

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 625 - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 17 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2010

1 ΕΥΡΩ

Κινούμενη άμμος το Μνημόνιο

Όλα τα στοιχεία για τη δεύτερη επικαιροποίησή του

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Πολυνομοσχέδιο-σκούπα

**Εργασιακός
και κοινωνικός
μεσαίωνας**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Πόλεμος
αστραπή**

ΣΕΛΙΔΑ 6

**Πεδίο μάχης το
ιστορικό κέντρο
της Ρώμης**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Στο τέλος νικά
η Γερμανία**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Αντίσταση
στις χώρες
της δουλείας**

ΣΕΛΙΔΑ 5

Εκτακτη σύνοδος
πρυτάνεων

**Ομόφωνα ΟΧΙ
στο «σχέδιο
διαβούλευσης»,
αλλά...**

ΣΕΛΙΔΑ 11

Δεν υπάρχουν περιθώρια

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

18/12: Ημέρα μετανάστη, Νίγηρας: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 18/12/1924: Καθιέρωση οκτάωρου (48ωρο εβδομαδιαίως) στην Ελλάδα 18/12/1954: Γενική απεργία-διαδηλώσεις 35 τραυματίες, 37 συλλήψεις (Κύπρος) 18/12/1978: 51 βόμβες (Αθήνα), σύλληψη υπολοχαγού ε.α. Ανδρέα Πετρόπουλου και ελληνοαμερικανού Θ. Κουταβά 18/12/1980: Εκρηξη στην «Πυρκάλ», δεκαοκτώ τραυματίες 19/12/1980: Επιστροφή Ελλάδας στο στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ 19/12/1990: Εκτέλεση ψυχιάτρου Μάριου Μαράτου («Επαναστατική Αλληλεγγύη») 19/12/1994: Χτύπημα «Citibank» Χαλανδρίου (17N) 19/12/2000: Επίθεση αρχών ασφαλείας σε φυλακές της Τουρκίας (31 νεκροί) 20/12/1948: Επίθεση ανταρτών στους Σοφάδες Καρδίτσας 20/12/1950: Σύλληψη Νίκου Μπελογιάννη 20/12/1968: Δίκη «29 Μάη», τρεις καταδίκες (Θεσσαλονίκη) 20/12/1972: Ο Χαρίλαος Φλωράκης εκλέγεται ΓΓ του ΚΚΕ 20/12/1973: Εκτέλεση ισπανού πρωθυπουργού Λουίς Καρρέρο Μπλάνκο (ΕΤΑ) 20/12/1977: Απελευθέρωση 10.000 πολιτικών κρατούμενων (Ινδονησία) 20/12/1995: Ίδρυση ΔΗΚΚΙ 21/12: Νεπάλ: Ημέρα ανεξαρτησίας-ένωσης (1923) 21/12/1879: Γέννηση Ιωσήφ Στάλιν 21/12/1900: Εκδοση εφημερίδας «Ισκρα» (Λένιν) 21/12/1976: Πέντε σπλοφόροι εισβάλλουν σε συνδιάσκεψη ΟΠΕΚ, τρεις νεκροί, ομηρία έντεκα υπουργών και εξήντα συνέδρων 21/12/1992: Τραυματισμός βουλευτή ΝΔ Ελευθερίου Παπαδημητρίου (17N) 21/12/1994: Βόμβα στη Β' ΔΟΥ Πειραιά (ΕΛΑ) 22/12: Ναμίμπια: Ημέρα γίδας 22/12/1849: Σύλληψη και θανατική καταδίκη Ντοστογιέφσκι (μετατροπή σε τετραετή εργασία στη Σιβηρία) 22/12/1915: Γέννηση Νίκου Μπελογιάννη 22/12/1927: Γενική απεργία δημοσίων υπαλλήλων, ζητούν 13ο μισθό για Χριστούγεννα 22/12/1942: Ο Μ. Κωνσταντίνος πρώτος νεκρός διαδηλωτής στην κατεχόμενη Αθήνα 22/12/1968: Βόμβες σε γραφεία ΣΕΒ, σύναγμα χωροφυλακής Μακρυγιάννη και κρατικό αυτοκίνητο 22/12/2005: Βόμβα έξω από το υπουργείο Ανάπτυξης 23/12: Αίγυπτος: Ημέρα νίκης 23/12/1943: Θάνατος Δημήτρου Γληνού 23/12/1944: Είσοδος ΕΛΑΣ στα Γιάννενα 23/12/1945: Συγκέντρωση ΕΑΜ στο γήπεδο ΠΑΟ 23/12/1947: Σχηματισμός «Προσωρινής Δημοκρατικής Κυβέρνησης» ανταρτών 23/12/1948: Αποκρούονται επιθέσεις ανταρτών σε Έδεσσα-Νάουσα 23/12/1955: Σύλληψη καπετάνιου ΕΛΑΣ Σπ. Κωτσάκη και δεκαοκτώ στελεχών ΚΚΕ 23/12/1960: Επιδρομή εκατό ΕΚΟΦιτών στην εφημερίδα «Μακεδονία», καταστροφή εγκαταστάσεων και κατοποίηση εργαζομένων (Θεσσαλονίκη) 23/12/1970: Εξήντα νεκροί, εκατοντάδες τραυματίες, απομάκρυνση αρχηγού ΚΚ Πολωνίας Βλαντισλάβ Γκουμούλα 23/12/1975: Εκτέλεση Richard Wells (17N) 23/12/1999: Σύλληψη Αβραάμ Λεσπέρου από έπειτα από 17 χρόνια αναζήτησής του 24/12: Ημέρα αποχής από κατανάλωση, Λιβύη, Λαός: Ημέρα ανεξαρτησίας (1951, 1954) 24/12/1976: Βόμβα Εθνικής Σοσιαλιστικής Οργάνωσης Πανελλήνων (ΕΣΟΠ) σε γραφεία ΚΚΕ 24/12/1980: Πέντε βόμβες σε αυτοκίνητα και μπαρστέκι (Γλυφάδα) 24/12/1983: Ληστεία Εθνικής Τράπεζας Πετραλώνων (17N).

● Με το δόρυβο για το νομοσχέδιο-σκούπα για εργασιακά και μισθολογικά, κοντεύει να περάσει απαραίτητη η δεύτερη αναθεώρηση του Μνημόνιου ●●● Που υπογράφηκε εν κρυπτώ και παραβύστω, φυσικά χωρίς καν ενημέρωση της Βουλής ●●● Κοινοβουλευτική δικτατορία έχουμε, άλλωστε ●●● Τι λέει το ανανεωμένο Μνημόνιο; ●●● Όσα πρόκειται να πάθουμε στο άμεσο μέλλον ●●● Σημεία και τέρατα, αν δεν το καταλάβετε ●●● Προσπάθησε πολύ η Λούκα Κατσέλη να εμφανιστεί σαν ηρωίδα ●●● Εγώ διαπραγματεύτηκα ξεκινώντας από χειρότερες θέσεις, έλεγε και ξανάλεγε, στο μπαράζ ραδιοτηλεοπτικών εμφανίσεων που έκανε ●●● Η τίγρη που αποδείχτηκε γατούλα του καναπέ ●●● Ξεχνά η κυρία Λούκα, ότι το κόλπο να τα ρίχνεις στους προκατόχους σου δεν έχει πέραση ●●● Αλλιώς, το Μνημόνιο το υπέγραψαν όλοι μαζί ●●● Και η πολιτική ευθύνη σε μια κυβέρνηση είναι συλλογική ●●● Τα ίδια ισχύουν για τους Πασόκους στη Βουλή, που κλαψομουνίζουν ότι ο Παπακωνστα-

ντίνου τους φέρνει να υπογράψουν Μνημόνια με το πιστόλι στον κρόταφο ●●● Και γιατί δεν το καταψηφίζετε, ωρέ λεβέντες; ●●● 'Η, έστω, γιατί δεν παραιτείστε; ●●● Αλλά σηκώνετε τα χεράκια και ψηφίζετε με... πόνο ψυχής, όπως λέτε; ●●● Το νομοσχέδιο-σκούπα δεν στάλθηκε με δελτίο τύπου στις εφημερίδες, όπως συνηθίζεται από όλα τα υπουργεία ●●● Από την ιστοσελίδα της Βουλής πληροφορηθήκαμε το περιεχόμενό του ●●● Κινήσεις απελπισίας από Κατσέλη και Παπακωνσταντίνου ●●● Φυσικά και δεν έδειξε η κρατική τηλεόραση τους συγκεντρω-

μένους έξω από την αίθουσα της φέστας διαδηλωτές ●●● Ούτε τα ΜΑΤ να τους «απωθούν» ●●● Εδειξε μόνο τον λόγο των χειροκροτητών του Παπανδρέου μέσα στην αίθουσα ●●● Βλέπετε καμιά διαφορά από την αλήστου μνήμης ΨΕΝΕΔ; ●●● Παπούλιας, Ιερώνυμος, Νταλάρας και σία πήγαν, έκαναν το κομμάτι τους και έφυγαν από τον Άγιο Παντελεήμονα ●●● Αφήνοντας την πλατεία στο έλεος των Χρυσαιγιτών ●●● Η αστική υποκρισία σε όλο το αποκρουστικό της μεγαλείο ●●● «Κρίση γενικώς περνάει ο παρασιτισμός στην Ελλάδα» ●●● Ο Χρυσοχοϊδής στο

«Βήμα» ●●● Ο μίστερ Γκόλντον εξελίσσεται σε εθνικό διασκεδαστή ●●● Για ποιο λόγο η Παπαρήγα (ξανα)πήγε σε συνάντηση με τον Παπανδρέου; ●●● Για να υποδηλώσει ότι ο Περισσός είναι κόμμα του συνταγματικού τόξου ●●● Καθεστωτικό, δηλαδή ●●● Για να στείλει το μήνυμα, εμμέσως πλην σαφώς, ότι η δεσμική λειτουργία της αστικής δημοκρατίας πρέπει να είναι απολύτως σεβαστή ●●● Αυτό θέλει κι ο Παπανδρέου ●●● Δεν περιμένει συμφωνία, αλλά αναγνώριση του θεσμικού του ρόλου ●●● Ποιος θα διοριστεί υπουργός Οικονομικών στη θέση του Παπακωνσταντίνου; ●●● Τι, δεν παραιτήθηκε ακόμη; ●●● Αυτός δεν έλεγε πως θα παραιτηθεί άμα χρειαστούν νέα μέτρα; ●●● Για Χαχόλους μας περνούν και φταίμε εμείς ●●● Σχεδόν μια ώρα έσπασε την επιτροπή της Βουλής ο Ολι Ρεν ●●● Κι οι βουλευτές κάθονταν σαν τα γαϊδούρια και τον περίμεναν ●●● Ο Κασιανίδης ξαναδεσμεύτηκε ότι θα καταργήσει τον κουκουλονόμο ●●● Ο οποίος στο μεταξύ εφαρμόζεται κανονικά ●●●

◆ Ανησυχεί ο «Επενδυτής», μεταφέροντας εκπιμήσεις κυβερνητικών στελεχών και υπουργών, για την αξιοπιστία του Παπανδρέου, του οποίου δηλώσεις εμφανίζονται να διαψεύδονται. Και σχολιάζει: «Δύο τινά θα συμβούν: 'Η ο λόγος του κ. Παπανδρέου θα απαξιωθεί ως

Τα δυο επόμενα Σάββατα δεν θα κυκλοφορήσει η «Κόντρα». Θα μας ξαναβρείτε το Σάββατο 8 Γενάρη!

Με την ευκαιρία, να ζητήσουμε συγνώμη για το γεγονός ότι δεν προαναγγείλαμε την κατά μια μέρα νωρίτερα έκδοση αυτού του φύλλου, που οφείλεται στην 48ωρη απεργία των δημοσιογράφων. Εμάς, βέβαια, δεν μας αφορούσε η απεργία, αλλά δεν θέλαμε να κυκλοφορήσουμε σε μέρα που δεν κυκλοφορούν άλλα φύλλα. Την περασμένη εβδομάδα, όμως, όλα ήταν ρευστά και δεν μπορούσε να γίνει καμιά συνεννόηση με το τυπογραφείο και το πρακτορείο.

μη ειλικρινής ή θα εμπεδωθεί η αντίληψη πως ό,τι και να λέει ο πρωθυπουργός δεν έχει σημασία, διότι τελικά γίνεται αυτό που λέει το μνημόνιο. Αρα δεν κυβερνά η κυβέρνηση, αλλά η τρόικα! Ο κόσμος το 'χει τούμπανο κι αυτοί κρυφά καμάρη.

◆ Έχουν μεγάλη πλάκα εκεί στην Κουμουνδούρου. Στον Στρος-Καν δεν πήγαν, πήγαν όμως στον Ολι Ρεν. Διότι ο ΔΝΤ αποτελεί νεκροθάφτη των λαών, ενώ προφανώς η ΕΕ είναι η μεγάλη προστάτιδα των λαών! Το είπε ο Τσίπρας: «Είναι σαφές ότι εμείς δεν νομιμοποιούμε το ρόλο και την παρουσία στη χώρα μας του ΔΝΤ. Δεν νομιμο-

ποιούμε το ρόλο και την παρουσία του ΔΝΤ στην Ευρώπη. Είναι διαφορετικό πράγμα να μιλάει κανείς για οργανισμούς στους οποίους συμμετέχουμε ως χώρα και η ηγεσία τους είναι σήμερα, με βάση τους συσχετισμούς που υπάρχουν, συντηρητική και ακολουθεί μια πολιτική καταστροφική -και αναφέρομαι στην Ε.Ε.- και είναι διαφορετικό πράγμα η νομιμοποίηση της παρουσίας ενός Οργανισμού, διεθνούς Οργανισμού, που ευθύνεται για τη δυστυχία εκατομμυρίων πολιτών σε όλο τον πλανήτη, με τις πολιτικές επιλογές που ακολουθεί, που επιβάλλει εκβιαστικά σε κυβερνήσεις». Μήπως να του πει κάποιος,

ότι η Ελλάδα είναι μέλος και του ΔΝΤ και επομένως η διάκριση μεταξύ ΔΝΤ και ΕΕ, που έκανε, δεν υφίσταται;

◆ Ο Τσίπρας δεν πήγε στη συνάντηση με τον Παπανδρέου. Φρόντισε, πάντως, να διευκρινίσει, ότι ο μόνος λόγος ήταν η μέρα. Είχαν πράγματα να του πουν -δήλωσε- όχι όμως τη μέρα που η κυβέρνηση ψήφισε το πολυνομοσχέδιο. Ας

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τέλος, υπάρχει δημοσιότητα και ενισχύουμε αυτό που πραγματικά και εγώ και όλοι μας πιστεύουμε, ότι επιτέλους αυτά που γίνονται στη Ζούλα στην αγορά, καλό είναι να βγουν να γίνουν νόμιμα.

Λούκα Κατσέλη

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Μεγάλωσα σε μια αγροτική περιοχή, κύριε Χιώτη, και έζησα εποχές που αγράμματοι αλλά δυναμικοί και εργατικοί αγρότες κατακούσαν τις αγορές της Κεντρικής Ευρώπης. Αυτό μπορεί να ξαναγίνει και σήμερα.

Μ. Χρυσοχοϊδής (Βήμα)

Αυτό που συζητήθηκε στις 28 Νοεμβρίου στο Eurogroup ήταν διάφορες επιλογές για να μετριαστεί η χρονική συγκέντρωση των αποπληρωμών. Κατ' αρχάς, αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί επιμηκύνοντας τη διάρ-

κεια αποπληρωμής για τα τρέχοντα δάνεια ή κάνοντας μια νέα συμφωνία. Αυτές οι επιλογές δεν σημαίνουν όμως χαλάρωση των όρων. Η επιμήκυνση της ωρίμασης του δανείου δεν σημαίνει αναβολή των απαραίτητων μεταρρυθμίσεων, αλλά το αντίθετο.

Γιούργκεν Σταρκ (ΕΚΤ)

Η Ελλάδα έχασε ανταγωνιστικότητα τιμών τα τελευταία χρόνια επειδή οι μισθολογικές αυξήσεις δεν ήταν ευθυγραμμισμένες με την άνοδο της παρα-

γωγικότητας και διάβρωσαν την ανταγωνιστικότητα των τιμών. Αυτό πρέπει να διορθωθεί. Έχει όμως ξεκινήσει μια αξιόπιστη διαδικασία και οι επιχειρήσεις της τρόικας είναι πολύ σημαντικές. Οι μισθοί πρέπει να ακολουθούν την παραγωγικότητα σε επίπεδο επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένης της μεταρρύθμισης του θεσμού της διατησίας, των συλλογικών διαπραγματεύσεων, του ανοήματος υπηρεσιών, επαγγελματιών και του εμπορίου. Νομίζω ότι η κυβέρνηση έχει ήδη κάνει ένα σημαντικό βήμα στον τομέα αυ-

τό. Χρειάζονται όμως περισσότερα για να απελευθερωθεί το δυναμικό των ελληνικών επιχειρήσεων, όπως ο περιορισμός της γραφειοκρατίας και η ιδιωτικοποίηση κρατικών επιχειρήσεων.

Ο ίδιος

Ζητάνε από εμάς να πάρει η ΓΣΕΕ στις πλάτες της τον αντιμνημονιακό αγώνα. Αυτό θα μας διαλύσει. Κάνουμε οκτώ γενικές απεργίες μέχρι τώρα και ο κόσμος μάς ρωτάει τι πετύχαμε.

Ι. Παναγόπουλος

Ο Γιάννης Παναγόπουλος κυ-

έβαζε τη συνάντηση άλλη μέρα και δεν θα είχε κανένα πρόβλημα να πάει! Κι αυτό θεωρείται πολιτική αρχών από τους Συνασπισμένους!

◆ Πανό που έγραφε «Η ανεργία στο 25% και εσείς πουλάτε εισιτήρια των 25 ευρώ» σήκωσαν οι φιλαθλοι του Παναθηναϊκού στον αγώνα της ομάδας του στην Τρίπολη. Το γεγονός δεν άρεσε σε πολλά παπαγαλάκια της αθλητικής ειδησεογραφίας, που έσπευσαν να χύσουν τη χολή τους. Όταν σπίζεσαι από τους καπιταλιστές μιας ΠΑΕ, αυτό είναι το καθήκον σου. Να λαιμοδoreίς τους οπαδούς, όταν αυτοί πίνουν κοινωνικά θέματα. Διότι οι οπαδοί πρέπει να είναι «μπράτσα χωρίς μυαλό».

κλοφορεί πλέον με αστυνομική συνοδεία μετά τις επιθέσεις που δέχθηκε την περασμένη άνοιξη και εξακολουθεί να δέχεται πυρά σε ένα σκηνικό που γίνεται όλο και πιο εφιαλτικό για τα εργασιακά δικαιώματα.

Ελευθεροτυπία

Είναι περίεργο πως αντί να προσπαθεί η τρόικα να πείσει για το εύλογο ορισμένων μεταρρυθμίσεων, κάνει ό,τι είναι δυνατό για να δείξει ότι στην Ελλάδα επιβάλλεται δίκαιο κατεχόμενης χώρας.

Ι. Κουκιάδης (Ελευθεροτυπία)

Δεν υπάρχουν περιθώρια

«Δεν υπάρχει περίπτωση να υπάρξουν νέα μέτρα. Τέρμα πια μ' αυτή την τρομολαγνεία. Δεν υπάρχουν νέα μέτρα». Αυτή είναι μία από τις πολλές πανομοιότυπες δηλώσεις που έκανε ο Γ. Παπακωνσταντίνου μέχρι πρόσφατα. Παλαιότερα, μάλιστα, είχε δηλώσει πως αν απαιτηθεί να παρθούν νέα μέτρα, αυτός θα παραιτηθεί, γιατί θα σημαίνει πως έχει αποτύχει. Τα ίδια ακριβώς έλεγε, με το γνωστό μελίχιο ύφος του, και ο Γ. Παπανδρέου. Αυτός, μάλιστα, τόνιζε με νόημα πως πλέον θα παίρνονταν μόνο νέα διαρθρωτικά μέτρα, αποκλείοντάς κάθε περίπτωση περικοπής μισθών και συντάξεων.

Φυσικά, νέα μέτρα πάρθηκαν. Και μάλιστα, μέτρα οριζόντιας περικοπής μισθών. Μόνο στις ΔΕΚΟ αυτή τη φορά. Μέχρι το Φλεβάρη, πάντως, θα έρθει η σειρά των εργαζόμενων στις τράπεζες, ενώ μέχρι τον Ιούνη από τον πάγκο του Προκρούστη θα περάσουν και οι δημόσιοι υπάλληλοι. Και βέβαια, οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα, έρμια της καθημερινής αυθαιρεσίας των καπιταλιστών, τώρα παραδίνονται στα νύχια τους, για να τους κάνουν ό,τι θέλουν.

Θα ήταν εξαιρετικά αφελές μετά απ' όσα έχουν γίνει τους τελευταίους μήνες να δίνει κάποιος οποιαδήποτε βάση στα όσα λέει η κυβέρνηση. Οι άνθρωποι λένε ψέματα. Καθημερινά, συστηματικά, χωρίς την παραμικρή αναστολή. Χωρίς καν να νοιάζονται που το ψέμα τους σύντομα θα αποκαλυφθεί. Δεν θυμόμαστε άλλη φορά, τουλάχιστον στα χρόνια της μεταπολίτευσης, κυβέρνηση να συμπεριφέρεται μ' αυτό τον τρόπο στο δημόσιο λόγο της. Δηλαδή, να λένε ψέματα εν γνώσει της ότι θα διαψευστεί μέσα σ' ένα μήνα.

Ούτε, βέβαια, έχει καμιά σημασία ν' ασχολούμαστε με τον Παπακωνσταντίνου που δεν παραιτείται, αν και είχε πει ότι θα το κάνει, με την Κατσελη που αυτοδιαφεύδεται από μέρα σε μέρα ή με το Χρυσοχοϊδή που κορδώνεται στα κανάλια θυμίζοντας τη γνωστή ιστορία με το λαγό και το λιοντάρι. Το μόνο που πρέπει να μας απασχολήσει είναι το ερώτημα από πού αντλεί δύναμη η κυβέρνηση και συμπεριφέρεται κατ' αυτόν τον τρόπο.

Δύναμη η κυβέρνηση αντλεί, καταρχάς, από τη στήριξη που της προσφέρουν όλες οι μερίδες της κεφαλαιοκρατίας και τα ΜΜΕ που αυτή ελέγχει. Ακόμα και τα παρα-

δοσιακά δεξιά ΜΜΕ στηρίζουν την κυβέρνηση, ενώ ορισμένα συντηρητικά συγκροτήματα μέμφονται τη ΝΔ και

της ζητούν ενεργότερη συμμετοχή στη στήριξη του Μνημόνιου. Δύναμη της κυβέρνησης αποτελεί η λειτουργία

του πολιτικού και του συνδικαλιστικού συστήματος. Η αντιπολίτευση, ιδιαίτερα η αριστερή, μπορεί να ξελαρυγγιάζεται σε καταγγελίες και αγωνιστικές κορόνες, όμως τηρεί με αυστηρή πειθαρχία τα θέσμινα της αστικής νομιμότητας και καταγγέλλει κάθε παρεκτροπή απ' αυτή. Οσο για τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ξημεροβραδιάζεται σε φανερά και κρυφά διαβούλια με την κυβέρνηση και τους καπιταλιστές και από καιρού εις καιρόν προκηρύσσει μια 24ωρη απεργία, για να λειτουργήσει αυτή ως μέσο εκτόνωσης της οργής των εργαζόμενων.

Όταν το σύστημα λειτουργεί ομαλά, όταν η αστική νομιμότητα δεν διασαλεύεται, όταν οι απεργίες είναι σκόρπιες, ανοργάνωτες και για την τιμή των όπλων, η κυβέρνηση μπορεί να συνεχίσει να κυβερνά χωρίς πρόβλημα και να συμπεριφέρεται με τον πιο προκλητικό τρόπο. Ιδικά μια κυβέρνηση που ξέρει ότι ο πολιτικός κύκλος των στελεχών της έχει κλείσει. Όπως ακριβώς ο Καραμανλής παράτησε την εξουσία και το 'ριξε στις μιάσες και τις ξάπλες, έτσι και ο Παπανδρέου το 'χει πάρει απόφαση ότι η πολιτική του καριέρα στην Ελλάδα έχει τελειώσει και αναζητά κάποιο ρόλο στο εξωτερικό. Γι' αυτό βρίσκεται περισσότερο καιρό έξω παρά μέσα, γι' αυτό συμπεριφέρεται με τον πιο οσφουοκαμπτικό τρόπο που έχει συμπεριφερθεί μεταπολιτευτικός πρωθυπουργός (περισσότερο κι από τον Μητσότση!), γι' αυτό έχει εγκαταστήσει μια μικρή κλίκα, πιστή προσωπικά στον ίδιο, η οποία διαχειρίζεται εν κρυπτώ όλα τα ζητήματα νέων επενδύσεων, προμηθειών κ.λπ.

Δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι η κυβέρνηση Παπανδρέου θα καταφέρει να βγάλει το 2011. Ισως και ο ίδιος να επιχειρήσει ηρωική έξοδο μέσω εκλογών, για να δώσει τη σκυτάλη σε μια «οικομενική» ή «κυβέρνηση τεχνοκρατών». Ούτε αυτό, όμως, έχει ιδιαίτερη σημασία. Σημασία έχει να συνειδητοποιήσουμε όλοι πως τα περιθώρια για τους εργαζόμενους και τους νέους εξαντλήθηκαν. Το πρώτο εξάμηνο του 2011 θα φέρει νέα καταγιοστικά μέτρα. Η πραγματική ανεργία έχει ξεπεράσει το 20%. Τα οικογενειακά αποθέματα εξαντλούνται. Τα δάνεια τρέχουν. Αν δεν αναστραφεί το κοινωνικό κλίμα, αν τα αδιέξοδα του λαού δεν γίνουν αδιέξοδα της κυβέρνησης, αν δεν συμβεί η έκρηξη που πρέπει, θα υποθηκεύσουμε το μέλλον μας.

■ Ναι και όχι

Πόσο μνημονιακή και πόσο αντιμνημονιακή είναι η ΝΔ; Τα 8 από τα 18 άρθρα του εργασιακού νομοσχεδίου θα ψηφίσει. Χαλάει έτσι το ποσοστό, που μέχρι τώρα ήταν -όπως οι ίδιοι οι Νεοδημοκράτες επιμένουν- 51% υπέρ των νομοσχεδίων που έχει καταθέσει η κυβέρνηση. Ήταν αυτός ο ισχυρισμός τους που ανάγκασε τον Στρος-Καν να τους πει στη Βουλή, αφού ψηφίζετε τα νομοσχέδια, γιατί δεν ψηφίζετε και το Μνημόνιο;

Όπως δήλωσε ο εκπρόσωπος Τύπου Π. Παναγιωτόπουλος, «η ΝΔ θα καταψηφίσει επί της αρχής το πολυνομοσχέδιο, επικρίνοντας την κυβέρνηση και για το περιεχόμενό του και για τη διαδικασία του κατεπείγοντος», αλλά «ως υπεύθυνη παράταξη, θα στηρίξει μεμονωμένες διατάξεις, που κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά θα ζητήσει, ταυτόχρονα, την απόσυρση ή την τροποποίηση άλλων ρυθμίσεων, που αντί να προωθούν την ανάκαμψη και την ανάπτυξη της οικονομίας, τη βυθίζουν στη συρρίκνωση και την ύφεση». Με μια γενικόλογη τοποθέτηση η ΝΔ δεν ψηφίζει τις ρυθμίσεις για τις εργασιακές σχέσεις (παρολαυτά, ο Σαμαράς σε ομιλία του κατηγόρησε την κυβέρνηση ότι «δεν αποκαθιστά την ευελιξία, αλλά επιβάλλει την απορρύθμιση»), ψηφίζει όμως τις ρυθμίσεις για τις ΔΕΚΟ!

■ Τζούφια αντιπολίτευση

«Καλούμε τον πρωθυπουργό, αντί να οργανώνει τζούφια συναντήσεις με πολιτικούς αρχηγούς ενταγμένες στην σκοπιμότητα της τεχνικής συναίνεσης, να έρθει αύριο βράδυ στη βουλή αν έχει το σθένος και να υπερασπιστεί αυτό το νομοσχέδιο - έκτρωμα. Εμείς, μέχρι την ψήφιση του νομοσχεδίου βρισκόμαστε σε πόλεμο και όταν δίνουμε μάχες δεν μπορεί να δίνουμε την εικόνα ότι χαριεντιζόμαστε και ανταλλάσσουμε απόψεις», δήλωσε τη Δευτέρα ο Αλ. Τσίπρας. Προφανώς, μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου δεν θα είχε κανένα πρόβλημα να συναντηθεί με τον πρωθυπουργό, όπως το έχει κάνει ένα σωρό άλλες φορές. Με την ψήφιση του νομοσχεδίου τελειώνει και ο... πόλεμος του Αλέξη.

■ Είναι αργά για διορθώσεις

Κατά της συναίνεσης εμφανίστηκε και ο Καρατζαφέρης, μετά τη συνάντησή του με τον Παπανδρέου, διότι -όπως είπε- δεν μπορεί να γίνει «ο νεκροθάφτης της ελληνικής κοινωνίας». Έχει και η κουτοπονηριά τα όριά της, αλλά ο Καρατζαφέρης δεν μπόρεσε να ελέγξει τον τυχοδιωκτισμό του. Ψήφισε το Μνημόνιο και πρόσφερε στον Σαμαρά όση επιχειρηματολογία του χρειαζόταν για να τον παρουσιάσει σαν δεκανίκι του ΠΑΣΟΚ. Τώρα, που προσπαθεί να διαφοροποιηθεί από την πολιτική του Μνημόνιου, μάλλον είναι αργά γι' αυτόν.

■ Παπαγαλάκια

Ερωτηθείς σε πρόσφατη συνέντευξή του ο Παπακωνσταντίνου για τον περιβόητο Νούριελ Ρουμπίνι και τα καταστροφολογικά σενάρια του, απάντησε ότι οι διάσημοι καθηγητάδες τύπου Ρουμπίνι υποστηρίζουν συγκεκριμένα επενδυτικά συμφέροντα. Παπαγαλάκια αποκαλούν στη χρηματιστηριακή πιάτσα τους τύπους σαν τον Ρουμπίνι και θα συμφωνήσουμε με τον Παπακωνσταντίνου, θα θέλαμε όμως να ρωτήσουμε: αφού ο Ρουμπίνι είναι παπαγαλάκι, γιατί συναντήθηκε μαζί του επί δώρο ο Παπανδρέου, παρουσία και του Παπακωνσταντίνου; Τι ακριβώς έλεγε ανόσιος ώρες; Ήρθε μόνος του ο Ρουμπίνι στην Ελλάδα ή τον κάλεσε η κυβέρνηση; Αν ήρθε μόνος του, τι ακριβώς προσπάθησε να τους πουλήσει, κι αν τον έφεραν, ποιος ήταν ο λόγος; Οσο δεν απαντούν σ' αυτά τα ερωτήματα τόσο δικαιούμαστε να ισχυριζόμαστε, ότι Παπανδρέου, Παπακωνσταντίνου και σία «παίζου» και στα διεθνή κερδοσκοπικά παιχνίδια.

■ Ηρωική έξοδος, κατόπιν εορτής

Αφού ψήφισε το Μνημόνιο, αφού ψήφισε όλα τα αντεργατικά και αντιλαϊκά νομοθετήματα μέχρι τώρα, ο βουλευτής Πρέβεζας του ΠΑΣΟΚ Βαγγέλης Παπαχρήστος αποφάσισε να κάνει ηρωική έξοδο, καταψηφίζοντας το πολυνομοσχέδιο σκούπα. Τι έγινε; Είδε το φως το αληθινό και ανένηψε ως άλλος Σαούλ; Όχι βέβαια. Σε ταπεινότερους υπολογισμούς θα πρέπει να αποδώσουμε την ηρωική έξοδο, η οποία ακολούθησε τον παραγκωνισμό του στενού πολιτικού φίλου και μέντορά του, Νίκου Κοτζιά, ο οποίος από το στενό παπαδρεϊκό πυρήνα (σύμβουλος του Γιωργάκη και πρόεδρος του ΙΣΤΑΜΕ «Ανδρέας Παπανδρέου») βρέθηκε εντελώς στην απέξω. Το δίδυμο των στενών φίλων «μυρίζεται» ότι τα ψωμιά του Παπανδρέου τελειώνουν και αποστασιοποιείται, για να φροντίσει την πολιτική του καριέρα. Παλιά τους τέχνη κόσκινο, από την εποχή που ήταν στελέχη του Περισσού.

Εκτόνωση και θέαμα

Την έπεσαν πάλι στον Παπακωνσταντίνου οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Όχι στην επιτροπή ή στην ολομέλεια της Βουλής, που συζητούσε το πολυνομοσχέδιο-σκούπα, αλλά στην κοινή συνεδρίαση των Κοινοβουλευτικών Τομέων Εργασίας και Οικονομικών του ΠΑΣΟΚ, που προηγήθηκε των κοινοβουλευτικών διαδικασιών. Φρόντισαν, μάλιστα, να διαρρεύσουν τα όσα είπαν προς τον υπουργό Οικονομικών για «έλλειμμα δημοκρατίας», επειδή υπογράφει μόνος του την επικαιροποίηση του Μνημόνιου και τους καλεί εκ των υστέρων να συμφωνήσουν «με το πιστόλι στον κρόταφο».

Ο Παπακωνσταντίνου τους άκουσε στωικότητα, γιατί ξέρει πως η θέση του απαιτεί να γίνεται μια στις τόσες σάκος του μποξ για να εκτονώνεται ο «πράσινος» κοινοβουλευτικός λόχος. Οι τύποι πρέπει να παραστήσουν τα λιοντάρια, να δουν το όνομά τους γραμμένο στις εφημερίδες, να 'χουν κάτι να λένε στους ψηφοφόρους τους. Μετά, σαν ήσυχια αρνάκια θα πάνε στη Βουλή και θα ψηφίσουν ό,τι καταθέτει η κυβέρνηση. Παλιό το κόλπο.

Και για να τελειώνουμε μ' αυτό το θέατρο. Όταν υπογράφηκε το πρώτο Μνημόνιο, ο σχετικός νόμος προέβλεπε: «Παρέχεται στον υπουργό Οικονομικών η εξουσιοδότηση να εκπροσωπεί το Ελληνικό Δημόσιο και να υπογράψει κάθε μνημόνιο συνεργασίας, συμφωνία ή σύμβαση δανεισμού, διμερή ή πολυμερή, με την ΕΕ, τα κράτη-μέλη της Ζώνης του ευρώ, το ΔΝΤ και την ΕΚΤ. Τα μνημόνια, οι συμφωνίες και οι συμβάσεις εισάγονται στη Βουλή για κύρωση». Αυτό σήμαινε ότι κάθε συμφωνία κυβέρνησης-τρίκας θα έπρεπε να περάσει από το κοινοβούλιο και θα μπορούσε να τεθεί σε ισχύ μετά από κύρωση. Θα μπορούσε, δηλαδή, και να απορριφθεί αν δεν συγκέντρωνε την απαιτούμενη πλειοψηφία. Με κοινοβουλευτικό πραξικόπημα, όμως, που στηρίχτηκε από τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, στις 7 του περασμένου Μάη, η τελευταία πρόταση διαμορφώθηκε ως εξής: «Τα μνημόνια, οι συμφωνίες και οι συμβάσεις εισάγονται στη Βουλή, για συζήτηση και ενημέρωση. Ισχύουν και εκτελούνται από της υπογραφής τους». Δηλαδή, ο υπουργός Οικονομικών αναγορεύτηκε σε απόλυτο δικτάτορα, που ενημερώνει μόνο τον πρωθυπουργό, ενώ η Βουλή υποβιβάστηκε σε όργανο που ενημερώνεται εκ των υστέρων. Αυτή η ρύθμιση φέρει τις υπογραφές των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, που τώρα διαμαρτύρονται «ξεχνώντας» ότι ο Παπακωνσταντίνου εφαρμόζει αυτό που αυτοί ψήφισαν.

■ Περιβάλλον

Η φάρσα συνεχίζεται

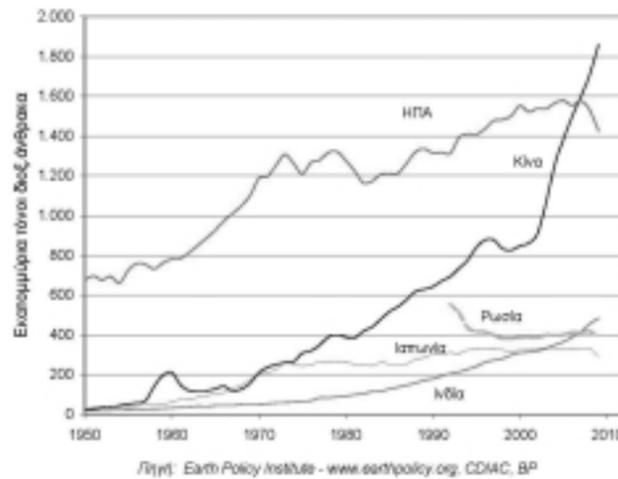
Ένα χρόνο μετά το φιάσκο της Κοπεγχάγης, της παγκόσμιας διάσκεψης για την κλιματική αλλαγή, που τόσο διαφημίστηκε πέρσι τέτοιοι καιροί, για να καταλήξει σε μία «καταστροφή», όπως τόσο εύστοχα τη χαρακτήρισε τότε η Σουηδία, η αντίστοιχη διάσκεψη στο Κανκούν του Μεξικού έγινε σε εντελώς διαφορετικό κλίμα. Διάσκεψη χαμηλών προσδοκιών χαρακτηρίστηκε η 16η παγκόσμια διάσκεψη του ΟΗΕ για την κλιματική αλλαγή που ολοκληρώθηκε στα τέλη της προηγούμενης βδομάδας. Τα διεθνή ΜΜΕ δεν της έδωσαν και πολλή σημασία. Βλέπετε δεν ήθελαν να την πατήσουν ξανά, όπως με την Κοπεγχάγη, που καλλιεργούσαν φρούδες ελπίδες για να καταλήξουν σε μια συμφωνία έκτρωμα – μετά από πολλά παζάρια – που όλοι συμφώνησαν ότι... διαφωνούν και δεν αποφάσισαν ούτε για τα μάτια του κόσμου να ορίσουν έστω μια ημερομηνία για την έναρξη της μείωσης των εκπομπών CO₂, ούτε μία προθεσμία έστω για τη σύναψη μιας «δεσμευτικής» συνθήκης!

Αν, όμως, η διάσκεψη της Κοπεγχάγης χαρακτηρίστηκε κατά γενική ομολογία μια αποτυχία, η διάσκεψη του Κανκούν προέκυψε... επιτυχημένη! Ο Economist μάλιστα δεν ντράπηκε να χαρακτηρίσει τη διάσκεψη «μια εκπληκτική επιτυχία» (αυτός ήταν ο τίτλος κεντρικού άρθρου του «έγκυρου» περιοδικού της βρετανικής μπουρζουαζίας),

την οποία απέδωσε στις χαμηλές προσδοκίες αυτής της διάσκεψης! Έσπευσε, δε, να κατακεραυνώσει τη Βολιβία που «ασυμβίβαστα κολλημένη στην πεποίθησή της ότι η μητέρα γη και ο καπιταλισμός δε μπορούν να συμβιώσουν», γιατί ήταν η μόνη χώρα που τόσο ξεκάθαρα κατήγγειλε ότι η διάσκεψη ήταν φιάσκο.

Όμως, κατά τους αστούς καλαμαράδες, η συμβίωση καπιταλισμού και περιβάλλοντος είναι ρεαλιστικότερη, γι' αυτό και δεν ντρέπονται να παρουσιάσουν σαν «επιτυχίες» τα παπαδίστικα υποσχέσεις που τόσο ανέξοδα μοιράζουν οι πολιτικοί εκπρόσωποι της καθεστηκυίας τάξης. Ποιες ήταν οι «επιτυχίες» της διάσκεψης του Κανκούν; Το μόνο «μεγάλο επίτευγμα» είναι η δημιουργία ενός «πράσινου ταμείου» για τη στήριξη έργων, προγραμμάτων, πολιτικών και άλλων δραστηριοτήτων στις αναπτυσσόμενες χώρες, όπως αναφέρει το άρθρο 102 της απόφασης. Το ταμείο θα έχει διαχειριστή την Παγκόσμια Τράπεζα για τα πρώτα τρία χρόνια κι ύστερα θα δούμε. Φυσικά λεφτά για το ταμείο δεν καθορίστηκαν, παρά μόνο οι ανεπτυγμένες χώρες «δεσμεύτηκαν» να δώσουν το... ιλιγγιώδες ποσό

Εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα από την καύση φυσικών καυσίμων στις πέντε πρώτες σε ρύπανση χώρες, 1950-2009

των 30 δισ. δολαρίων, όπως μας πληροφορεί το άρθρο 95 της συμφωνίας.

Για να έχετε μια συγκρίσιμη εικόνα του μεγέθους για το οποίο μιλάμε, σημειώστε ότι η αμερικάνικη ομοσπονδιακή τράπεζα (FED) έσπευσε να τυπώσει τον προηγούμενο μήνα χρήμα αξίας 600 δισ. δολαρίων για να αγοράσει τα επενδυτικά... σκουπίδια των τραπεζών (δηλαδή τα ομόλογα που κανείς δεν αγοράζει πια γιατί έχουν φραλιώσει)! Δηλαδή, μόνο μία από τις ανεπτυγμένες χώρες (οι ΗΠΑ) δίνει 20 φορές περισσότερα για να «χαλαρώσουν» οι τράπε-

ζες! Κι επειδή τα 30 δισ. που υποσχέθηκαν οι ανεπτυγμένες χώρες να δώσουν στις αναπτυσσόμενες τους έπεςσαν κομματάκι... βαριά στο στομάχι, αποφάσισαν να τα δώσουν μέσα σε μία διετία (2011-2012). Την ίδια στιγμή, η αμερικάνικη FED θα δώσει τα 600 δισ. δολάρια ζεστό χρήμα για να αγοράσει τα σκάρτα ομόλογα των τραπεζών μέσα στους επόμενους οχτώ μήνες. Η σύγκριση είναι καταλυτική δε νομίζετε;

Όμως, τόσο... κοστολογούν το περιβάλλον οι καπιταλιστές. Τα παπαγαλάκια τύπου Economist θα ισχυρι-

στούν, βέβαια, ότι υπάρχει και η «μακροπρόθεσμη» βοήθεια: τα 100 δισ. δολάρια το χρόνο, που είχαν υποσχεθεί και στη διάσκεψη της Κοπεγχάγης. Όμως, αυτά τα λεφτά θα δοθούν από το 2020 και μετά, δηλαδή σε 10 χρόνια, ...Θεού (χρήματος) θέλοντος και με την κρίση που μαστίζει το σύστημα αυτός ο «στόχος» (έτσι το αναφέρει το άρθρο 98 της συμφωνίας) θα γίνεται ολοένα και πιο απατηλός. Αφήστε που τα 100 δισ. δολάρια θα ισοδυναμούν με τα... μετά από δέκα χρόνια. Αλλά ακόμα κι αν αναφέρονται σε σημερινές τιμές, η υπόσχεση δεν είναι τίποτ' άλλο παρά υπόσχεση που κάλλιστα ανατρέπεται, αφού τίποτα δεν είναι δεσμευτικό με την έννοια των κυρώσεων αυτού που θα αρνηθεί να το εφαρμόσει.

Τίποτα το αξιόλογο, πέραν του «πράσινου ταμείου», δεν συμφωνήσανε στο Κανκούν. Μέχρι την επόμενη διάσκεψη, που θα γίνει σε ένα χρόνο, το περιβάλλον μπορεί, επομένως, να συνεχίσει να καταστρέφεται. Το εμπόριο ρύπων, με τις πιο ρυπογόνες βιομηχανίες να αγοράζουν από τις λιγότερο ρυπογόνες το δικαίωμα να ρυπαίνουν, θα συνεχίζεται, καθώς έχει αποδειχτεί επικερδής μπίζνα. Από

τους 362 εκατομμύρια τόνους CO₂ που εμπορεύτηκαν το 2005, σε τιμή περίπου 7.2 δισ. ευρώ, η ποσότητα των εκπομπών που απέτελεσε αντικείμενο αγοραπωλησίας σχεδόν δεκαπλασιάστηκε μέσα σε τρία χρόνια, φτάνοντας στους 3.1 δισεκατομμύρια τόνους CO₂ το 2008, όπως αναφέρει ενημερωτικό φυλλάδιο με τίτλο «Εμπορικό Σχέδιο για τις Εκπομπές της ΕΕ» ('The EU Emission Trading Scheme'), που εξέδωσε μέσα στο 2009 η Κομισιόν.

Όσο για τις εκπομπές CO₂, που υποτίθεται ότι μέχρι το 2012 θα έπρεπε να μειωθούν κατά 5% περίπου, σύμφωνα με το πρωτόκολλο του Κιότο, που υιοθετήθηκε στις 11 Νοέμβρη 1997 και μέχρι σήμερα έχει επικυρωθεί από 187 κράτη (εκτός των ΗΠΑ, της δεύτερης μεγαλύτερης χώρας ρυπαντή στον κόσμο μετά την Κίνα, που ποτέ δεν το επικύρωσαν), αυτές έχουν αυξηθεί πάνω από 40%, σε σχέση με τα επίπεδα του 1992, και τα τελευταία χρόνια παίρνουν την ανηφόρα, όπως φαίνεται στο σχήμα που δημοσιεύουμε. Η μόνη «σωτηρία» για να πέσει κάπως ο ρυθμός αύξησης των εκπομπών δεν είναι άλλη παρά η... οικονομική κρίση που ανάγκασε τις βιομηχανίες να ρίξουν την παραγωγή ή να κλείσουν. Γι' αυτό και οι ΗΠΑ δείχνουν μια καθοδική τάση στις εκπομπές ρύπων από το 2007, ενώ η Κίνα και η Ινδία συνεχίζουν την ανοδική ρυπαντική τους πορεία.

■ Αφγανιστάν

Η στρατηγική Πετρέους «δε λειτουργεί»

Μέχρι το τέλος της βδομάδας, ο Αμερικάνος πρόεδρος αναμένεται να δώσει στη δημοσιότητα την ετήσια έκθεση για την εξέλιξη του πολέμου στο Αφγανιστάν, στην οποία, σύμφωνα με τα διεθνή ΜΜΕ, θα σημειώνεται η «πρόοδος» των στρατιωτικών επιχειρήσεων στο νότιο και ανατολικό Αφγανιστάν και η «επιτυχία» και η «αποτελεσματικότητα» της στρατηγικής του αμερικάνου διοικητή των αμερικανονατοϊκών δυνάμεων στο Αφγανιστάν, στρατηγού Ντέιβιντ Πετρέους. Με στόχο να δικαιολογηθεί στην αμερικάνικη κοινή γνώμη η συνέχιση και η κλιμάκωση του πιο μακρόχρονου πολέμου στην ιστορία των ΗΠΑ.

Όμως η εικόνα αυτή δεν έχει σχέση με την πραγματικότητα στα πολεμικά μέτωπα, όπως αυτή αποτυπώνεται όχι μόνο από αναρίθμητα ρεπορτάζ του διεθνούς τύπου αλλά και από δύο ακόμη πρόσφατα σημαντικά κείμενα.

Το ένα είναι μια απόρρητη έκθεση του αμερικάνικου «National Intelligence Council» για το Αφγανιστάν και το Πακιστάν, που παρουσιάστηκε αυτή τη βδομάδα στην αρμόδια επιτροπή της Γερουσίας. Η έκθεση αυτή, σύμφωνα με σχετικό ρεπορτάζ του Associated Press (10/12/10), μεταξύ άλλων, αναφέρει ότι το NATO ελέγχει μερικά μόνο σημεία στο Αφγανιστάν όπου υπάρχει σημαντικός αριθμός στρατευμάτων, όπως στην Κομπούλ και μερικά μέρη στις επαρχίες Κα-

νταχάρ και Χέλμαντ, όμως μεγάλο μέρος της υπολοίπης χώρας παραμένει υπό τον έλεγχο των Ταλιμπάν. Ακόμη ότι ο πόλεμος δεν μπορεί να κερδηθεί αν ο πακιστανικός στρατός δεν εξελίξει όλα τα ασφαλή καταφύγια των Ταλιμπάν στις παραμεθόριες φυλετικές περιοχές και κατηγορεί την πακιστανική κυβέρνηση ότι είναι απρόθυμη να το κάνει, γιατί θέλει να παίξει ρόλο στο σκηνικό που θα διαμορφωθεί μετά την αποχώρηση των ξένων στρατευμάτων από το Αφγανιστάν.

Το δεύτερο κείμενο είναι μια ανοιχτή επιστολή προς τον αμερικάνο πρόεδρο, που υπογράφεται από 23 ακαδημαϊκούς, δημοσιογράφους, ειδικούς αναλυτές και πρώην διπλωμάτες και δόθηκε στη δημοσιότητα στις 13 Δεκεμβρίου, η οποία επισημαίνει ότι η στρατιωτική επιχείρηση του στρατηγού Πετρέους στο νότιο Αφγανιστάν «δεν πηγαίνει καλά», ότι ο πόλεμος είναι οικονομικά «δυσβάσταχτος», ότι η ασφάλεια επιδεινώνεται συνεχώς και η υποστήριξη της Ισλαμαμπάντ στους Ταλιμπάν σημαίνει ότι «δεν είναι ρεαλιστικό να επιμένουμε σε μια στρατιωτική λύση» και υποστηρίζει ότι η Ουάσινγκτον πρέπει

«να ερευνηθεί σοβαρά τη δυνατότητα μιας πολιτικής διευθέτησης στην οποία οι Ταλιμπάν να είναι μέρος του αφγανικού πολιτικού συστήματος».

Από την επιστολή αυτή, η οποία δημοσιεύτηκε στη βρετανική εφημερίδα «Telegraph» (13/12/10), παραθέτουμε κάποια ιδιαίτερα ενδιαφέροντα αποσπάσματα.

«Προς τον Πρόεδρο των ΗΠΑ

Κύριε Πρόεδρε, έχουμε ασχοληθεί και εργαστεί στο Αφγανιστάν, μερικοί από μας για δεκαετίες, ως ακαδημαϊκοί, ειδικοί και μέλη Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων. Σήμερα, είμαστε πολύ ανήσυχτοι για την πορεία του πολέμου και την έλλειψη αξιόπιστων σεναρίων για το μέλλον.

Το κόστος του πολέμου είναι σήμερα πάνω από 120 δισ. δολάρια το χρόνο μόνο για τις ΗΠΑ. Αυτό είναι αβάσταχτο μακροπρόθεσμα. Επιπλέον, οι ανθρώπινες απώλειες αυξάνονται. Περισσότεροι από 680 στρατιώτες της διεθνούς συμμαχίας, μαζί με εκατοντάδες Αφγανούς, έχουν σκοτωθεί αυτή τη χρονιά στο Αφγανιστάν, και η χρονιά δεν έχει τελειώσει ακόμη....

Παρά το τεράστιο αυτό κόστος, η κατάσταση είναι πολύ χειρότερη από πέρσι, γιατί η εξέγερση των Ταλιμπάν

έχει σημειώσει πρόοδο σ' όλη τη χώρα. Τώρα είναι πολύ δύσκολο να δουλέψει κανείς έξω από τις πόλεις ή ακόμη και να μετακινηθεί οδικώς στη χώρα. Οι αντάρτες έχουν ενισχύσει τη θέση τους, εκμεταλλευόμενοι τις αδυναμίες της αφγανικής κυβέρνησης και τα λάθη της συμμαχίας. Οι Ταλιμπάν σήμερα είναι ένα εθνικό κίνημα με σημαντική παρουσία στο βόρειο και δυτικό Αφγανιστάν. Οι ξένες βάσεις είναι εντελώς απομονωμένες από το τοπικό περιβάλλον και ανίκανες να προστατέψουν τον πληθυσμό. Οι ξένες δυνάμεις βρίσκονται ήδη στο Αφγανιστάν περισσότερο χρόνο από το Σοβιετικό στρατό....

Οι επιχειρήσεις στο νότιο Αφγανιστάν, στις επαρχίες Χέλμαντ και Κανταχάρ δεν πηγαίνουν καλά. Αυτή που υποτίθεται θα ήταν μια στρατηγική επικεντρωμένη στον πληθυσμό είναι τώρα μια μεγάλης κλίμακας στρατιωτική επιχείρηση, που προκαλεί απώλειες αμάχων και καταστροφή περιουσιών. Οι νυκτερινές επιδρομές έχουν γίνει το κύριο όπλο για την εξόντωση των υποτιθέμενων Ταλιμπάν, όμως πολλοί από τον αφγανικό πληθυσμό θεωρούν αυτές τις μεθόδους παράνομες. Εξαιτίας της βί-

ας των στρατιωτικών επιχειρήσεων χάνουμε τη μάχη για την καρδιά και το μυαλό των Πασιτών στην ύπαιθρο. Αυτά τα μέτρα, πέρα από τα αμφισβητήσιμα στρατιωτικά αποτελέσματά τους, τρέφουν τα παράπονα. Με την ενεργή υποστήριξη του Πακιστάν στους Ταλιμπάν, δεν είναι ρεαλιστικό να στοιχηματίζουμε σε μια στρατιωτική λύση. Οι επιθέσεις με τηλεκατευθυνόμενα αεροσκάφη στο Πακιστάν έχουν ασήμαντη επίπτωση στην εξέγερση, όμως αποσταθεροποιούν το Πακιστάν. Οι απώλειες της εξέγερσης αναπληρώνονται με νέες στρατολογίες, που είναι συχνά πιο ριζοσπαστικοί από τους προκατόχους τους.

Η στρατιωτική επιχείρηση καταστέλλει τοπικά και πρόσκαιρα τα συμπτώματα της ασθένειας, αλλά δεν μπορεί να προσφέρει θεραπεία. Η στρατιωτική δράση μπορεί να πετύχει τοπικές και προσωρινές βελτιώσεις στην ασφάλεια, αλλά αυτές οι βελτιώσεις δεν πρόκειται ούτε να έχουν διάρκεια ούτε να γίνουν στις τεράστιες περιοχές που δεν φρουρούνται από δυτικές δυνάμεις χωρίς πολιτική συμφωνία.

Το χρονικό όριο του 2014 για να

Αντίσταση στις χώρες της δουλείας

45 δολάρια το μήνα εδέησε να θεοπίσει βασικό μηνιαίο μισθό η κυβέρνηση του Μπαγκλαντές, σε μία «πρωτοφανή» επίδειξη... γενναιοδωρίας. Αύξησε κατά 80% το βασικό μισθό των εργατριών στην υφαντουργία, για πρώτη φορά μετά από τέσσερα χρόνια (2006)! Οι εργάτριες στα 4.500 υφαντουργεία-κάτεργα, που ράβουν τα ρούχα που προορίζονται για τις φίρμες της Δύσης (Marks & Spencer, Zara, H&M, Carrefour, Wal-Mart, κ.λπ.), αποτελούν το 85% του εργατικού δυναμικού στην χώρα (3 εκατομμύρια), που το 80% των εξαγωγών της προέρχεται από την υφαντουργία.

Όμως οι καπιταλιστές δεν συμφώνησαν με μια τόσο... γενναϊόδωρη αύξηση και δεν έχουν ακόμα προχωρήσει σε αυξήσεις, από το Νοέμβριο που αποφασίστηκε η αύξηση στο βασικό μισθό από την κυβέρνηση. Έτσι, χιλιάδες εργά-

τριες βγήκαν στους δρόμους, όχι μόνο της πρωτεύουσας Ντάκα αλλά και πολλών άλλων πόλεων, για να διαδηλώσουν. Στην πρωτεύουσα 4.000 εργάτριες έστησαν μπλόκα και αναποδογύρισαν δύο οχήματα, ενώ η αστυνομία απάντησε με πλαστικές(;) σφαίρες και δακρυγόνα. Στην πόλη Chittagong (νοτιοανατολικά της πρωτεύουσας), πάνω από 20.000 εργάτριες και εργάτες επιτέθηκαν σε ερ-

γοστάσια και ένα αστυνομικό τμήμα. Αποτέλεσμα των συγκρούσεων στην πόλη, ήταν ο θάνατος τριών και ο τραυματισμός πάνω από 50. Στην περιοχή λειτούργουν 70 ξένες εταιρίες που παράγουν ρούχα, παπούτσια και ποδηλάτα και μισθώνουν 150.000 εργάτριες και εργάτες. Στην πόλη Rurganj (βορειοανατολικά της πρωτεύουσας) 5.000 εργάτριες επιτέθηκαν σε μία γερμανική υφαντουργική κοι-

νοπραξία και χρειάστηκε η επέμβαση της αστυνομίας για να διαλυθούν. Μια νοτιοκορεάτικη εταιρία, η Youngone, που είναι και ο μεγαλύτερος εξαγωγέας του Μπαγκλαντές, με 36.000 άτομα προσωπικό, ανέστειλε τη λειτουργία σε 13 υφαντουργικά εργοστάσια την Κυριακή, μετά από επιθέσεις που δέχτηκαν τα εργοστάσια από τις εργάτριες, από τις οποίες τραυματίστηκε ο αναπληρωτής διευθυντής.

Δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνουν άγριες συγκρούσεις στο Μπαγκλαντές. Το 2008, οι εργάτες είχαν κερδίσει μια πρώτη νίκη, τη δέσμευση για εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας από τους καπιταλιστές. Κι αυτή την κέρδισαν με σκληρούς αγώνες και φόρο αίματος. Τώρα εξεγείρονται πάλι για τα μεροκάματα που θυμίζουν περισσότερο «φιλανθρωπικά» βοηθήματα...

Τέλος στην «ανεμελιά»...

Όταν η αλαζονεία συναντά τη βλακεία, το αποτέλεσμα είναι πραγματικά σπαρταριστό. Ο λόγος για το πριγκιπικό ζεύγος της Βρετανίας, που δέχτηκε επίθεση όταν «ανύποπτο» περνούσε με τη λιμουζίνα του για να πάει στο θέατρο. Μόνο που οι «γαλαζοαίματοι» στο δρόμο «συναντήθηκαν» με διαδηλωτές που διαμαρτύρονταν για τον τριπλασιασμό των διδάκτρων, που ψηφίστηκε από τη βρετανική βουλή. Οι διαδηλωτές είχαν φροντίσει να φτιάξουν... γιορτινή ατμόσφαιρα, πυρπολώντας το χριστουγεννιάτικο δέντρο, σπάζοντας παράθυρα καταστημάτων στην Oxford Street και καταστρέφοντας αγάλματα όπως του Τσόρτσιλ (διόλου δεν μας στεναχωρεί εδώ στην Ελλάδα να καταστρέφεται το άγαλμα του ανθρώπου που διέταξε τα βρετανικά στρατεύματα να πυροβολούν σα να βρίσκονται σε κατεχόμενη χώρα στα Δεκεμβριανά).

Ας ξέρουν οι... πριγκίπτες, ότι οι εποχές που κυκλοφορούσαν ανέμελα έχουν περάσει ανεπιστρεπτή...

ΥΓ: Πάντως, «όλα τα λεφτά» ήταν εκείνο το τρομοκρατημένο βλέμμα της (Γ)Καμήλα. Πολύ το χαρήκαμε!

ΗΠΑ: Στρατολογούσαν Ναζί

Μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο, η CIA είχε στρατολογήσει αξιωματικούς της Γκεστάπο, βετεράνους των SS και συνεργάτες των Ναζί σε πολύ μεγαλύτερο αριθμό απ' ό,τι είχε αποκαλυφθεί μέχρι τώρα και είχε βοηθήσει πολλούς απ' αυτούς να αποφύγουν την ποινική δίωξη ή έκανε τα στραβά μάτια για να δραπέτευσουν, σύμφωνα με χιλιάδες απόρρητα ντοκουμέντα που δημοσιοποιήθηκαν πρόσφατα.

Η πιο γνωστή περίπτωση που είχε αποκαλυφθεί μέχρι πρότινος ήταν του Κλάου Μπάμπερι, γνωστού ως «χασάπη της Λυόν», ο οποίος συνεργάστηκε με πράκτορες της CIA, που τον βοήθησαν να καταφύγει στην Αργεντινή. Η έκθεση που συντάχτηκε με βάση τα ντοκουμέντα αυτά αναφέρει πολλές ανάλογες περιπτώσεις. Ενδεικτικά, ανάμεσα σ' αυτές ήταν ο αξιωματικός της Γκεστάπο Ρούντολφ Μίλντνερ, υπεύθυνος για την

εκτέλεση εκατοντάδων, αν όχι χιλιάδων, πολωνών αντιστασιακών και διοικητής της γερμανικής αστυνομίας στη Δανία όταν ο Χίτλερ διέταξε τη σύλληψη και τη μεταφορά 8.000 Εβραίων στο Λουσβιτς. Ο αμερικάνικος στρατός τον συνέλαβε και τον έσωσε από την ποινική δίωξη για εγκλήματα πολέμου για να χρησιμοποιηθούν οι γνώσεις και η εμπειρία του στον εντοπισμό κομμουνιστών και άλλων αγνωστών και στη συνέχεια η CIA τον βοήθησε να καταφύγει και να τακτοποιηθεί στην Αργεντινή το 1949.

Μια άλλη περίπτωση ήταν ο πράκτορας της Γκεστάπο Αντον Μάχλερ, που, εκτός των άλλων, είχε υπηρετήσει στην Einsatzgruppe B στην κατεχόμενη Λευκορωσία, που ήταν υπεύθυνη για την εκτέλεση περισσότερων από 45.000 ανθρώπων. Η CIA τον βοήθησε να αποφύγει τη δίωξη για εγκλήματα πολέμου.

Στην έκθεση αναφέρεται

επίσης η περίπτωση του ουκρανού φασίστα και συνεργάτη των Ναζί Μυκόλα Λέμπεντ, ο οποίος κατά τη διάρκεια του Β' παγκόσμιου πολέμου ήταν επικεφαλής μιας εθνικιστικής ουκρανικής οργάνωσης που συνεργάστηκε με τους Ναζί για τη δολοφονία των Εβραίων της δυτικής Ουκρανίας και χιλιάδων Πολωνών. Το 1949, η αμερικάνικη κυβέρνηση τον έφερε στη Νέα Υόρκη για να καλύψει τα ίχνη του από τους κυνηγούς των Ναζί και να είναι ασφαλής από ενδεχόμενη απόπειρα δολοφονίας του. Από τις ΗΠΑ, καθοδηγούσε μια παράνομη οργάνωση που είχε στόχο την υπονόμευση της σοβιετικής κυβέρνησης και πραγματοποιούσε επιχειρήσεις αντάρτικου τύπου κατά τη διάρκεια του λεγόμενου Ψυχρού Πολέμου. Παράλληλα, μέσω μιας χρηματοδοτούμενης από τη CIA οργάνωσης, την Prolog, συγκέντρωνε πληροφορίες στην πρώην ΕΣΣΔ

για τη CIA τουλάχιστον μέχρι το τέλος της δεκαετίας του '60. Το 1991 θεωρούνταν ακόμη πολύτιμο κεφάλαιο για τη CIA, σύμφωνα με την έκθεση. Τελικά, χαρακτηρίστηκε από κάποιους ομοσπονδιακούς ανακριτές ως πιθανός εγκληματίας πολέμου, όμως δεν ασκήθηκε ποτέ δίωξη εναντίον του.

Κυνηγοί των Ναζί και νομικοί είχαν από παλιά θέσει ζητήματα σχετικά με την ανάμιξη της αμερικάνικης κυβέρνησης μεταπολεμικά με εγκληματίες πολέμου, γεγονός που επιβεβαιώνεται από την προαναφερόμενη έκθεση. Όπως επίσης και το γεγονός ότι μόνο την περίοδο 1945 - 1955 περισσότεροι από 500 επιστήμονες και άλλοι ειδικοί που είχαν συνεργαστεί με τους Ναζί μεταφέρθηκαν στις ΗΠΑ και έπαιξαν σημαντικό ρόλο σε τομείς όπως η ανάπτυξη πυραύλων και διαστημικών προγραμμάτων.

αναλάβει ο αφγανικός στρατός την ευθύνη για την ασφάλεια της χώρας δεν είναι ρεαλιστικό. Λαμβάνοντας υπόψη τη γρήγορη εξαφάνιση της κρατικής δομής σε περιφερειακό επίπεδο, είναι δύσκολο να οραματιστούμε έναν ισχυρό στρατό που να μπορεί να σταθεί μόνος του, χωρίς άλλους κρατικούς θεσμούς γύρω του. Έίτε μας αρέσει είτε όχι, οι Ταλιμπάν είναι ένα μακροπρόθεσμο τμήμα του αφγανικού πολιτικού τοπίου και είναι ανά-

γκη να προσπαθήσουμε να διαπραγματευτούμε μαζί τους για να φτάσουμε σε μια συμφωνία. Η ηγεσία των Ταλιμπάν έχει εκδηλώσει την επιθυμία της να διαπραγματευτεί και είναι προς το συμφέρον μας να μιλήσουμε μαζί της. Στην πραγματικότητα, οι Ταλιμπάν ενδιαφέρονται πρωταρχικά για το μέλλον του Αφγανιστάν και όχι - αντίθετα με ό,τι μερικοί ίσως νο-

μίζουν - για μια παγκόσμια ισλαμική τζιχάντ. Οι δεσμοί τους με την Αλ-Κάιντα, η οποία σε καμία περίπτωση δεν βρίσκεται πια στο Αφγανιστάν, είναι αδύνατοι. Είναι ανάγκη να προσπαθήσουμε τουλάχιστον να ερευνησουμε σοβαρά τη δυνατότητα μιας πολιτικής συμφωνίας, στην οποία οι Ταλιμπάν θα είναι μέρος του αφγανικού πολιτικού συστήματος.

Οι υπάρχουσες επαφές ανάμεσα στους Ταλιμπάν και την κυβέρνηση Καρζάι δεν είναι αρκετές. Οι ΗΠΑ πρέπει να πάρουν την πρωτοβουλία να αρχίσουν διαπραγματεύσεις με τους αντάρτες και να θέσουν το πλαίσιο της συζήτησης με τρόπο που να παρθούν υπόψη τα αμερικάνικα συμφέροντα ασφαλείας... Είναι καλύτερα να διαπραγματευτούμε τώρα παρά αργότερα, αφού οι Ταλιμπάν θα είναι πι-

θανόν ισχυρότεροι τον επόμενο χρόνο. Η κατάπαυση του πυρός και η επιστροφή της ηγεσίας της εξέγερσης στο Αφγανιστάν θα μπορούσε να είναι τμήμα της διαδικασίας αποκλιμάκωσης, που θα οδηγήσει σε μια συμβατική κυβέρνηση. Χωρίς καμία δυνατότητα στρατιωτικής νίκης, η σημερινή πολιτική θα φέρει τις ΗΠΑ σε πολύ δύσκολη θέση...».

Πόλεμος αστραπή

Blitzkrieg, πόλεμος-αστραπή, αποκλήθηκε η πολεμική τακτική της ναζιστικής Γερμανίας. Ονομάστηκε έτσι επειδή περιλάμβανε αιφνιδιαστικές επιθέσεις, ταχύτατες προωθήσεις δυνάμεων στην αντίπαλη περιοχή, με συντονισμένη ισχυρή υποστήριξη από αεροπορικές δυνάμεις, που χτυπούσαν και αιφνιδίαζαν τον αντίπαλο, προκαλώντας την παράλυσή του, όπως θα έκανε ένας κεραυνός.

Αυτή τη μορφή πολέμου επέλεξε και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, για να κλείσει τη χρονιά και τις... εκκρεμότητες της τρέχουσας φάσης του Μνημόνιου. Ο Παπακωνσταντίνου κλείδωσε στο συρτάρι το επικαιροποιημένο Μνημόνιο (για να μη διαρρεύσει τίποτα) και ξαφνικά, μαζί με την Κατσέλη, κατέθεσαν ένα πολυνομοσχέδιο-σκούπα, με διατάξεις που χώνουν τους εργαζόμενους πιο βαθιά στον εργασιακό μεσαίωνα, με πετσόκομμα μισθών στις ΔΕΚΟ και με τις ήδη γνωστές νέες φορομπηχτικές διατάξεις.

Φούντωσε η οργή των εργαζόμενων. «Να καεί, να καεί το μπουρδέλο η Βουλή», φώναζαν την Τρίτη εκατοντάδες εργάτες της ΕΘΕΛ, που πορεύονταν από τα αμαξοστάσια προς το κέντρο της Αθήνας. Είναι αυτοί που θα δεχτούν την επίθεση αμέσως μετά τις γιορτές. Δεκάδες χιλιάδες πλημμύρισαν τους δρόμους της Αθήνας στην απεργιακή συγκέντρωση της Τετάρτης. Κι ήταν η πρώτη φορά, μετά από πολύ καιρό, που όχι μόνο δεν είχαν κανένα πρόβλημα με τις σπασμένες βιτρίνες των τραπεζών, με τις πέτρες και τις μολότοφ κατά των ΜΑΤ, αλλά στήριζαν με κάθε πρόσφορο μέσο τους νεολαίους που συγκρούστηκαν με την αστυνομία. Κι ήταν η πρώτη φορά μετά το Δεκέμβριο του 2008 που οι ΜΑΤάδες και ΔΕΛΤάδες τα βρήκαν σκούρα και σε πολλές περιπτώσεις υπέστψαν την «περιποίηση» των διαδηλωτών.

Φυσικά και έπρεπε να ξεσπάσει η οργή. Καιρός ήταν. Μόνο που δεν πρέπει να σταθούμε τόσο σ' αυτό καθαυτό το γεγονός όσο στη συνέχειά του, που συνοδεύεται από ένα μεγάλο ερωτηματικό. Στη συνέχεια που είναι απαραίτητη, για να μη λειτουργήσει κι αυτό το ξέσπασμα σαν βαλβίδα εκτόνωσης που μετά οδηγεί... τα κεφάλια μέσα.

Από ποιον περιμένουμε τη συνέχεια; Από την πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία; Περιμένουμε την επόμενη απεργία της ΓΣΕΕ για να ξεσπάσουμε και πάλι την οργή μας; Ή μήπως περιμένουμε τις εκλογές, που κάθε μέρα έρχονται και πιο κοντά, για να εκτονωθούμε στις κάλπες;

Ο αγώνας πρέπει να είναι καθημερινός. Και δεν πρέπει να είναι μόνο σύγκρουση στους δρόμους ή σύγκρουση με τ' αφεντικά στη δουλειά. Πρέπει να είναι και αγώνας υπόγειος, με υπομονή και επιμονή, για τη συγκέντρωση των ταξικών δυνάμεων. Αγώνας για την πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης, γιατί χωρίς επιτελείο, χωρίς πρόγραμμα και τακτική, δεν μπορούμε να νικήσουμε έναν καλά οργανωμένο και με τόσα μέσα εχθρό.

Στην Κερατέα έπεσαν και πέτρες και μολότοφ...

■ Δικτατορία

Για μια ακόμη φορά (δύτηρη στη σειρά) υπογράφηκε αναθεώρηση του Μνημόνιου, χωρίς να γνωρίζει κανείς το περιεχόμενό του, από τον υπουργό Οικονομικών και τον διοικητή της ΤτΕ, που το υπογράφουν, και τον πρωθυπουργό βεβαίως (άλλο αν ο Παπανδρέου ενημερώνεται στο πόδι, την ώρα που αλλάζει όργανο στο γυμναστήριο).

Το σημειώνουμε γιατί όταν υπογράφηκε το αρχικό Μνημόνιο και η κυβέρνηση οργάνωσε ένα κοινοβουλευτικό πραξικόπημα, αλλάζοντας τη ρύθμιση έτσι που ο υπουργός Οικονομικών απλά να ενημερώνει τη Βουλή, αφού έχει υπογράψει Μνημόνια, Συμφωνίες και Συνθήκες, ο Παπακωνσταντίνου έσκιζε υποκριτικά τα ρούχα του και έλεγε πως αυτό έγινε κατ' ανάγκη, επειδή έπρεπε να υπογραφεί άμεσα η πρώτη δανειακή σύμβαση και πως μετά τα πάντα θα πηγαίνουν πρώτα στη Βουλή. Και τις δυο φορές, όμως, το Μνημόνιο πρώτα υπογράφηκε και μετά δόθηκε στη δημοσιότητα. Έτσι το πληροφορήθηκαν και οι βουλευτές. Μάλιστα, δεν μιλάμε για μια τυπική επικαιροποίηση, αλλά για μια αναθεώρηση που περιλαμβάνει πληθώρα νέων μέτρων, όπως μπορείτε να διαβάσετε σε επόμενες σελίδες.

■ Νομιμοποιώντας την αυθαιρεσία

Ξέρεις τι είναι να σου τη βγαίνει από τ' αριστερά ο Χατζηνικολάου; Το είδαμε κι αυτό. Είχε βάλει κάτω την Κατσέλη (δελτίο ειδήσεων Alter, 11.12.10) και την κωλοχτυπούσε, κατηγορώντας την για προώθηση εργασιακού μεσαίωνα και για κατάργηση κάθε νομοθετικής προστασίας των εργαζόμενων, που είναι η αδύνατη πλευρά στις σχέσεις τους με τους εργοδότες. Ζαλισμένη η Κατσέλη, κάποια στιγμή πέταξε τη μεγάλη κοτσάνα: «Τέλος, υπάρχει δημοσιότητα και ενισχύουμε αυτό που πραγματικά και εγώ και όλοι μας πιστεύουμε ότι επιτέλους αυτά που γίνονται στη ζούλα στην αγορά, καλό είναι να βγουν να γίνουν νόμιμα».

Επιδιώκουμε τη νομιμοποίηση αυτών που γίνονται στη ζούλα, δηλαδή παράνομα, εί-

πε η υπουργός Εργασίας. Τι σημαίνει αυτό; Οτι οι εργαζόμενοι είναι αδύναμοι, γι' αυτό και αναγκαστικά υφίστανται την αυθαιρεσία των καπιταλιστών. Και τι κάνει το κράτος; Αντί να εφαρμόσει το νόμο, έρχεται και νομιμοποιεί την παρανομία. Και τι θα γίνει στην πράξη; Η παρανομία, η ζούλα που λέει η Κατσέλη, θα περάσει σε νέα επίπεδα. Και θα 'ρθει μετά η κυβέρνηση, η σημερινή ή η επόμενη μνημονιακή κυβέρνηση, να επικαλεστεί αυτό που γίνεται στη ζούλα και να κάνει ακόμα χειρότερο το καθεστώς.

■ Αιφνιδιασμός

Απόλυτος αιφνιδιασμός Παπαρήγα από τον Παπανδρέου στη Βουλή. Απαντώντας σε επίκαιρη ερώτησή της για την οικονομική και κοινωνική πολιτική της κυβέρνησης, ο Παπανδρέου αρπάχτηκε από τη βρομερή ιστορία της «Τυποεκδοτικής» και προσπάθησε να κρυφτεί πίσω απ' αυτή:

«Κι εσείς, κυρία Παπαρήγα, στις δικές σας επιχειρήσεις, την Τυποεκδοτική και στον 902, κάνατε και μειώσεις μισθών, κάνατε και απολύσεις. Και έχετε πει εδώ στη Βουλή, ότι το κάνατε γιατί είχαμε μείωση κύκλου εργασιών. Και στην περίπτωση αυτή η λύση είπατε ότι είναι να νοικοκυρέψετε τις εταιρίες αυτές. Αυτό είπατε εσείς σε σχέση με τις δικές σας επιχειρήσεις. Και δεν δίνετε το δικαίωμα σε κανέναν άλλον να κάνει αυτό το νοικοκύρεμα σε μια πολύ δύσκολη κατάσταση. Εμείς ευχόμαστε να νοικοκυρέψετε την

Τυποεκδοτική και τον 902. Αλλά δέλουμε να σας πούμε ότι εμείς θα νοικοκυρέψουμε τη χώρα σε όφελος και της χώρας και των πολιτών και των εργαζομένων και με την πρόνοια να μην χαθούν δέσεις εργασίας».

Τι απάντησε η Παπαρήγα; Τίποτα: «Δεύτερον, με συγχωρείτε, κύριε Πρωθυπουργέ, αλλά με μικροπρέπεια μιλήσατε απέναντι στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας σε σχέση με την Τυποεκδοτική και τον 902. Στο σπίτι του κρεμασμένου μη μιλάτε για σκοινί. Δεν πρόκειται να σας απαντήσω γι' αυτά, γιατί πρόκειται για μικροπρέπεια!»

Αυτά παθαίνεις όταν λειτουργείς σαν στυγνός καπιταλιστής, την ίδια ώρα που καταγγέλλεις τους υπόλοιπους καπιταλιστές.

■ Τροϊκανό γαζί

Εκτός από τους υπουργούς, μας δουλεύουν τώρα και οι τροϊκανοί. «Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να κόβουμε μισθούς και συντάξεις, εάν δέλουμε να επιτευχθούν οι στόχοι του μνημόνιου», δήλωσε στο συνέδριο του Ecosoπιστή, ο «πολύς» Πολ Τόμσεν του ΔΝΤ! Τα έλεγε αυτά τη μέρα που η κυβέρνηση, σε συνεργασία με την τρόικα, κατέθετε στη Βουλή, για να ψηφιστεί με διαδικασίες εξπρές, το νομοσχέδιο-σκούπα που πετσόκοβει τους μισθούς στις ΔΕΚΟ και στον ιδιωτικό τομέα!

ΥΓ: Πώς βρέθηκε ο Τόμσεν στην Ελλάδα, αφού η τρόικα έχει φύγει; «Σερσε λα φαμ» που λένε οι Γάλλοι. Άλλωστε, στη συγκεκριμένη εμφάνισή του φρόντισε να επιδεικνύει μια ευδιάκριτη «πιπιλιά» στο δεξιό τμήμα του σβέρκου του (υπάρχουν και φωτογραφίες). Η ελληνική μπουρζουαζία το 'χει παράδοση να προσφέρει στους κατακτητές «τα πάντα».

■ Και γελοίοις

Σπαρταριστός διάλογος μεταξύ Χρυσοχοϊδή και δημοσιογράφου («Βήμα», 12.12.10)

- Με την ακρίβεια τι θα γίνει, κύριε υπουργέ; Η αμόλυβδη και το πετρέλαιο κίνησης έφθασαν και πάλι στα ύψη...

«Η τιμή της αμόλυβδης και του πετρελαίου αυξάνεται όταν αυξάνεται η διεθνής τιμή. Το ζήτημα είναι να υποχωρεί, όταν υποχωρεί η διεθνής τιμή. Και αυτό στο εξής θα γίνεται, κύριε Λιώτη. Η ακρίβεια δεν μπορεί να υπάρξει όταν υπάρξουν εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και υγιής ανταγωνισμός. Το πρώτο βήμα ήταν να σταματήσουν οι ανατιμήσεις, όπως και έγινε».

- Εσείς όμως είχατε πει ότι θα μειωθούν οι τιμές ως τις γιορτές...

«Ο,τι έχω πει εξακολουθεί να ισχύει. Είπα ότι θα υπάρξουν μειώσεις ως τις γιορτές. Και ό,τι είπα το εννοώ».

Δηλαδή, ως τις γιορτές, οι τιμές στα περισσότερα είδη πρώτης ανάγκης θα πέσουν κατά 20-30%, όπως «δεσμευόταν» ο Χρυσοχοϊδής όταν διορίστηκε υπουργός Ανάπτυξης και πριν του κόψουν τη φόρα οι μαντζαρέοι των πολυεθνικών (Nestlé, Unilever, Amstel κ.ά.). Αλήθεια, δεν καταλαβαίνει ότι εκτός από ψευτοπαλικαράς φαίνεται και γελοίος;

■ Πόντιος Πιλάτος

Βουλή, Πέμπτη 9 Δεκεμβρίου 2010. Η Ηρώ Διώτη του ΣΥΡΙΖΑ θυμίζει στον Καστανίδη τι είχε πει στις 13 Νοέμβρη του 2009, δηλαδή πριν από ένα χρόνο και ένα μήνα για τον κουκουλονόμο (νόμος 3772/2009): «Εκείνο, λοιπόν, που έχω να πω είναι ότι ο νόμος για την κουκούλα θα καταργηθεί άμεσα και από την πλευρά μας θα καταδειχθεί με κάθε δυνατό τρόπο, ότι οι δικαστές απονέμουν τη δικαιοσύνη, όπως πρέπει να την απονείμουν».

Ο Καστανίδης δεν έχει κανένα πρόβλημα να δηλώσει με το γνωστό πομπώδες ύφος του: «Κυρία συνάδελφε, κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή την ερώτηση θα επαναλάβω ακριβώς τα ίδια πράγματα που έχω πει και στο πρόσφατο ή απώτερο παρελθόν: "Όλες οι δεσμεύσεις μας ισχύουν"». Στη συνέχεια επαναλαμβάνει αυτά που κατά καιρούς λέει: «Σε περιόδους οικονομικής και κοινωνικής κρίσης οι κατασταλτικοί μηχανισμοί πρέπει να είναι εξαιρετικά προσεκτικοί και αυτοσυγκρατημένοι. Η δε δικαιοσύνη, όπως και οι ίδιοι οι πολιτικοί μηχανισμοί, πρέπει να αντιμετωπίζουν τη νεολαία σε τέτοιες περιόδους κρίσης όχι με διάθεση καταστολής, αλλά με διάθεση και με πνεύμα συγκατάβασης, κατανόησης και επιείκειας (...) Και έχω την εντύπωση ότι και δικαστικοί λειτουργοί και πολιτικοί και εκπρόσωποι άλλων υπηρεσιών, όπως η Ελληνική Αστυνομία θα αντιληφθούν και θα συμμεριστούν τη διατύπωση στην οποία μπορούμε σήμερα όλοι μαζί να συμφωνήσουμε ότι ιδιαίτερα απέναντι στους ανήλικους, απέναντι στη νεολαία, ανεξαρτήτως της ενηλικότητας ή της ανηλικότητάς της, θα πρέπει να είμαστε εξαιρετικά προσεκτικοί, να στηρίζουμε τη διάθεση έκφρασης στις διαμαρτυρίες τους –μέσα στα όρια, βέβαια, της νομιμότητας– και όχι να την καταστέλλουμε, να καταστέλλουμε τις διαθέσεις της και τα αιτήματά της».

Στη δευτερολογία του παρέπεμψε στην υπό τον καθηγητή Μανωλεδάκη νομοπαρασκευαστική επιτροπή που ετοιμάζει «την αναμόρφωση του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα», στο οποίο εντάσσονται και οι διατάξεις του κουκουλονόμου, επικαλούμενος ως πρόσχημα ότι δεν ήθελε να επέμβει στο έργο αυτής της επιτροπής ρυθμίζοντας τα θέματα του κουκουλονόμου. Όταν δεσμεύονταν και αυτός και ο Χρυσοχοϊδής για άμεση κατάργηση του κουκουλονόμου, γιατί δεν το έκαναν; Δεν ξέρει, άραγε, ότι παραπέμπονται συνεχώς διαδηλωτές με τον κουκουλονόμο; Γιατί δεν αναστέλλει τις διατάξεις του, μέχρι να ολοκληρωθεί το έργο της η επιτροπή Μανωλεδάκη; Γιατί δεν εισηγείται στην κυβέρνηση να δώσει εντολή στους μπάτσους να μη φτιάχνουν παραπεμπικά με τον κουκουλονόμο;

■ Σαήτιμπάγκος

Είναι προφανές ότι ο Παπακωνσταντίνου, που έχει αραιώσει τις ραδιοηλεκτρονικές εμφανίσεις του, έχει κάνει συμφωνία με τα παπαγαλάκια να μην του θυμίζουν τη δήλωσή του, ότι αν χρειαστεί να παρθούν νέα μέτρα αυτός θα παραιτηθεί, γιατί θα έχει αποτύχει. Την ερώτηση, όμως, δέχτηκε ο Σαχινίδης, στο πρωινό δελτίο του Mega, το περασμένο Σάββατο. Και τι είπε ο αθεόφοβος; Ότι «ο υπουργός Οικονομικών της χώρας κάνει πάρα πολύ σωστά και υπεύθυνα τη δουλειά του» και «δεν έχει αποκλίσει ούτε σπιδαμή από αυτά τα οποία έλεγε»! Για να δώσει, μάλιστα, κύρος στις παπαριές που έλεγε, επικαλέστηκε το ότι «ο κ. Παπακωνσταντίνου ήταν μεταξύ αυτών που κατετάγησαν στην 8η θέση, τη στιγμή που άλλοι υπουργοί Οικονομικών είχαν θέσεις πολύ χειρότερες από τη θέση την οποία πήρε ο υπουργός Οικονομικών»! Βέβαια, το αν θα παραιτηθεί ή όχι ο Παπακωνσταντίνου δεν είναι το μείζον πολιτικό θέμα. Ομως, είναι κι αυτό σημάδι της πολιτικής αληθείας που χαρακτηρίζει την παπανδρεϊκή διακυβέρνηση και ιδιαίτερα τη μικρή κλίκα που αποτελεί τον στενό παπανδρεϊκό πυρήνα.

Ο Άγγλος ποδοσφαιριστής Γκάρι Λίνκερ είχε δώσει κάποτε τον ορισμό του ποδόσφαιρου ως εξής: «Ποδόσφαιρο είναι ένα ομαδικό άθλημα στο οποίο παίζουν έντεκα εναντίον έντεκα και στο τέλος νικούν οι Γερμανοί». Παραφράζοντας τη φράση του Λίνκερ και μεταφέροντάς την στα της Ευρώνας, μπορούμε να πούμε ότι «η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια συμμαχία χωρών, στην οποία κάθε χώρα εκφράζει ελεύθερα τις απόψεις της και στο τέλος γίνεται αυτό που θέλει η Γερμανία».

Είναι καθαρά θέμα συσχετισμών, όπως καταλαβαίνετε. Ο Λένιν, στον περίφημο «Ιμπεριαλισμό» του, έχει τονίσει πως στην εποχή του μονοπωλιακού καπιταλισμού και των ιμπεριαλιστικών κρατών ο κόσμος μοιράζεται και ξαναμοιράζεται, με το μοναδικό τρόπο που γνωρίζει ο καπιταλισμός στο ζήτημα της μοιρασιάς: ανάλογα με τη δύναμη του κεφάλαιου. Η Γερμανία είναι μακράν η ισχυρότερη ιμπεριαλιστική δύναμη της Ευρώπης, χάρη στη δύναμη του κεφαλαίου της. Επόμενο είναι να επιβάλλει

την δύναμη στην ΕΕ και στον κόσμο. Η κρίση επιταχύνει χιλιάδες φορές τις εξελίξεις, θέτοντας σε συναγερμό όλα τα επιτελεία. Η κρίση δεν αφήνει περιθώρια για δημαγωγία. Ακόμα και τα περιθώρια συμβιβασμών σμικρύνονται. Κάποιοι πρέπει να κερδίσουν και κάποιοι πρέπει να χάσουν. Και βέβαια, η Γερμανία δεν είναι διατεθειμένη να αφήσει στο τραπέζι της ΕΕ ή της ευρωζώνης αυτά ή μέρος αυτών που έχει κερδίσει ως ιμπεριαλιστική χώρα τις τελευταίες δεκαετίες. Αυτό επιβεβαιώνεται διαρκώς στα δυο χρόνια της κρίσης και αναμένεται να επιβεβαιωθεί και στη σύνοδο κορυφής που βρίσκεται σε εξέλιξη όταν γράφονται αυτές οι γραμμές.

«Το ζήτημα των ευρωομολόγων θα αποκλειστεί από τη σύνοδο κορυφής την Πέμπτη και την Παρασκευή», δήλωσε τη Δευτέρα σε γερμανικό ραδιόφωνο ο υπουργός Εξωτερικών του Λουξεμβούργου Ζαν Ασελμπορν. Μα καλά, ο πρωθυπουργός του και μόνιμος πρόεδρος της ευρωζώνης Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ δεν είναι αυτός που έθεσε επίσημα

την ενοχλητική πίεση μερικών, που προς το συμφέρον τους προσπάθησαν να αμφισβητήσουν τον βασικό κανόνα με τον οποίο καθορίζονται οι διακρατικές σχέσεις: τον κανόνα της δύναμης του κεφάλαιου. Γιατί αυτό θα σήμαινε η έκδοση ενός ενιαίου ευρωομολόγου, χωρίς μάλιστα καθορισμένο ύψος επιτόκιου. Θα επέτρεπε στις χώρες PIGS να δανειζονται με το ίδιο επιτόκιο που δανείζεται η Γερμανία. Γιατί κανένας κάτοχος χρηματιστικού κεφάλαιου δεν θα έδειχνε ενδιαφέρον για αγορά γερμανικών ομολόγων, όταν θα μπορούσε να αγοράσει με μεγαλύτερη απόδοση ευρωομολόγα (τα οποία ουσιαστικά θα εγγυώνταν η Γερμανία). Ετσι, θα αυξανόταν αναγκαστικά το επιτόκιο των γερμανικών ομολόγων και θα εξισωνόταν με αυτό του ευρωομολόγου. Βέβαια, οι

Στο τέλος νικά η Γερμανία

τις απόψεις της, όχι μόνο στην εξαρτημένη περιφέρεια των PIGS, αλλά και στις άλλες ιμπεριαλιστικές χώρες.

Βέβαια, ήταν πολλοί αυτοί που επί χρόνια προσπαθούσαν να μας πείσουν ότι η ΕΕ και παλιότερα η ΕΟΚ δεν ήταν μια συμφωνία μοιρασιάς αγορών και σφαιρών επιρροής ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ, αλλά ήταν μια πολιτική ένωση, η οποία προέκυψε από τα οράματα μεγάλων διανοητών και έγινε πράξη χάρη σε μεγάλους πολιτικούς με ευρωπαϊκή συνείδηση (τι ειρωνεία: πάντοτε ανέφεραν μόνο δύο, τον Χέλμουτ Κολ και τον Φρανσουά Μιτεράν, ηγέτες της Γερμανίας και της Γαλλίας, που... όλως τυχαίως είναι οι ισχυρότερες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Δυτικής Ευρώπης). Οσο ζούσαμε σε συνθήκες σχετικά ομαλής ανάπτυξης του καπιταλισμού, υπήρχε έδαφος για την ανάπτυξη και τη διασπορά αυτών των ιδεολογημάτων, που σερβίρονταν εν είδει σπιού στους εργαζόμενους της Ευρώπης. Ακόμα και όταν η Γερμανία, καθαρά εκβιαστικά και κόντρα στη θέληση των ευρωπαίων συμμάχων της, προχώρησε στον διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας (είναι απειρώς κάλλους η περιγραφή που έχει κάνει ο Μητροστάκης για τον τρόπο με τον οποίο ο Κολ ανακοίνωσε στους εταίρους του την αδιαπραγμάτευτη απόφαση της Γερμανίας), είχαν την ευκαιρία να κουκουλώσουν τις αντιθέσεις τους και να μη χαλάσουν το ιδεολογικό όπιο με το οποίο πόντιζαν τους λαούς.

Η κρίση, όμως, άλλαξε τα δεδομένα. Πλέον δεν διακυβεύεται το ένα ή το άλλο επιμέρους ζήτημα. Πλέον διεκυβεύεται ο σημερινός και ο αυριανός συσχε-

το ζήτημα του ευρωομολόγου, σε άρθρο που συνέγραψε από κοινού με τον ιταλό υπουργό Οικονομικών Τζούλιο Τρεμόντι για τους Financial Times; Ο Γιούνκερ δεν ήταν που κατηγορούσε δημόσια τη Μέρκελ για αντιευρωπαϊκή στάση; «Ελπίζω πως ποτέ δεν θα χρειαστεί να ξαναμιλήσουμε για τα ευρωομολόγα», συνέχισε ο λουξεμβούργιος υπουργός, στον οποίο προφανώς ανατέθηκε να πει αυτά που δεν έπρεπε να πει ο Γιούνκερ, για να μη ξεφλιστεί εντελώς.

Οι οπαδοί του ευρωομολόγου έβαλαν την ουρά στα σκέλια. Παραδόθηκαν αμαχητί στη Γερμανία, η οποία είχε ήδη κλείσει συμμαχία με τη Γαλλία (πριν λίγες μέρες και η Λαγκάρντ τάχθηκε κατά του ευρωομολόγου, με επιχειρήματα ίδια μ' αυτά της Γερμανίας: αντίκειται στην ελευθερία των επιτοκίων). Ετσι, έμειναν με τη χαρά ο Παπανδρέου και ο... Τσίπρας, που σε ένα ακόμη κρεσέντο ευρωδουλειάς είχε σπεύσει να χαιρετίσει τους οπαδούς του ευρωομολόγου, δηλώνοντας ότι οι προτάσεις που πρώτος ο ΣΥΝ είχε διατυπώσει γίνονται πλέον δεκτές και από συντηρητικούς κύκλους! Περιττό, βέβαια, να σημειώσουμε πως η κατακλειδα της δήλωσης του λουξεμβούργιου υπουργού («Έχουμε μια κρίση του ευρώ και πρέπει να αντιμετωπίσουμε την κρίση από κοινού. Πρέπει να την αντιμετωπίσουμε ως Ευρωπαίοι και όχι εθνικά») έχει μικρότερη αξία από τις ευχές και τις δείξεις που κάθε Κυριακή αναπέμπουν από άμβωνος οι παπάδες όλων των χριστιανικών δογμάτων της Ευρώπης.

Τώρα η Γερμανία έχει την άνεση να ελέγξει τις εξελίξεις στην ευρωζώνη, χω-

χώρες που πληρώνουν υψηλά επιτόκια, όπως η Ελλάδα καλήωρα, θα έπαιρναν μια ανάσα, εξασφαλίζοντας δάνεια με κανονικούς και όχι τοκογλυφικούς όρους. Γιατί, όμως, να ενδιαφέρει αυτό τη Γερμανία; Χάριν της ευρωπαϊκής... αλληλεγγύης; Αυτή είναι μόνο για πολιτικούς απαταωνίσκους τύπου Τσίπρα και όχι για σοβαρούς ηγέτες ιμπεριαλιστικών δυνάμεων.

Η Γερμανία ενδιαφέρεται για τρία πράγματα: Πρώτο, να αποτελεί η ΕΕ μια τεράστια προνομιακή αγορά για τα γερμανικά βιομηχανικά προϊόντα (παραγωγής εντός και εκτός ΕΕ). Δεύτερο, να ελέγχει απόλυτα το ευρώ, βάση του οποίου –μην το ξεχνάμε– υπήρξε το μάρκο. Τρίτο, να εκμεταλλεύεται το γερμανικό χρηματιστικό κεφάλαιο τις εξαρτημένες χώρες της ΕΕ, κερδοσκοπώντας με το δημόσιο χρέος τους. Και οι τρεις αυτοί στόχοι προς το παρόν ικανοποιούνται.

Τα γερμανικά βιομηχανικά προϊόντα (και μέσα παραγωγής και μέσα καταναλώσεως) κυριαρχούν στην ευρωπαϊκή αγορά και καμιά άλλη ιμπεριαλιστική δύναμη δεν μπορεί να τα ανταγωνιστεί. Η γερμανική βιομηχανία έχει καταφέρει να εκμεταλλευτεί και την παραγωγική ικανότητα της Κίνας, με τα μεροκάματα πείνας, και βέβαια τα κινέζικης παραγωγής προϊόντα γερμανικών οίκων πωλούνται σαν ευρωπαϊκά στην ΕΕ. Η Γερμανία ελέγχει απόλυτα το ευρώ, παρά την κρίση του τελευταίου έτους. Όταν

Προκλητική αβάντα στους καναλάρχες

Όταν ψηφίστηκε το Μνημόνιο (νόμος 3845/2010) η κυβέρνηση περιελάβε και μια διάταξη-φερετζέ, σύμφωνα με την οποία «επιβάλλεται ειδικός φόρος στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση. Ο συντελεστής του φόρου ορίζεται σε ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) επί της αξίας της διαφήμισης που υπολογίζουν τα τηλεοπτικά μέσα ενημέρωσης».

Από τον Παπακωνσταντίνου, τον Πεταλωτή και άλλα κυβερνητικά στελέχη αυτή η διάταξη διαφημίστηκε αρκούτως. Δεν κόβουμε μόνο μισθούς και συντάξεις, βάζουμε φόρο και στις επιχειρήσεις, έλεγαν. Μόνο που αυτός ο φόρος δεν πληρώθηκε ποτέ από τους καναλάρχες. Κι έρχεται τώρα η κυβέρνηση και αναστέλλει την εφαρμογή του για δυο ακόμα χρόνια. Το άρθρο 4 του πολυνομοσχεδίου-σκουπίτα, στην παράγραφο 6, προβλέπει ότι «η ισχύς των διατάξεων της παραγράφου αυτής αρχίζει από 1.1.2013». Δηλαδή, οι καναλάρχες απαλλάσσονται και από το φόρο που θα έπρεπε να πληρώσουν από το Μάη μέχρι τώρα, που ίσχυε η διάταξη. Γι' αυτό και δεν την κατήργησαν με τη μία, αλλά προσέθεσαν εδάφιο περί αναστολής έναρξης της ισχύος από 1.1.2013. Φυσικά, όταν θα πλησιάζουμε στο 2013, η διάταξη θα καταργηθεί τελείως, από τούτη ή από την επόμενη κυβέρνηση.

Και βέβαια, η τρόικα δεν είχε κανένα πρόβλημα με την κατάρτιση ενός κρατικού εσόδου. Το πρόβλημα είναι οι πενταροδεκάρες που παίρνουν όσοι δουλεύουν τρεις ή δύο ώρες τη μέρα και όχι τα κέρδη των καναλαρχών, που στηρίζουν την πολιτική τρόικα και κυβέρνησης. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, που γι' αυτή τη διάταξη δεν έγινε κανένας θόρυβος μέχρι να φτάσει στη Βουλή, όπου ακούστηκαν πολλά και διάφορα, με αποτέλεσμα ο Παπακωνσταντίνου να αναγκαστεί, καθαρά υποκριτικά, να κάνει την αναστολή για ένα χρόνο αντί για δύο. Σ' ένα χρόνο ξαναβλέπουμε...

Επαγγελματίας ψεύτης

Στις 22 Νοέμβρη ψηφίστηκε το επικαιροποιημένο Μνημόνιο. Στην επομένη, χωρίς το Μνημόνιο να έχει δοθεί στη δημοσιότητα (δόθηκε στα τέλη της περασμένης εβδομάδας), ο Παπακωνσταντίνου έδωσε συνέντευξη Τύπου για να το παρουσιάσει. Στον απέραντο μονόλογο που έκανε, αναφερόμενος στο νέο ενιαίο μισθολόγιο των δημόσιων υπαλλήλων, είπε:

«Εδώ είναι και η υποχρέωση για την ολοκλήρωση όχι απλά του διαλόγου, αλλά και της διαδικασίας για την υλοποίηση του ενιαίου μισθολογίου, μέχρι το δεύτερο τρίμηνο του 2011, θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί και νομοθετηθεί το νέο ενιαίο μισθολόγιο, που θα ξεκινήσει να λειτουργεί από το τέλος του 2011».

Φυσικά, γνώριζε πολύ καλά τι είχε υπογράψει στο Μνημόνιο. Δεν το γνωρίζαμε, όμως, εμείς που τον ακούγαμε να αραιδιάζει πολλά και διάφορα, με το γνωστό ύφος της σιγανοππαδιάς. Όταν δόθηκε στη δημοσιότητα το νέο Μνημόνιο, διαβάσαμε τα εξής: «Το μισθολόγιο του δημοσίου, συμπεριλαμβανομένων διορθωτικών ενεργειών για το μέγεθος της απασχόλησης μέσω οικονομικά αποδοτικού τρόπου και της απλούστευσης του συστήματος αμοιβών του δημοσίου. Η εφαρμογή του σχεδίου θα αρχίσει από τα μέσα του 2011».

Στο «Επικαιροποιημένο Μνημόνιο Συνεννόησης στις Συγκεκριμένες Προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής (δευτέρη επικαιροποίηση)» διαβάζουμε: «Η κυβέρνηση καθιερώνει μια διαδικασία για την απλοποίηση του συστήματος αμοιβών στο δημόσιο τομέα. Το σύστημα θα πρέπει να εφαρμοστεί σε όλους τους δημόσιους υπαλλήλους. Αυτό θα πρέπει να οδηγήσει σε ένα σύστημα, όπου η αμοιβή θα αντανακλά την παραγωγικότητα και τα καθήκοντα. Η κυβέρνηση διασφαλίζει ότι δεν θα υπάρξει καμία αύξηση στο μισθολογικό κόστος του δημοσίου τομέα ως συνέπεια της μεταρρύθμισης». Και στο κεφάλαιο «Δράσεις για την θέμιση αξιολόγηση (δράσεις που πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του δεύτερου τριμήνου του 2011)» αναφέρεται: «Μισθοί στο δημόσιο τομέα και διαχείριση: Η κυβέρνηση υιοθετεί νομοθεσία που καθιερώνει ένα απλοποιημένο σύστημα αμοιβών που καλύπτει το βασικό μισθό και τα επιδόματα και εφαρμόζεται σε όλους τους εργαζόμενους στο δημόσιο τομέα, διασφαλίζοντας ότι η αμοιβή αντανακλά την παραγωγικότητα και τα καθήκοντα».

Ενώ είχε υπογράψει εφαρμογή του νέου ενιαίου μισθολογίου από το πρώτο εξάμηνο του 2011, ο Παπακωνσταντίνου έλεγε ψέματα ότι θα εφαρμοστεί το δεύτερο εξάμηνο.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΣΗ

Όλες οι ρυθμίσεις του αντεργατικού και αντιλαϊκού πολυνομοσχεδίου -σκουπίτα, που ψηφίστηκε την περασμένη Τρίτη στη Βουλή, προβλέπονται λεπτομερώς στο νέο αναθεωρημένο Μνημόνιο (δευτέρη αναθεώρηση, μετά από εκείνη του Αυγούστου). Ετσι εξηγείται το γεγονός ότι, μολονότι το Μνημόνιο υπογράφηκε στις 22 Νοέμβρη, δόθηκε στη δημοσιότητα το βράδυ της Πέμπτης 9 Δεκέμβρη, λίγες ώρες πριν δοθεί το πολυνομοσχέδιο. Η κυβέρνηση εφάρμοσε την τακτική του κεραυνοβόλου πολέμου. Να μην ξέρουν οι εργαζόμενοι τι έρχεται. Έδωσε στη δημοσιότητα το πολυνομοσχέδιο Παρασκευή, μέρα επικοινωνιακά νεκρή, για να το ψηφίσει με συνοπτικές διαδικασίες Δευτέρα-Τρίτη, χωρίς να προλάβουν να γίνουν ζυμώσεις και να οργανωθούν αντιστάσεις. Και ταυτόχρονα έδωσε στη δημοσιότητα το καινούργιο Μνημόνιο, για να μην προλάβει να γίνει καμιά συζήτηση επ' αυτού. Στο κόλπο και η πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που είχε αποφασίσει πριν από δυο μήνες 24ωρη απεργία για τις 15 Δεκέμβρη, δίνοντας στην κυβέρνηση την άνεση να σχεδιάσει την τακτική της.

Εκείνο που επιβεβαιώνεται για μια ακόμη φορά είναι πως το Μνημόνιο είναι κινούμενη άμμος. Σε κάθε επικαιροποίηση, από τη μια συγκεκριμένο νομοποιούνται μέτρα που προηγουμένως περιγράφοταν γενικά και, από την άλλη προστίθενται νέα μέτρα. Τα νέα μέτρα, μάλιστα, αναφέρονται ακόμα και σε θέματα που μπορούν να χαρακτηριστούν λεπτομέρειες, γεγονός που δείχνει το χαρακτήρα της επιτήρησης. Η τρόικα δεν ασκεί μια γενική οικονομική εποπτεία, αλλά συμπεριφέρεται σαν κυβέρνηση, ασκώντας οικονομική και κοινωνική πολιτική ακόμα και στις λεπτομέρειες, όπως θα δούμε παρακάτω.

Μεγαλώνει το πακέτο

Όταν υπογράφηκε και ψηφίστηκε το Μνημόνιο, μας πληροφορήσαν ότι θα εφαρμοθούν μέχρι και το 2013 ένα φιλόδοξο πρόγραμμα εξοικονόμησης 30 δισ. ευρώ. Τόσο ήταν το συνολικό πακέτο, μοιρασμένο με τάξη σε κάθε χρόνο. Εκτοτε, τα κυβερνητικά στελέχη μάς διαβεβαίωναν πως το Μνημόνιο θα εκτελεστεί κανονικά, ο ίδιος δε ο Παπανδρέου, από το βήμα της ΔΕΘ, διακήρυξε πως το Μνη-

μόνιο τελειώνει το 2013. Βέβαια, από τότε μεσολάβησε ο «αγώνας για την επιμήκυνση», αυτός όμως αφορά μόνο την αποπληρωμή των δόσεων μετά το 2014. Το συνολικό μέγεθος των παρεμβάσεων υποτίθεται πως δεν αλλάζει. Το πακέτο υποτίθεται πως παραμένει στα 30 δισ. ευρώ.

Στο πρόσφατο επικαιροποιημένο Μνημόνιο, όμως, διαβάζουμε: «Η κυβέρνηση θα προσδιορίσει τα υπόλοιπα μέτρα που είναι αναγκαία για την επίτευξη των στόχων του ελλείμματος για το 2014 στη μεσοπρόθεσμη έκθεση στρατηγικής για τον προϋπολογισμό το Μάρτιο. Οι τρέχουσες εκτιμήσεις υποδεικνύουν την ανάγκη προσδιορισμού σειράς πρόσθετων διαρθρωτικών μέτρων ύψους περίπου 5 τοις εκατό του ΑΕΠ που πρέπει να υλοποιηθούν την περίοδο 2012-14».

Σπεύδουμε να διευκρινίσουμε πως δεν πρόκειται για μέτρα που υπαγορεύονται από την τελική αναθεώρηση του ελλείμματος που έκανε η Eurostat. Η αύξηση της Eurostat ήταν 1,8% του ΑΕΠ και όχι 5%. Επιπρόσθετα, υποτίθεται πως το 1,8% θα καλυφθεί μέσα στο 2011, ενώ στο επικαιροποιημένο Μνημόνιο γίνεται λόγος για νέα μέτρα που θα αφορούν την περίοδο 2012-14.

Για τι ποσό μιλάμε; Με βάση τις προβλέψεις για την εξέλιξη του ΑΕΠ τα επόμενα χρόνια (πήραμε το μέσο όρο), μιλάμε για 11,8 δισ. ευρώ! Δηλαδή, το πακέτο των 30 δισ., αν προσθέσουμε και το 1,8% του ΑΕΠ που προσέθεσε στο έλλειμμα η Eurostat, γίνεται 47 δισ. ευρώ. Δηλαδή, το αρχικό πακέτο αυξάνεται κατά 57%!

Κινούμενη

Και αυξάνεται στη ζούλα, χωρίς να γίνει καμιά συζήτηση. Ελάχιστες εφημερίδες κάτι έπιασαν, αλλά δεν έδωσαν καμιά πολιτική σημασία σ' αυτό. Όσο για την αντιπολίτευση, κοιμάται τον ύπνο του δικαίου.

Για ποιο λόγο προστίθεται αυτό το τόσο μεγάλο ποσό στο πακέτο; Γιατί απλούστατα τα νούμερα δεν βγαίνουν. Κι αυτό το ήξεραν από την αρχή. Πώς να βγουν τα νούμερα, όταν στο τέλος του προγράμματος το ελληνικό κράτος θα χρωστά περισσότερα απ' όσα στην αρχή του; Πώς να βγουν τα νούμερα, όταν η οικονομία βυθίζεται σε «ύφεση» και τα φορολογικά έσοδα μειώνονται; Εβαλαν στην αρχή τα 30 δισ. ευρώ σαν ένδειξη και πλέον άρχισαν ν' αυξάνουν το πακέτο.

Από πού θα αναζητηθούν αυτά τα πρόσθετα λεφτά; Οχι βέβαια από τους καπιταλιστές, αν αναλογιστούμε πως την περίοδο εκείνη υποτίθεται ότι θ' αρχίσει η ανάπτυξη, οπότε οι επιχειρήσεις δεν θα πρέπει να επιβαρυνθούν. Αλλωστε, όταν γίνεται λόγος για διαρθρωτικά μέτρα, ξέρουμε ότι αυτά αφορούν μισθούς σε δημόσιο και ΔΕΚΟ, συντάξεις, παροχές υγείας, διάφορες κοινωνικές δαπάνες.

Η συγκεκριμενοποίηση αναμένεται σύντομα, διότι στο κεφάλαιο που αφορά τις «Δράσεις για την τέταρτη αξιολόγηση (δράσεις που πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος του πρώτου τριμήνου του 2011)» αναφέρεται: «Η κυβέρνηση παρουσιάζει μια έκθεση δημοσιονομικής στρατηγικής η οποία καθορίζει τα διαρθρωτικά μέτρα δημοσιονομικής

στρατηγικής που αντιστοιχούν τουλάχιστον στο 5% του ΑΕΠ, τα οποία θα διασφαλίσουν την επίτευξη των στόχων του ελλείμματος μέχρι το 2014».

Επομένως, τότε που θα γίνει η συζήτηση και θα φουντώνουν και πάλι τα τεχνητά διλήμματα και οι εκβιασμοί («πρέπει να πάρουμε την τέταρτη δόση, αλλιώς δεν θα έχουμε να πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις»), θα μας σκάσουν και το παραμύθι των νέων «διαρθρωτικών μέτρων», πέραν αυτών που περιλάμβανε αρχικά το Μνημόνιο.

Η ασφάλιση στο στόχαστρο

Όπως είναι γνωστό, το ασφαλιστικό σύστημα βρίσκεται από την αρχή στο στόχαστρο του Μνημόνιου. Η κυβέρνηση προσπάθησε να εξαπατήσει τους εργαζόμενους, ότι οι αλλαγές στον τομέα της κύριας σύνταξης τελειώσαν και απομένουν πλέον μόνο οι αλλαγές στην επικουρική ασφάλιση και στα βαρέα και ανθυγιεινά. Βέβαια, από την αρχή ήταν σαφές πως έμπαινε ρήτρα, όμως τότε ζούσαμε το παραμύθι του Λοβέρδου, που επέμενε πως δεν υπάρχει περίπτωση να υπάρξει καμιά παραπέρα επιβαρυντική ρύθμιση. Τώρα, έφτασε ο χρόνος να ειπωθούν τα πράγματα πιο καθαρά.

Με τη στυγνή τεχνοκρατική γλώσσα, το Μνημόνιο περιλαμβάνει κεφάλαιο με τον τίτλο «Αναμένουμε την ολοκλήρωση της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης το 2011, με την πλήρη εξοικονόμηση των προβλεπόμενων εξοικονο-

Κωλόχαρτο ο προϋπολογισμός

Όταν δημοσιεύτηκε ο κρατικός προϋπολογισμός του 2011 τον χαρακτηρίσαμε κωλόχαρτο χωρίς καμιά σημασία και εξηγήσαμε ότι δεν μπορούμε να κάνουμε αναλύσεις με βάση τα αριθμητικά του δεδομένα, γιατί είναι σκέτη αυθαιρεσία, καθαρό μπαλαμούτι, μόνο και μόνο για να υπάρχει κάτι να ψηφίσει η Βουλή. Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται και από το νέο επικαιροποιημένο Μνημόνιο.

Διαβάζουμε, για παράδειγμα, στο Μνημόνιο, ότι με τις μεταρρυθμίσεις στον τομέα της Υγείας θα εξοικονομηθεί 0,5% του ΑΕΠ. Στον προϋπολογισμό του 2011, όμως, γίνεται λόγος για εξοικονόμηση 0,9% του ΑΕΠ. Η διαφορά κάθε άλλο παρά αμελητέα είναι, αφού μιλάμε σχεδόν για 1 δισ. ευρώ (για την ακρίβεια 914 εκατομμύρια).

Διαβάζουμε, επίσης, στο Μνημόνιο, ότι από τις μεταρρυθμίσεις στις δημόσιες επιχειρήσεις θα εξοικονομηθεί 1/3% του ΑΕΠ, που σε μέγεθος μας κάνει 761 εκατ. ευρώ. Στον κρατι-

κό προϋπολογισμό το ποσό αυτό ανεβαίνει στα 800 εκατ. ευρώ, ενώ στο πολυνομοσχέδιο-σκουπίτα γίνεται λόγος για 400 εκατ. ευρώ. Εκτός από την αναξιπιστία, πρέπει να περιμένουμε και νέα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα σε σχέση με τη λειτουργία των δημοσίων επιχειρήσεων, προκειμένου να πιαστεί ο στόχος που θέτει το Μνημόνιο.

Το πόσο κωλόχαρτο είναι ο προϋπολογισμός φαίνεται και από την εξής αναφορά του Μνημόνιου: «Η κυβέρνηση εκτελεί τον προϋπολογισμό σύμφωνα με το παρόν Μνημόνιο. Η κυβέρνηση δεσμεύεται να θεσπίσει πρόσθετα μέτρα αν χρειαστούν ώστε να πετύχει τους δημοσιονομικούς στόχους». Μόνο αποικιοκράτες προς αποικίες θα απευθύνονταν μ' αυτόν τον τρόπο. Λένε ευθέως, ότι ο προϋπολογισμός που θα ψηφίσει η Βουλή δεν έχει καμιά σημασία. Σημασία έχει η εκτέλεσή του σύμφωνα με το Μνημόνιο και με πρόσθετα μέτρα αν δεν πιάνονται οι στόχοι.

Άμμος το Μνημόνιο

Νέο «πακέτο», νέα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα

νομήσεων», στο οποίο η κυβέρνηση αναλαμβάνει την εξής υποχρέωση: «Για να διασφαλίσουμε ότι τόσο τα κύρια όσο και τα επικουρικά συνταξιοδοτικά ταμεία είναι βιώσιμα (με την αύξηση της συνταξιοδοτικής δαπάνης να περιορίζεται στις 2,5 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ για την περίοδο 2009-2060) έχουμε ήδη δεσμευθεί να προσαρμόσουμε τις παραμέτρους του κύριου συνταξιοδοτικού συστήματος εάν χρειαστεί και θα μεταρρυθμίσουμε σε ξεχωριστή βάση τα επικουρικά ταμεία και τα ταμεία πρόνοιας. Οι όποιες αναγκαίες προσαρμογές θα ολοκληρωθούν μέχρι το τέλος του Ιουνίου 2011 και θα υλοποιηθούν όχι αργότερα από το τέλος του 2011, σε διαβουλεύση με τους ειδικούς από το Ταμείο, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την ΕΚΤ».

Όπως αντιλαμβάνεστε, προαναγγέλλουν νέα αλλαγή στον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης. Για να μειωθεί, φυσικά, όχι για να αυξηθεί. Επιπλέον, για πρώτη φορά στην ιστορία των Μνημονίων, **μπράουν στην κλίση του Προκρούστη και τα ταμεία πρόνοιας**, που δίνουν το εφάπαξ και στηρίζονται αποκλειστικά σε εισφορές των εργαζόμενων. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι μέσα στο 2011 θα βάλουν χέρι και στο εφάπαξ τουλάχιστον των δημοσίων υπαλλήλων, δεδομένου ότι το Ταμείο το 'χουν κατακλείψει και δεν έχει χρήματα.

Στο τμήμα που γίνεται η συγκεκριμενοποίηση των διαφόρων μέτρων προβλέπεται ότι μέχρι το τέλος του δεύτερου τριμήνου του 2011 θα πρέπει να ολοκληρωθεί η νέα μεταρρύθμιση έτσι που να επιτευχθεί «μείωση της συνολικής (βασικής, ανταποδοτικής, συμπληρωματικής και κάθε άλλης σχετικής σύνταξης) αύξησης των συνταξιοδοτικών δαπανών του δημοσίου τομέα, για την περίοδο 2009-2060 κάτω των 2,5 ποσοστιαίων μονάδων του ΑΕΠ».

Ας αναλογιστούμε μόνο την «πείνα» που έχει πέσει στα έσοδα των Ταμείων, για να καταλάβουμε τι μέλλεται να γίνει. Η ανεργία κάνει θραύση, οι διαθεσιμότητες, η εκ περιτροπής εργασία, η μερική απασχόληση κάνουν θραύση, οι καπιταλιστές δεν πληρώνουν εισφορές αλλά τις χρησιμοποιούν σαν κεφάλαιο κίνησης. Το Μνημόνιο, όμως, δεν ενδιαφέρεται για τα έσοδα, αλλά μόνο για τις δαπάνες. Γι' αυτό και απαιτεί -εκτός των άλλων- και νέα

επίθεση στις συντάξεις.

Σε ό,τι αφορά τις επικουρικές συντάξεις, το Μνημόνιο γίνεται συγκεκριμένο: «Ως το πρώτο τρίμηνο του 2012, η κυβέρνηση υλοποιεί τη μεταρρύθμιση των δευτερευουσών/επικουρικών συνταξιοδοτικών συστημάτων, αρχίζοντας τον υπολογισμό των παροχών με βάση το νέο σύστημα πλασματικών καθορισμένων εισφορών. Η κυβέρνηση παγώνει τις ονομαστικές επικουρικές συντάξεις και μειώνει τα ποσοστά αναπλήρωσης για τα κεκτημένα δικαιώματα, με βάση την αναλογιστική μελέτη που θα εκπονηθεί από την Εθνική Αναλογιστική Αρχή. Σε περίπτωση που η αναλογιστική μελέτη δεν είναι έτοιμη, τα ποσοστά αναπλήρωσης θα μειωθούν, αρχής γενομένης από την 1η Ιανουαρίου 2012, για την αποφυγή πρόσθετων ελλειμμάτων».

Τα πράγματα είναι ξεκάθαρα, λοιπόν. Οι επικουρικές συντάξεις θα μειωθούν, ανεξάρτητα από την αναλογιστική μελέτη, η οποία άλλωστε είναι ένα πρόσχημα και γίνεται κατά παραγγελίαν. Θα βάλουν όλα τα επικουρικά ταμεία σ' ένα μύλο, θα τα αλέσουν και θα βγάλουν έναν πολύ επικουρικής σύνταξης-πείνας. Ο στόχος πλέον διακηρύσσεται ευθέως, ενώ την εποχή που ψηφίζό-

ταν το Μνημόνιο και ο αντιασφαλιστικός νόμος έλεγαν απλώς ότι πρέπει να κοιτάξουν και την αναλογιστική ισορροπία των επικουρικών ταμείων. Αποθραυσμένοι, πλέον, λένε στα ίσια ότι στόχος τους είναι να πετσόκοψουν και τις επικουρικές συντάξεις.

Απολύσεις στο δημόσιο τομέα

Σύμφωνα με το Μνημόνιο, μέχρι το τρίτο τρίμηνο του 2011 θα πρέπει να έχει επιτευχθεί: «Μείωση της απασχόλησης στο δημόσιο τομέα της μιας πρόσληψης ανά πεντε συνταξιοδοτήσεις. Αυτό θα επιτρέψει εξοικονόμηση τουλάχιστον 600 εκατ. ευρώ».

Τα 600 εκατ. ευρώ αντιστοιχούν σε περισσότερους από 20.000 εργαζόμενους σε ετήσια βάση. Δεδομένου ότι δεν θα φύγουν όλοι στην αρχή του χρόνου, μιλάμε σίγουρα για 30.000 άτομα, επιπλέον της εφαρμογής του κανόνα 1 πρόσληψη για κάθε 5 αποχωρήσεις. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα έχουμε μόνο απολύσεις συμβασιούχων, αλλά θα πρέπει να περιμένουμε και απολύσεις από τις ΔΕΚΟ, γιατί δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστούν οι απαιτήσεις του Μνημονίου και παράλληλα να έχουμε μαζικές μετατάξεις από τις ΔΕΚΟ στο Δημόσιο.

Δεν αποκλείεται να επιχειρήσουν να διώξουν ακόμα και εργαζόμενους αορίστου χρόνου, από οργανισμούς που θα καταργηθούν ή θα συγχωνευτούν, επομένως θα πάψουν να υπάρχουν οι οργανικές θέσεις.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Πάγκαλος πριν από καιρό είχε πει στα ίσια, ότι μπορούν να απολυθούν και μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι, στο βαθμό που υπάφουν να υφίστανται οι οργανικές θέσεις στις οποίες έχουν προσληφθεί. Πράγματι, το άρθρο 103, παράγραφος 4 του Συντάγματος προβλέπει ότι «οι δημόσιοι υπάλληλοι που κατέχουν οργανικές θέσεις είναι μόνιμοι εφόσον αυτές οι θέσεις υπάρχουν». Πρόκειται για διάταξη που ουδέποτε οδήγησε σε απολύσεις, μπορεί όμως να χρησιμοποιηθεί για απολύσεις από μια αδιστακτη δωσιλογική κυβέρνηση.

Υγεία: από την τσέπη των ασθενών

Μία από τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που πρέπει να γίνουν μέχρι το τέλος του χρόνου είναι η εξής: «Η κυβέρνηση καθορίζει ένα σύστημα κοστολόγησης για τα νοσοκομεία με βάση τα ιατρικά περιστατικά, το οποίο

θα χρησιμοποιηθεί για τη σύμβαση των προϋπολογισμών των νοσοκομείων από το 2013».

Εδώ φωτογραφίζεται το λεγόμενο «ανοιχτό νοσήλιο». Δηλαδή, τα νοσοκομεία θα κοστολογούν κάθε ιατρική πράξη όπως ακριβώς την κοστολογούν τα ιδιωτικά νοσοκομεία και θα χρεώνουν το κόστος στα ασφαλιστικά ταμεία. Με άλλα λόγια, το κράτος απεκδύεται κάθε ευθύνης του για χρηματοδότηση της νοσοκομειακής περιθαλψής και εγκαθιδρύονται αγοραίες σχέσεις μεταξύ νοσοκομείων και ασφαλιστικών ταμείων. Για την ακρίβεια, μεταξύ νοσοκομείων και ασθενών. Γιατί τα ασφαλιστικά ταμεία ήδη δεν μπορούν ν' αντέξουν τις χρεώσεις, πόσο μάλλον όταν καθιερωθεί το ανοιχτό νοσήλιο που θα εκτινάξει τις χρεώσεις στα ύψη. Ετσι, θα κληθούν οι ασθενείς να βάλουν ακόμα πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Πριν φτάσουν στο ανοιχτό νοσήλιο, υπάρχουν τα άμεσα μέτρα. Αυτά είναι όλα όσα έχει ήδη ανακοινώσει η κυβέρνηση. Επειδή, όμως, η τρικόκα αμφιβάλει για την απόδοσή τους (όσο κι αν καμαρώνει ο Λοβέρδος για την υποταγή του, φαίνεται πως δεν έπεισε και τόσο τους τροϊκανούς), το Μνημόνιο σημειώνει: «Εάν η εφαρμογή των

παραπάνω μέτρων είναι ανεπαρκής για την επίτευξη των επιδιωκόμενων εξοικονομήσεων, τόσο μέσα στο 2011 όσο και σε μεσοπρόθεσμη βάση, η κυβέρνηση θα εφαρμόσει πρόσθετα μέτρα, μετά από συζητήσεις με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την ΕΚΤ και το προσωπικό του ΔΝΤ».

Αφού σημειώσει πως η κυβέρνηση επιβάλλει την πληρωμή σε όλα τα νοσοκομεία και κέντρα υγείας και διευρύνει τη λειτουργία του ολόκληρου ωράριου των νοσοκομείων και για να αυξηθούν τα έσοδα, το Μνημόνιο σημειώνει: «Η κυβέρνηση αυξάνει και διασφαλίζει την είσπραξη της συμμετοχής των ασθενών για υπηρεσίες εξωτερικών ιατρείων από 3 ευρώ σε 5 ευρώ και επεκτείνει αυτή τη χρέωση σε αδικαιολόγητες επισκέψεις στα επείγοντα περιστατικά».

Τι ακριβώς σημαίνει το τελευταίο; Τι σημαίνει αδικαιολόγητη επίσκεψη στα επείγοντα και ποιος θα διαπιστώνει το αδικαιολόγητο; Είναι προφανές ότι θα καλείσαι να πληρώσεις ακόμα κι αν σε πάνε σηκωτό με το ασθενοφόρο. Εμας, όμως, αυτή η αναφορά περί «αδικαιολόγητων επισκέψεων» μας οδηγεί στην υποψία ότι το επόμενο βήμα θα είναι η καθιέρωση πλαφόν ετήσιων επισκέψεων που θα καλύπτουν τα ασφαλιστικά ταμεία. Μόλις ξεπεράσει το πλαφόν, ο ασθενής θα καλείται να πληρώσει από την τσέπη του.

Αλλωστε, όλα είναι ανοιχτά κι αν λείπει ο Λοβέρδος (κατά τη γνώμη συνήθειά του), ότι τα έχει δρομολογήσει όλα. Το Μνημόνιο απαιτεί: «Η κυβέρνηση συστήνει μια ανεξάρτητη ομάδα εργασίας από ειδικούς εμπειρογνώμονες στον τομέα της υγείας, έργο της οποίας είναι η παραγωγή, μέχρι τα τέλη Μαΐου 2011, λεπτομερούς έκθεσης (λεπτομερές προσχέδιο) για μια συνολική μεταρρύθμιση του συστήματος υγείας με σκοπό τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας του συστήματος υγείας (δημόσιου και ιδιωτικού). Αυτή η ομάδα εργασίας θα έχει πρόσβαση σε όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες και θα λαμβάνει επαρκή διοικητική υποστήριξη. Θα παράγει μια ενδιάμεση έκθεση το Μάρτιο του 2011».

Εργασιακός μεσαίωνας

Όπως σημειώσαμε στην αρχή, το Μνημόνιο ασχολεί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10

Εντολοδόχοι του ΣΕΒ

Στην πρώτη επικαιροποίησή του, τον περασμένο Αύγουστο, το Μνημόνιο περιλάμβανε και κεφάλαιο με τίτλο «Επιχειρηματικό περιβάλλον», το οποίο μεταξύ άλλων ανέφερε: «Η κυβέρνηση θα υιοθετήσει ένα "σχέδιο δράσης για μια επιχειρηματικά φιλική Ελλάδα" όπου θα παρουσιάζεται ένα χρονοδιάγραμμα για την απομάκρυνση 30 εκ των σημαντικότερων περιορισμών που παραμένουν για την επιχειρηματική δραστηριότητα, την επένδυση και την καινοτομία».

Στη δεύτερη επικαιροποίηση του Μνημονίου (Νοέμβρης 2010), επαναλαμβάνεται το ίδιο, αλλάζει όμως ο χρόνος του ρήματος. Από μέλλον («θα υιοθετήσει») γίνεται ενεστώτος («υιοθετεί»), για να δειχτεί, προφανώς, ότι η ώρα για την υιοθέτηση του «σχεδίου δράσης για μια επιχειρηματικά φιλική Ελλάδα» έφτασε.

Από πλευράς κυβέρνησης δεν έχουμε δει ακόμα αυτό το «σχέδιο δράσης», το είδαμε, όμως, από πλευράς ΣΕΒ. Αναφερόμενος στην πρόβλεψη του επικαιροποιημένου Μνημονίου του Αυγούστου, ο ΣΕΒ κατέθεσε έναν ολόκληρο τόμο με τίτλο «Επιχειρηματικότητα χωρίς εμπόδια - 30 πεδία δράσης για τη δημιουργία φιλικού επιχειρηματικού πε-

ριβάλλοντος». Τα «30 πεδία δράσης» αποτελούν περιληψη των «περίπου 250 εμποδίων» που αντιμετωπίζει η επιχειρηματικότητα, τα οποία κατέγραψε ο ΣΕΒ.

Σε μια άκρας συμβολική κίνηση, ο ΣΕΒ δεν πήγε σε κάποιο υπουργικό γραφείο για να καταθέσει τον τόμο του, όπως συνηθίζεται. Αντίθετα, μετέβη στα γραφεία του ΣΕΒ ο υπουργός Περιφερειακής Ανάπτυξης Μ. Χρυσοχόιδης, ο οποίος παρέλαβε τον τόμο, γεγονός που «υποδηλώνει πως συμεριζεται αυτή μου την πεποίθηση», όπως είπε ο Δασκαλόπουλος. Ποια είναι η πεποίθηση του προέδρου των καπιταλιστών; «Πρέπει να γίνει επιτέλους συνειδηση, ότι μόνο η λύτρωση της επιχειρηματικότητας από τα μύρια όσα εμπόδια και αντικίνητρα που για χρόνια τώρα την αλυσοδέουν, μπορεί ν' ανοίξει ξανά τον δρόμο προς την οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική πρόοδο!»

«Ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών και το προεδρείο του -είπε ο Χρυσοχόιδης- πήραν μια σημαντική πρωτοβουλία: να καταγράψουν μια σειρά από εμπόδια για την επιχειρηματικότητα. Σήμερα με ενθέρωσαν και μου παρέδωσαν την πάρα πολύ χρήσιμη μελέτη τους. Τους συχαίρω για την

πρωτοβουλία τους. Είναι πράξη ευθύνης και σημαντική συνεισφορά στην προσπάθειά μας να καταρτίσουμε ένα εθνικό σχέδιο δράσης για την βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος».

Ποια είναι τα «εμπόδια» που επικαλείται ο ΣΕΒ; Ο,τι εμποδίζει την απόλυτη ασυδοσία των καπιταλιστών και στην εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης και στην καταστροφή του περιβάλλοντος και στο πλιατσικολόγημα του κράτους. Ιδού μερικά απ' αυτά, όπως αναφέρονται στο μανιφέστο των καπιταλιστών: «Περιορισμοί ή πολύπλοκες διαδικασίες για την πρόσληψη και απόλυση προσωπικού». Μάλλον δεν χρειάζεται να κάνουμε κανένα σχόλιο σ' αυτό το «εμπόδιο». «Καθιέρωση υποχρεωτικών ελαχίστων αμοιβών!» Ελεγχος του Δημοσίου στην είσπραξη (βεβαίωση) εισφορών υπέρ των ασφαλιστικών ταμείων! Θέλουν, δηλαδή, κατάργηση και της ασφαλιστικής ενημερότητας, για να κλέβουν πιο άνετα τα ασφαλιστικά ταμεία των εργαζόμενων.

Από το συνδυασμό του Μνημονίου, του αντεργατικού μανιφέστου του ΣΕΒ και της δουλικάθης θέσης της κυβέρνησης φαίνεται καθαρά ότι ετοιμάζονται να πάρουν περισσότερα αντεργατικά μέτρα απ' αυτά που ήδη πήραν.

Κινούμενη άμμος το Μνημόνιο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

Τα ακόμα και με λεπτομέρειες που αφορούν τους μισθούς και τις εργασιακές σχέσεις. Μέσα από τις γραμμές του ξεπηδούν ανατριχιαστικές λεπτομέρειες που δείχνουν καθαρά ότι, πέρα από την εξασφάλιση των τόκων για τους τοκογλύφους του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου, στόχος της οικονομικής κατοχής είναι και η «κινεζοποίηση» του ελληνικού προλεταριάτου.

Υπάρχει, για παράδειγμα, πρόβλεψη για το πετσόκομμα των μισθών των τραπεζοϋπάλληλων: «Οι αρχές θα παρέχουν στις τράπεζες την απαραίτητη ευελιξία για τις αναγκαίες μειώσεις στο κόστος τους. Ως το τέλος Φεβρουαρίου 2011, οι αρχές θα καταθέσουν νομοθετικές ρυθμίσεις οι οποίες θα κατατάξουν όλους τους εγγεγραμμένους τραπεζικούς υπάλληλους στο ίδιο καθεστώς που ισχύει για τον ιδιωτικό τομέα ανεξάρτητα από το ιδιοκτησιακό καθεστώς της τράπεζας. Η ευρύτερη μεταρρύθμιση του συστήματος συλλογικών διαπραγματεύσεων αναμένεται να αυξήσει την ευελιξία στον καθορισμό των μισθών και των συνθηκών εργασίας και στον χρηματοπιστωτικό τομέα».

Το κράτος δεσμεύεται να λειτουργήσει ως χωροφύλακας των τραπεζιτών, ρυθμίζοντας με νόμο θέματα που ανήκουν στο πεδίο των συλλογικών διαπραγματεύσεων, οι οποίες –κατά τα άλλα– είναι ακόμα... ελεύθερες! Η αναφορά στην «ευρύτερη μεταρρύθμιση του συστήματος συλλογικών διαπραγματεύσεων» γίνεται κυρίως για τη διαιτησία. Δίνοντας στους καπιταλιστές το δικαίωμα της μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία, τους εξασφαλίζει την έκδοση, με συνοπτικές διαδικασίες, διαιτητικών αποφάσεων που θα νομοθετούν και τις πιο παράλογες απαιτήσεις τους, ακόμα και στις περιπτώσεις που θα συναντήσουν αντίσταση από τους εργαζόμενους ή που η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν θα τολμήσει να συναίνεσει.

Στο κεφάλαιο «Διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις - Για την ενδυνάμωση των θεσμών της αγοράς εργασίας» περιλαμβάνονται ένα προς ένα όλα τα μέτρα για τις συλλογικές συμβάσεις και τη διαιτησία, που ψηφίστηκαν με το πολυνομοσχέδιο. Με τη διαφορά ότι η κυβέρνηση δεσμεύεται και για την κατάργηση της επέκτασης των κλαδικών και επαγγελματικών συμβάσεων σε όσους δεν εκπροσωπούνται στις διαπραγματεύσεις, ρύθμιση η οποία δεν περιλήφθηκε στο πολυνομοσχέδιο, προκειμένου να μπορεί να δημαγωγεί η Κατσελη. Θα περιληφθεί σε επόμενη φάση (αναλυτικά γράφουμε στην ανάλυσή μας για το πολυνομοσχέδιο).

Ακόμα και στις λεπτομέρειες μπαίνει το Μνημόνιο. Π.χ. αναφέρει ότι η κυβέρνηση θα τροποποιήσει τη νομοθεσία ώστε να επεκταθεί η δοκιμαστική περίοδος για τους νεοπροσληφθέντες στον ένα χρόνο. Επίσης, ότι θα καταργηθεί ο χρονικός περιορισμός για τους ενοικιαζόμενους εργαζόμενους (η κυβέρνηση σε πρώτη φάση τον διπλασίασε, από 18 σε 36 μήνες). Υπάρχει ακόμα και η υποχρέωση της κυβέρνησης να καταργήσει τη ρύθμιση που προβλέπει υψηλότερο ωρομίσθιο για τους μερικής απασχόλησης εργαζόμενους. Πρόκειται για την προσαύξηση του 7,5% για όσους εργάζονται λιγότερες από 4 ώρες τη μέρα! Τα καθάρματα δεν αφήνουν τίποτα να πέσει κάτω. Την ίδια ώρα που μοιράζουν εγγυήσεις δεκάδων δισεκατομμυρίων ευρώ στους τραπεζίτες, αρπάζουν τη μπουκιά από το στόμα των πιο εξαθλιωμένων εργαζόμενων, εκείνων που πρέπει να ζήσουν με εργασία λιγότερη των τεσσάρων ωρών την ημέρα!

Νομίζουμε πως δεν πρέπει να μένει πια καμιά αμφιβολία σε κανέναν για το ότι το Μνημόνιο είναι κινούμενη άμμος. Οι δόσεις των δανείων είναι το πρόσχημα για να περνούν συνεχώς νέα μέτρα. Οχι μόνο για να εξασφαλίζουν οι τοκογλύφοι τους τόκους, αλλά και για να δημιουργήσουν ένα εργατικό δυναμικό «κινεζικού» τύπου.

■ Πολυνομοσχέδιο-σκουίπα

Εργασιακός και κοινωνικός μεσαίωνας

Μιλώντας την περασμένη Τρίτη στη Βουλή, υπερασπιζόμενη το νομοσχέδιό της και προσπαθώντας να πείσει ότι αυτό ξεπερνά και το Μνημόνιο και το επικαιροποιημένο Μνημόνιο του Αυγούστου, η Λούκα Κατσελη υποστήριξε ότι η υπέρβαση γίνεται σε τρεις όρους: «Τρεις είναι οι όροι του Μνημονίου και του επικαιροποιημένου Μνημονίου του περασμένου Αυγούστου που τροποποιήθηκαν, καθώς ενσωματώθηκαν περιοριστικά και όχι γενικευμένα στις προτεινόμενες ρυθμίσεις. Πρώτον, η ρύθμιση του άρθρου 2, παράγραφος 7, του ν. 3845/2010 που όριζε ότι οι επιχειρησιακές μπορεί να αποκλίνουν γενικευμένα, χωρίς περιορισμούς, κάτω από τις κλαδικές, αλλά ακόμα και κάτω από την εθνική γενική συλλογική σύμβαση εργασίας. Δεύτερον, η ρύθμιση του επικαιροποιημένου Μνημονίου για γενικευμένη υπερίσχυση των επιχειρησιακών έναντι των κλαδικών. Τρίτον, η κατάργηση της επέκτασης όλων των κλαδικών συμβάσεων και σε αυτούς που δεν εκπροσωπούνται στις διαπραγματεύσεις. Αντίθετα, οι σημερινές ρυθμίσεις που συμπεριλαμβάνονται στο σχέδιο του νόμου για τις εργασιακές σχέσεις κατοχυρώνουν ως κατώτερο κατώφλι ασφαλείας τους όρους της εθνικής γενικής συλλογικής σύμβασης, ενώ παραμένει τόσο η συρροή, δηλαδή η υπερίσχυση των πιο ευνοϊκών συλλογικών συμβάσεων για τους εργαζόμενους, όσο και η επέκταση για όλες τις περιπτώσεις, εκτός από αυτές που εργαζόμενοι και εργοδότες έχουν συμφωνήσει να συνάψουν ειδική επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση».

Ας ξεκινήσουμε από τον τρίτο όρο, για να καταλάβουμε τι ακριβώς συμβαίνει. Γιατί η Κατσελη αναφέρεται μόνο στο Μνημόνιο και το επικαιροποιημένο Μνημόνιο του Αυγούστου; Υπονοεί, προφανώς, πως το επικαιροποιημένο Μνημόνιο του Νοέμβρη, βάσει του οποίου καταργήθηκε το νομοσχέδιο, έχει «θεραπεύσει» αυτά τα θέματα, χάρη στη σκληρή διαπραγμάτευση που έκανε η υπουργός Εργασίας. Είναι, όμως, έτσι;

Στην τελευταία επικαιροποίηση του Μνημονίου (Νοέμβρης 2010) διαβάζουμε: «Η κυβέρνηση τροποποιεί το νόμο 1876/1990 (άρθρα 11.2 και 11.3) ώστε να καταργήσει την επέκταση των κλαδικών και επαγγελματικών συμβάσεων σε όσους δεν εκπροσωπούνται στις διαπραγματεύσεις».

Δεν το γνωρίζει αυτό η Κατσελη; Αφού η ίδια το έχει συμφωνήσει και ο επί των Οικονομικών συνάδελφός της το έχει υπογράψει εκ μέρους ολόκληρης της κυβέρνησης. Ασφαλώς το γνωρίζουν και η Κατσελη και ο Παπακωνσταντίνου. Φαίνεται, όμως, ότι πήραν την έγκριση της τρώικας (γι' αυτό έλεγαν ότι οι διαπραγματεύσεις για «τεχνικά ζητήματα» συνεχίζονταν και μετά την κατάθεση του πολυνομοσχεδίου στη Βουλή) να το αφήσουν προς το παρόν έξω, για να έχουν ένα προ-

παγανδιστικό επιχείρημα. Από τη στιγμή, όμως, που το υπέγραψαν, όχι μόνο τον Αύγουστο, αλλά και το Νοέμβρη, είναι δεσμευμένοι να το εφαρμόσουν και θα το κάνουν σε επόμενη φάση. Γιατί, βέβαια, περίπτωση να κοροϊδέψουν την τρώικα δεν υπάρχει.

Σημειώσαμε εισαγωγικά αυτό το σημείο, γιατί αποκαλύπτει τα βρόμικα παιχνίδια που παίζει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και κάνει σκόνη όλη τη δημαγωγία της.

Το πολυνομοσχέδιο-σκουίπα είναι πλέον νόμος του κράτους. Το ψήφισε, όπως και όλα τα προηγούμενα, ο συντεταγμένος λόχος του ΠΑΣΟΚ (πλην ενός βουλευτή που απουσίασε και διαγράφηκε από τον Παπανδρέου), με τη βοήθεια και της ΝΔ στα 9 από τα 19 άρθρα του. Το ψήφισαν με τη διακρίση του κατεπεύγοντος, με συζήτηση μιας μέρας στην επιτροπή κι άλλης μιας μέρας στην ολομέλεια της Βουλής. Ας δούμε, λοιπόν, εν συντομία ποιες είναι οι βασικές του διατάξεις.

Σημειώνουμε προκαταρκτικά, πως η τρώικα φροντίζει με κάθε ευκαιρία να εξευτελίσει την κυβέρνηση. Ο λόγος της δεν αρκεί ούτε στα στοιχειώδη. Απαιτούν νομοθετική ρύθμιση. Ετσι, στη διάταξη που καθιερώνει τον κανόνα 1:5 για προσλήψεις-αποχωρήσεις στο δημόσιο, προστέθηκε τροποποίηση ότι στις προσλήψεις θα συνυπολογίζονται και οι μεταφορές και μετατάξεις προσωπικού από ΔΕΚΟ και φορείς που κλείνουν ή συγχωνεύονται! Επέβαλαν να αποτυπωθεί αυτό σε νόμο, μη τυχόν και σπάσει πουθενά ο κανόνας λόγω των μαζικών μετατάξεων.

Αυτό σημαίνει πως πολλοί απ' αυτούς που βρίσκονται στη λίστα των επιτυχόντων του ΑΣΕΠ και περιμένουν διορισμό θα πρέπει να περιμένουν κι άλλα χρόνια. Επίσης, ανοίγει το δρόμο για απολύσεις, γιατί δεν ξέρουμε αν οι τόσες μετατάξεις «χωράνε» στον κανόνα 1:5. Γι' αυτό και τα κυβερνητικά στελέχη είναι εξαιρετικά προσεκτικά στις διατυπώσεις τους. Λένε ότι θα προσπαθήσουν να μη γίνουν απολύσεις και όχι ότι δεν θα γίνουν σε καμιά περίπτωση απολύσεις.

Εργασιακές σχέσεις

Η διάταξη που συζητήθηκε περισσότερο είναι αυτή που αφορά τις ειδικές επιχειρησιακές συμβάσεις εργασίας, που μπορούν να προβλέπουν μισθούς και μεροκάματα κάτω από τις κλαδικές συμβάσεις. Και μάλιστα όχι μόνο στις επιχειρήσεις που αντιμετωπίζουν «προβλήματα», αλλά σε όλες, χωρίς διακρίσεις. Είναι περιττό να συζητήσουμε τα προκλητικά επιχειρήματα της Κατσελη, ότι οι εργαζόμενοι τώρα θα δείξουν τη δύναμή τους και τη συλλογική τους θέληση.

Είναι κοροϊδία, επίσης να λέγεται, ότι αν δεν τα βρουν εργαζόμενοι και εργοδότης, ισχύει η κλαδική σύμβαση. Ο εργοδότης έχει πλέον το δικαίωμα μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία, η οποία θα τον δι-

καιώνει, κατανοώντας τα... προβλήματά του. Και βέβαια, σύντομα θα καταργηθεί και η επέκταση της κλαδικής σύμβασης σε όλους, όπως προβλέπει το Μνημόνιο. Σημασία έχει ν' αρχίσει να ηρλώνεται το πουλόβερ κι αυτό έγινε. Τα υπόλοιπα θα τα λύσει η... αγορά εργασίας, με το πιστόλι στον κρόταφο των εργαζόμενων.

Οι εργαζόμενοι της ΑΤΕ και των θυγατρικών της γεύονται πρώτοι την επίθεση στους τραπεζοϋπάλληλους, με μείωση αποδοχών 10% για μισθούς πάνω από 1.800 ευρώ σε δωδεκάμηνη βάση. Όπως αναφέρει το Μνημόνιο, μέχρι το Φλεβάρη αυτό θα γίνει και στις υπόλοιπες τράπεζες.

Καταργείται η προσαύξηση 7,5% στο ωρομίσθιο όσων εργάζονται λιγότερες από 4 ώρες τη μέρα! Επίσης, αν ζητηθεί πρόσθετη εργασία, ο μερικός απασχολούμενος είναι υποχρεωμένος να την παράσχει.

Η εκ περιτροπής απασχόληση επεκτείνεται στους 9 μήνες το χρόνο αντί για 6!

Οι ενοικιαζόμενοι εργαζόμενοι (δουλεμπόριο) μπορούν να απασχολούνται 36 αντί για 18 μήνες.

Τέλος, χωρίς αποζημίωση είναι πια το πρώτο 12μηνο αντί για το πρώτο δίμηνο!

ΔΕΚΟ

Καταρχάς, έβαλαν στην κατηγορία των ΔΕΚΟ, για να μπορούν να παρεμβαινούν κατά των εργαζόμενων, όσες επιχειρήσεις είχαν εξαιρεθεί, όπως π.χ. το Μετρό.

Στη συνέχεια, προχώρησαν σε οριζόντια περικοπή 10% των μικτών αποδοχών που είναι πάνω από 1.800 ευρώ, σε δωδεκάμηνη βάση. Επομένως, σε δεκαεπτάμηνη βάση το όριο κατεβαίνει σημαντικά πιο κάτω (στο 1.525 ευρώ).

Καθιέρωσαν και πλαφόν τα 4.000 ευρώ μικτά, σε δωδεκάμηνη βάση, που σε δεκαεπτάμηνη βάση κατεβαίνει στα 3.429 ευρώ.

Επίσης, έβαλαν πλαφόν στις κάθε είδους αμοιβές για υπερωρίες, υπερεργασίες, εκτός εδρας, δουλειά τις Κυριακές και τις αργίες. Σε ετήσια βάση, οι αμοιβές αυτές δεν πρέπει να ξεπερνούν το 10% των τακτικών αποδοχών, όπως αυτές διαμορφώνονται μετά τη νέα μείωση.

Για πρώτη φορά ψηφίστηκε διάταξη σύμφωνα με την οποία όσοι μεταταχθούν σε άλλες θέσεις θα δικαιούνται μόνο το σύνολο των αποδοχών της θέσης στην οποία μετατάσσονται, χωρίς να διατηρούν ως προσωπική διαφορά τυχόν επιπλέον αποδοχές που έπαιρναν στο φορέα από τον οποίο μετατάχθηκαν. Δηλαδή, θα τους μετατάξουν με το ζόρι και θα τους πληρώνουν λιγότερο!

Φορομνηξία

Όπως είχε προαναγγελθεί, όλα τα είδη πρώτης ανάγκης (κυρίως τρόφιμα) παίρνουν μια γενναία αύξηση δυο εκατοστιαίων μονάδων

ΦΠΑ. Από 11% σε 13%. Υποβιβάζονται στον χαμηλό συντελεστή μόνο τα φάρμακα (για λόγους μείωσης της κρατικής δαπάνης) και οι διανυκτερεύσεις στα ξενοδοχεία. Πρόκειται για αβάντα στους μεγαλοξενοδόχους, προκειμένου να προσελκύσουν πελατεία, κυρίως από το εξωτερικό και την ελληνική μπουρζουαζία (δεν χρειάζεται να πούμε ότι η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων έχει ξεχάσει πια τη λέξη ξενοδοχείο).

Η τρώικα δεν άφησε περιθώρια στην κυβέρνηση ούτε για μεταφορά κάποιων τροφίμων στον χαμηλότερο συντελεστή, για δημαγωγικούς λόγους. Εμείς απλά θυμίζουμε την κυβερνητική προπαγάνδα, που μιλούσε για το χαβιάρι και άλλα εδέσματα, τα οποία κακώς έμεναν στο συντελεστή 11%. Ήταν καπνός παραλλαγής, για να πάρουν το ψωμί, το γάλα και τα μακαρόνια και να τους βάλουν 2% επιπλέον ΦΠΑ, την ίδια στιγμή που πετσόκοβαν μισθούς και μεροκάματα.

Θεσπίστηκε, ακόμη, η εξίσωση του φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης με το πετρέλαιο κίνησης, χωρίς να έχει καθοριστεί τίποτα για το περιβόητο επιδομα θέρμανσης. Ο Παπακωνσταντίνου, σε συνέντευξή του, είπε ότι κριτήριο θα είναι τόσο το εισοδηματικό όσο ο τόπος, επειδή αλλιώς η σεζόν είναι μεγάλη κι αλλιώς μικρότερη. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τι έχει να γίνει. Στόχος τους δεν είναι να βάλουν να πληρώσουν εκείνους που έχουν θερμομαιόμενες πιάνες, όπως λέει ο γκεμπελισκος Παπακωνσταντίνου, αλλά να χαρατσώσουν τους εργαζόμενους.

Αναπροσαρμόζεται επίσης, μέσα από ένα ιδιαίτερα σύνθετο πλέγμα διατάξεων, ο φόρος στα τηγάνια. Στόχος είναι να ακριβήσουν τα πολύ φτηνά τηγάνια, στα οποία λόγω ανέχειας έχουν στραφεί εργαζόμενοι και νέοι.

Και βέβαια, έχουμε και την αβάντα στους καναλάρχες (αναβολή καταβολής του αγγελλίστημου), για την οποία γράφουμε χωριστά στη σελίδα 8.

Η εξαίρεση της απόκτησης πρώτης κατοικίας από τα τεκμήρια και η απαλλαγή από το φόρο για δωρεές ή γονικές παροχές για την απόκτηση πρώτης κατοικίας δεν αφορά τους εργαζόμενους, που έχουν θάψει το όνειρο της ιδιόκτητης στέγης. Αφορά μόνο την αστική τάξη και κάποιες καλοστεκούμενες μεσαίες στρώματα που θα θελήσουν να επενδύσουν σε κατοικίες, αναζητώντας ευκαιρίες μεταξύ των πάρα πολλών απούλητων διαμερισμάτων. Ενοείται πως την οικοδομική δραστηριότητα δεν πρόκειται να την αναθερμάνει.

Το ίδιο ισχύει και για το τέλος ταξινόμησης των καινούργιων αυτοκινήτων σε αντικατάσταση παλιών. Όταν η τσέπη των εργαζόμενων έχει αδειάσει, δεν υπάρχει περίπτωση να αναθερμανθεί η αγορά αυτοκινήτου που έχει σημειώσει πτώση 50% μέσα στο 2010.

■ Έκτακτη σύνοδος πρυτάνεων

Ομόφωνα ΟΧΙ στο «σχέδιο διαβούλευσης», αλλά...

Ισχυρό χαστούκι δέχθηκε η Διαμαντοπούλου από το ομόφωνο ΟΧΙ της έκτακτης συνόδου των πρυτάνεων (Λαύριο, 10-11 Δεκέμβρη) στο «σχέδιο διαβούλευσης», με το οποίο επιχειρείται ο οριστικός ενταφιασμός του δημόσιου Πανεπιστημίου. Είναι η πρώτη φορά που τρώει τέτοιο στραπάτσο υπουργός Παιδείας και αυτό έχει τη σημασία του από την άποψη της δρομολόγησης των εξελίξεων, παρόλο που η Διαμαντοπούλου θέλει να εμφανίζεται, προς το παρόν, «σταμπουκαλεμένη», διαμηνύοντας ότι «δεν υπάρχουν περιθώρια ούτε για αλαζονεία, ούτε για σύνδρομα ιδιοκτησίας». Το ομόφωνο ΟΧΙ της συνόδου προέκυψε γιατί, κατά τη γνώμη μας: α) οι πρυτάνεις δεν μπορούσαν να σηκώσουν στις πλάτες τους τέτοιο ασήκωτο βάρος (της διάλυσης του δημόσιου πανεπιστημίου) β) το «σχέδιο διαβούλευσης» έθετε υπό αμφισβήτηση την ίδια την υπόστασή τους γ) το πανεπιστημιακό κατεστημένο (ειδικά των λεγόμενων παραγωγικών σχολών) δεν επιθυμεί στο κεφάλι του γκαουλάιτερ για δουλειές, που το ίδιο διεκπεραιώνει με επιτυχία χρόνια τώρα (π.χ. έρευνα σε συνεργασία με επιχειρήσεις) δ) οι πανεπιστημιακοί καθηγητές νιώθουν στο σβέρκο τους την καυτή ανάσα του φοιτητικού κινήματος, που μοιάζει να αφυπνίζεται, ενώ η συνέχισή αναμένεται ιδιαίτερα έντονη, λόγω και της αγριότητας των αλλαγών που προωθούνται.

Στο ψήφισμά της η σύνοδος κάνει μνεία στις δυο βασικές αρχές του άρθρου 16 του Συντάγματος, τον σεβασμό και την προστασία του δημόσιου χαρακτήρα των Πανεπιστημίων, που αφορά και στη χρηματοδότησή τους και την κατοχύ-

ρωση της πλήρους αυτοδιοίκησης αποκλειστικά από αιρετά πανεπιστημιακά όργανα. Στη συνέχεια, διαμηνύει στη Διαμαντοπούλου να πάρει πίσω το «σχέδιο διαβούλευσης» και μάλιστα θεωρεί ουσιαστικά αφερέγγυα τη στάση της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου για κάθε παραπέρα προσπάθεια προσέγγισης μέσω διαλόγου. Η σύνοδος τονίζει χαρακτηριστικά: «α) το κείμενο διαβούλευσης δεν αποτελεί βάση διαλόγου για τα Πανεπιστήμια. Η Σύνοδος καλεί το Υπουργείο να αποσύρει τις προτάσεις του που ανατρέπουν θεμελιώδη χαρακτηριστικά του αυτοδιοίκητου των Πανεπιστημίων.

β) δεν υπάρχει σήμερα πολιτική εγγύηση του διαλόγου, στο βαθμό που συνεχίζονται εντεινόμενες η κατασκευοφάνη των ελληνικών δη-

μόσιων Πανεπιστημίων, οι επεμβάσεις στη διοικητική αυτοτελείά τους και η εφαρμογή μέτρων οικονομικής ασφυξίας, ιδιαίτερα σε σχέση με θέματα τακτικά προϋπολογισμού, προσλήψεων προσωπικού και φοιτητικής μέριμνας».

Οι πρυτάνεις θεωρούν ως αδιαπραγμάτευτα στοιχεία τα εξής:

Ανώτατο συλλογικό όργανο διοίκησης είναι η Σύγκλητος, η οποία συγκροτείται από εκλεγμένα μέλη από την πανεπιστημιακή κοινότητα. Το Πρυτανικό Συμβούλιο είναι το εκτελεστικό όργανο της Συγκλήτου. Ο πρύτανης και οι αντιπρυτάνεις εκλέγονται από την πανεπιστημιακή κοινότητα και προέρχονται από αυτή. Τα ΑΕΙ έχουν την πλήρη ευθύνη για την οργάνωση των σπουδών. Το Τμήμα αποτελεί

τη βασική ακαδημαϊκή μονάδα εισαγωγής των φοιτητών, που καλύπτει το εύρος ενός επιστημονικού κλάδου. Το Πανεπιστήμιο αποφασίζει για τις πιθανές αλλαγές, ίδρυση, οργάνωση, δομή, τίτλους και περιεχόμενο Σχολών, των Προπτυχιακών και Μεταπτυχιακών Προγραμμάτων Σπουδών. Το Πανεπιστήμιο καθορίζει τον αριθμό των εισακτέων. Ενισχύεται η φοιτητική μέριμνα, η οποία περιλαμβάνει σίτιση και στέγαση και είναι ευθύνη της Πολιτείας. Τα μέλη ΔΕΠ είναι δημόσιοι λειτουργοί. Οι βαθμίδες είναι: καθηγητής, αναπληρωτής καθηγητής, επίκουρος καθηγητής, λέκτορας. Η μονιμότητα διασφαλίζεται στη βαθμίδα του επίκουρου. Στα αδιαπραγμάτευτα στοιχεία, όμως, οι πρυτάνεις περιλαμβάνουν και σημεία, που είναι πολύ κοντά στις επιθυμίες του υπουργείου Παιδείας και ανταναικλούν το πνεύμα της Μπολόνια. Σ' αυτά τα σημεία, το πανεπιστημιακό κατεστημένο έχει να επιδείξει «καλές πρακτικές», αφού τα εφαρμόζει ήδη στα Πανεπιστήμια. Τέτοια σημεία είναι: α) οι διαδικασίες αξιολόγησης (τώρα το ψήφισμα της συνόδου των πρυτάνεων απαιτεί αυτές να είναι «οργανωτικές») β) η εφαρμογή του συστήματος των πιστωτικών μονάδων, σε μια πιο λεία μορφή σύνδεσής τους με τα προγράμματα σπουδών και την ακαδημαϊκή τους ισοτιμία και όχι τέλεια διάλυση των σπουδών, σπουδές-σουπτα, αποτυπωμένες σε πιστωτικές μονάδες, όπως απαιτεί το «σχέδιο διαβούλευσης». Πονηρές διατυπώσεις, που υποκρύπτουν αποδοχή-ίσως με μια διαφοροποιημένη μορφή- της επιχειρηματικής διάστασης που θέλει να επιβάλλει η κυβέρνηση (και οι ευ-

ρωπαϊκές εξελίξεις) στο δημόσιο Πανεπιστήμιο είναι η απαίτηση για «νέο νομικό πλαίσιο για την ευελικτη λειτουργία των διοικητικών και οικονομικών μηχανισμών του Πανεπιστημίου» και για «κεντρική διαχείριση των ερευνητικών κονδυλίων από δομή περισσότερο ευελικτη από το ΕΛΚΕ» (Ειδικός Λογαριασμός Κονδυλίων Έρευνας. Είναι ο διάυλος μέσω του οποίου τα Πανεπιστήμια ενσωματώνουν την χρηματοδότηση από τις επιχειρήσεις, για λογαριασμό των οποίων διενεργούν την έρευνα). Ερώτημα επίσης προκύπτει και για τη διατύπωση ότι «πρέπει να προβλέπονται μηχανισμοί ανανέωσης των μελών ΔΕΠ με τη δυνατότητα αξιοποίησης του νέου επιστημονικού δυναμικού». Πώς θα γίνεται π.χ. αυτή η «αξιοποίηση»; Με ποιες εργασιακές σχέσεις; Μήπως τη γεύση τους μας τη δίνει η πρόταση του ΑΠΘ για «επισκέπτες καθηγητές» και «ειδικούς διδασκόντες», που σε τίποτε ουσιαστικά δεν διαφέρει από την πρόταση της Διαμαντοπούλου; Εκτός όλων αυτών, οι πρυτάνεις αποδέχονται και τη θεσμοθέτηση «περιφερειακών οργάνων για την εκπόνηση στρατηγικού σχεδίου ανάπτυξης των ΑΕΙ». Άλλωστε, έχουν κι άλλες φορές δηλώσει ότι αποδέχονται τον πανεπιστημιακό «Καλλικράτη», μόνο που θέλουν να έχουν κι αυτοί έναν πιο ουσιαστικό λόγο.

Συμπέρασμα; Η Διαμαντοπούλου μπορεί να έφαγε μια βαθιά μαχαίρια από το απορριπτικό ΟΧΙ των πρυτάνεων, την ταφόπλακα, όμως, στο «σχέδιο διαβούλευσης» θα την βάλει και τον πολιτικό της θάνατο θα υπογράψει μόνο το μαζικό, ανατρεπτικό φοιτητικό κίνημα.

Γιούλα Γκεσούλη

Αλλάζουν τα φώτα στην εκπαίδευση

Κείμενο-τελεσίγραφο στις Συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες των ΟΛΜΕ-ΔΟΕ απέστειλε το υπουργείο Παιδείας, ζητώντας τους εντός εννέα ημερών (η προθεσμία εξέπνευσε στις 10 του Δεκέμβρη) να διατυπώσουν τις θέσεις τους για την «Αναβάθμιση της

Διοίκησης της Εκπαίδευσης». Το κείμενο είναι σκοπίμως γενικόλογο και αόριστο για να κρυφτεί επιμελώς η επιδίωξη του υπουργείου Παιδείας να μπει η πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση στην πρέσα.

Παρολαυτά, όμως, η αλή-

θεια αποκαλύπτεται γυμνή, ειδικά όταν συνδέσει κανείς το κείμενο με τις δηλώσεις της υπουργού Παιδείας για το «νέο σχολείο» και τα όσα ήδη έχουν γίνει νόμος του κράτους με το πολυνομοσχέδιο της Διαμαντοπούλου και τη γκρίζα καθημερινότητα στη λειτουργία των σχολείων, με τα χιλιάδες κενά, τις συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολείων και τμημάτων, τα πολυπληθή τμήματα μαθητών, τις εργασιακές σχέσεις-λάσπη των εκπαιδευτικών, τους απλήρωτους εργάτες-εκπαιδευτικούς γαλέρας, τη δραστηκή μείωση των κονδυλίων που διατίθενται στις σχολικές επιτροπές, την ουσιαστική κατάργηση των Τμημάτων Αθλητικής Διευκόλυνσης (ΤΑΔ-ΕΤΑΔ), κ.λπ.

Το κείμενο του υπουργείου Παιδείας διατείνεται ότι «η

αναδιοργάνωση, ο εξορθολογισμός, η αναβάθμιση του συστήματος οργάνωσης και διοίκησης της εκπαίδευσης» πρέπει να βασιζέται «στις αποτελεσματικές αρχές της αποκέντρωσης, της υπευθυνότητας, της διαφάνειας, της λογοδοσίας, της ποιότητας και της οικονομικότητας». Εφευρίσκει, λοιπόν, και πάλι το κόλπο της «αποκέντρωσης», ώστε οι υποχρεώσεις του κράτους απέναντι στην εργαζόμενη κοινωνία (όπως είναι η υποχρέωση της παροχής δημόσιας δωρεάν Παιδείας), να φορτώνονται στους καταχρεωμένους δήμους και αυτοί με τη σειρά τους να τις φορτώνουν στους δημότες τους με την επιβολή νέων «ανταποδοτικών τελών».

Το υπουργείο θεωρεί ως βασική αρχή και επιδίωξη του

νέου μοντέλου διοίκησης της εκπαίδευσης την «αποκέντρωση αρμοδιοτήτων» για την «ενίσχυση του ρόλου των περιφερειακών δομών διοίκησης της εκπαίδευσης στη λήψη και υλοποίηση σημαντικών αποφάσεων». Οι Περιφερειακοί Διευθυντές, λοιπόν, αρπάζουν τη ρομφαία της «αξιολόγησης-αυτοαξιολόγησης» και βάζουν στην κλίνη του Προκρούστη την εκπαίδευση για να κόψουν ό,τι θεωρούν αναίτια και ασύμφορη δαπάνη. Πετσοκόβουν τμήματα, συγχωνεύουν και καταργούν σχολικές μονάδες. Η «κοινωνική λογοδοσία» και η «αυτονομία των σχολικών μονάδων» γίνονται το όχημα για να μειωθεί η κρατική χρηματοδότηση και να κατηγοριοποιηθούν οι σχολικές μονάδες, οι εκπαιδευτικοί, οι μαθητές.

Αναβαθμίζεται επίσης και ο αυταρχικός ρόλος του διευθυντή της σχολικής μονάδας και υποβαθμίζεται ο ρόλος του συλλόγου διδασκόντων (αυτό, προφανώς, εννοεί το κείμενο όταν μιλάει για «άρση επικαλύψεων αρμοδιοτήτων διευθυντή-συλλόγου διδασκόντων»). Ενώ μέσα από τη στρογγυλεμένη διατύπωση του «εξορθολογισμού του ωραρίου των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης» προαναγγέλλεται η αύξηση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών, για να ταιριάζει γάντι με τις συνολικότερες ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, τα ωράρια, τη συνολική διαχείριση του χρόνου εργασιών, την εντατικοποίηση των μικρών μαθητών και τα ρέστα.

Γιούλα Γκεσούλη

Ξεσαλωμένος Πανάρετος

Ξεσάλωσε τελείως ο Πανάρετος και στέλνει έγγραφο στα Πανεπιστήμια απειλώντας τα με κόψιμο της χρηματοδότησης, σε περίπτωση που δεν αποστέλλουν έγκαιρα στοιχεία, που η αφεντιά του θεωρεί «απαραίτητα για την υλοποίηση της πολιτικής της εκπαίδευσης» (τέτοια στοιχεία είναι π.χ. τα σχετικά με τα φαινόμενα «οικογενειοκρατίας» στα ΑΕΙ, που ο Πανάρετος τώρα τα θυμήθηκε για να βάλει το λιθαράκι του στη γκεμπελική προπαγάνδα εξευτελισμού του δημόσιου Πανεπιστημίου, με στόχο να περάσουν τα σχέδια του υπουργείου Παιδείας). Η πράξη αυτή του υφυπουργού Παιδείας -και εκ των εξαπτερυγών του ΓΑΠ- δεν φανερώνει πυγμή, αλλά φοβερό εκνευρισμό και χάσιμο κάθε ψυχραιμίας, μετά το χαστούκι που έφαγε η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας από τους πρυτάνεις.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός να παραμένει άτρωτος ο καπιταλισμός...

Σε εορταστική τροχιά βρίσκεται πλέον και η στήλη, προσδοκώτας σε μια κάποια συνέπεια τουλάχιστον από πλευράς των συντρόφων καλικάντζαρων. Είναι επιτακτική ανάγκη να μην παρατήσουν φέτος το δέντρο (όχι του μ@λ@κ@, άλλο δέντρο είναι αυτό), αλλά να συνεχίσουν να το πριονίζουν μέχρι τη λαμπρή πώση του. Είναι η μόνη ελπίδα αποκόλλησης του καναπέ από τα οπίσθιά μας, αφού και η επιστήμη σηκώνει πλέον τα χέρια (ενίοτε και τα πόδια, αλλά αυτό το ζήτημα θα μας απασχολήσει από του χρόνου, που θα είναι μια δύσκολη και δύσκλητη χρονιά).

Η ιστορία επαναλαμβάνεται, σκαρώνει φάρσες μέσα στα χρόνια: «Τα πράγματα όμως δεν ήταν όπως φαινόταν. Για πολλά χρόνια υπήρχε ένα κυρίαρχο ρεύμα μέσα στο κόμμα που ενώ μιλούσε επαναστατικά στις εκδηλώσεις του και στις πρωτομαγιάτικες γιορτές, το μόνο που ήθελε ήταν η διατήρηση της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων. Με λίγα λόγια δεν επιθυμούσε την επανάσταση. Η κομματική μηχανή ήταν τελικά πιο σημαντική από την ίδια την επανάσταση» (Rosa Luxemburg).

Το γεγονός ότι αυτό το «Κοντρόφυλο» βγήκε από την Παρασκευή λόγω των απεργιών, στερεί την ενημέρωση από τις κινητοποιήσεις. Θα μου πείτε τώρα, ας γίνουν αυτά που πρέπει και δεν μας ενδιαφέρει η ενημέρωση. Και θα με κάνετε να περάσω σε άλλο θέμα. Δυστυχώς δεν έχω πληροφορίες για την πορεία του έρωτα του Paul Thomsen ώστε να ενημερώσω με τη σειρά μου περί τα κοσμικά. Δυστυχώς, μόνο οι συνάδελφοι του αστυνομικού ρεπορτάζ απολαμβάνουν συνέπεια στην παροχή πληροφοριών τελικά. Ασε που πολλές φορές παίρνουν και έτοιμα κείμενα και δεν στραβώνονται στον υπολογιστή...

«Τα εργασιακά δικαιώματα έχουν ήδη ανατραπεί και η κυβέρνηση επιχειρεί τώρα να βάλει κανόνες» είπε ο αρχιερέας της εκχώρησης που φέρει τον παραπληντικό τίτλο του πρώτου πολίτη, ενώ πρόκειται απλά για τον πρώτο πωλητή. Που, μάλιστα, δεν τον πήρε και κανένας πόνος για το είδος και τα οφέλη των αγοραπωλησιών (δικό του είναι το εμπόρευμα στο κάτω-κάτω). Ακριβώς όπως οι αυτόματοι δηλαδή: τους λες τι να κάνουν, πατάς ένα κουμπί και η δουλειά έγινε...

Και ξαφνικά γέμισε η χώρα από κοριτσάκια, σαν την Κοκκινσκοουφίτσα, κοριτσάκια με τα σπέρτα που μοιραία κι άβουλα αντίμα δεν προσμένουν καν το θάμα, αλλά το θλιβερό τέλος... Μόνο την Τρίτη που γράφονταν αυτές οι γραμμές, ένας έμπορος αυτοκινήτων αυτοκτόνησε κι ένας άλλος προσπάθησε να αυτοπυρποληθεί μπροστά στο μέγαρο Μαξίμου. Κι άλλοι «επιζούν», παλεύοντας με νύχια και με δόντια, κόβουν φροντιστήρια των παιδιών και το σκέφτονται αν θα πάρουν ένα δράμι φαί παραπάνω, την ώρα που γύρω τους σφυρίζουν εκατομμύρια, δικά τους εκατομμύρια. Α ρε αλήτες δωσίλογοι, φιστικοβουτυροδρεμμένοι στιλννοί και καλλικέλαδοι φλώροι, μακριά από τα προβλήματα του κοσμάκη. Όσο κι αν πανηγυρίζετε τις χωρίς αντίπαλο νίκες, θα έρδει η ώρα που θα γυρίσει ο τροχός της Ιστορίας και θα λάβετε τα δέοντα. Α ρε τσόγλανο!...

«Στα μικρά, σκοτεινά δωμάτιά τους δεν υπάρχουν τηλεοράσεις, αλλά βιβλία. Έχουν γεράσει αλλά δεν φαίνονται κουρασμένοι. Δεν ξέρουν τι είναι επιπολαιότητα. Η ηθική τους είναι βουβή αλλά δεν αφήνει καμιά αμφιβολία. Δεν καταλαβαίνουν πια τον κόσμο. Η βία τους είναι γνωστή, την ευχαρίστηση στη βία τη βλέπουν με υποψία. Είναι μόνοι και καχύποπτοι. Μόλις όμως περάσει το κατώφλι πού μας χωρίζει απ' αυτούς, ανοίγει αμέσως ένας κόσμος έτοιμος για βοήθεια και αλληλεγγύη. Οποιοσ τους γνωρίζει, θαυμάζει πόσο διαυγείς, πόσο λίγο πικραμένοι είναι. Πολύ λιγότερο από τους νεαρούς επισκέπτες τους. Δεν είναι μελαγχολικοί. Η ευγένειά τους είναι προλεταριακή. Η αξιοπρέπειά τους, ανθρώπων που δεν παραδόθηκαν ποτέ. Δε χρωστούν ευγνωμοσύνη σε κανένα. Κανένας δεν τους προώθησε. Δεν πήραν τίποτε, δεν ξεκοκάλισαν υποτροφίες. Η καλοπέραση δεν τους ενδιαφέρει. Δεν αγοράζονται. Η συνείδηση τους είναι εντάξει. Δεν είναι τίποτα τσακισμένοι τύποι. Η φυσική τους κατάσταση είναι άριστη. Δεν έχουν τρελαθεί, δεν είναι νευρωτικοί, δε χρειάζονται ναρκωτικά. Δε μοιρολογούν. Δε μετανιώνουν. Οι ήπτες τους δεν τους απογοήτευσαν. Ξέρουν ότι έκαναν λάθη, αλλά δεν παίρνουν τίποτα πίσω. Οι παλιοί άντρες της επανάστασης είναι δυνατότεροι από όλα όσα ήρθαν μετά απ' αυτούς...» (Hans Magnus Enzensberger - «Το σύντομο καλοκαίρι της αναρχίας»). Μέσα στο καταχείμωνο της «δημοκρατίας»...

Κοκκινσκοουφίτσα

ΥΓ: «Κάποιοι σημερινό τσαμπουκαλεμένοι που ήταν στη σφαλιάρα στις δεκαετίες του '70 και του '80, ας έχουν στο νου τους ότι εκεί πρόκειται να επιστρέψουν. Αναπόφευκτα!» - Μαίρη Κρίστιας.

Παπούς της τρομοκρατίας με αυριανούς νοικοκυραίους.

Χαρίζουν χρέη στα μεγαλολαμόγια

Λεφτά υπάρχουν, φώναζε προεκλογικά ο Παπανδρέου. Όταν τον ρωτούσαν πού θα βρει τα λεφτά, ξεκινούσε πάντοτε από τα 31 δισ. ευρώ των ανεισπρακτών οφειλών προς την εφορία. Ερχεται τώρα η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και με μονοκοντυλιά, σβήνει τα 24 απ' αυτά τα 31 δισ. με το επιχείρημα ότι αυτές οι οφειλές είναι «ανεπίδεκτες είσπραξης».

Το κύριο, βέβαια, δεν είναι τα προε-

κλογικά ψέματα του Παπανδρέου, αλλά τα 24 δισ. που σβήνονται με έναν τρόπο απολύτως αδιαφανή και με συνοπτικές διαδικασίες. Αρκεί να σημειώσουμε ότι τα 10,3 δισ. είναι βεβαιωμένα από Εφορίες Ανωνύμων Εταιρειών, που σημαίνει ότι είναι οφειλές κεφαλαιοκρατικών επιχειρήσεων. Πρόκειται για μεγαλολαμόγια, που χρεοκόπησαν κάποιες επιχειρήσεις, αλλά συνεχίζουν να δρουν κανονικά στην καπιταλιστική πιάτσα.

Η κυβέρνηση πήγε να περάσει τη συγκεκριμένη ρύθμιση στη ζούλα, γεγονός που δείχνει ενοχή. Τελικά, αναγκάστηκε να την αποσύρει. Ο Παπακωνσταντίνου, που έλεγε ότι δεν μπορούν να δοθούν τα ονόματα στη δημοσιότητα, λόγω του «φορολογικού απόρρητου», αποσύροντας τη διάταξη είτε πως αυτή θα επανελθεί ως χωριστό νομοσχέδιο, αφού πρώτα αναρτηθούν στο διαδίκτυο τα ονόματα εκείνων που οι οφειλές τους διαγράφονται. Για να δούμε...

Εργατοπατέρες μπετόν-αρμέ

Δεν ξέρουμε ποιοι εξέδωσαν την ανακοίνωση με υπογραφή «ΠΑΣΚΕ ανανέωση», που κατηγορεί την ΠΑΣΚΕ για κυβερνητικό συνδικαλισμό και ζητά «σύγκληση συνεδρίου της ΠΑΣΚΕ, όχι για να μεμφθούμε την ηγεσία μας ή να κάνουμε συνδικαλιστικά "ξεκαθαρίσματα", αλλά για να επανακαθορίσουμε και να διαχωρίσουμε μια και έξω τη στάση μας προς τον πολιτικό μας φορέα. Για να επιβάλουμε αλλαγή πορείας, προς μια νέα κατεύθυνση σοσιαλιστική». Μπορεί και να είναι οι άνθρωποι του Παναγιώτακόπουλου, όπως λένε off the record οι επίσημοι ΠΑΣΚίτες. Εκείνο που ξέρουμε σίγουρα είναι πως και τα 22 μέλη της ΠΑΣΚΕ στη διοίκηση της ΓΣΕΕ συνυπέγραψαν ανακοίνωση στην οποία μιλούν για

«προβοκάτσια», δείχνοντας έτσι πως η ηγεσία του «πράσινου» εργατοπατρικού συνδικαλισμού είναι μπετόν-αρμέ. Ούτε ένας τους δεν διαφοροποιήθηκε, όχι μόνο από τη ΓΣΕΕ, αλλά και από τις Ομοσπονδίες και τα Εργατικά Κέντρα. Αλλωστε, το γεγονός ότι οι εμπνευστές της «ΠΑΣΚΕ ανανέωση» δεν τολμούν να εμφανιστούν επώνυμα, είναι χαρακτηριστικό.

Το 1985, όταν η κυβέρνηση Παπανδρέου πάγωσε τις αυξήσεις, η ΠΑΣΚΕ διασπάστηκε και για να κρατήσει τη σφραγίδα της ΓΣΕΕ χρειάστηκε δικαστικό πραξικόπημα. Είκοσι πέντε χρόνια μετά, με μέτρα μπροστά στα οποία τα μέτρα του 1985 μοιάζουν με απαλό χάδι, η κυβερνητική παράταξη δεν αντιμετωπίζει κανένα σοβαρό κλυδωνισμό στα

ηγετικά της κλιμάκια. Σημάδι των καιρών κι αυτό. Σημάδι της πλήρους αστικοποίησης της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που έχει ολοκληρωθεί από τα τέλη της δεκαετίας του '80 με αρχές της δεκαετίας του '90. Παλιά, είχαμε να κάνουμε με έναν ρεφορμιστικό συνδικαλισμό. Πλέον, έχουμε να κάνουμε με έναν αστικό, εργατοπατρικό συνδικαλισμό, που μόνο στη μορφή διαφέρει από τον συνδικαλισμό των διορισμένων Καρακίτσιου και σίας των πρώτων μεταπολιτευτικών χρόνων. Οι εργατοπατέρες παίρνουν χοντρά λεφτά από συμμετοχή σε κρατικές θέσεις, κάνουν πολιτικές καριέρες, είναι μέσα σε κάθε λαμογιά κι αυτό τους ενώνει με την αστική εξουσία όπως το νύχι με το κρέας. Το μπετόν δεν σπάει.

Πάπαλα και ο κρατικός τραπεζικός τομέας

Θα θυμόσαστε, ασφαλώς, πως όταν η κυβέρνηση (και ο ίδιος ο Παπανδρέου, μάλιστα) ανέπτυσε την προπαγάνδα περί της δημιουργίας ενός ισχυρού τραπεζικού τομέα, ο οποίος θα παρεμβαίνει ρυθμιστικά στη λειτουργία της ελληνικής τραπεζικής αγοράς, γράφαμε πως το πιθανότερο είναι αυτό να μη γίνει ποτέ, διότι δεν θα το θελήσει η ΕΕ. Ετσι και έγινε. Στην τελευταία επικαιροποίηση του Μνημόνιου (Νοέμβριος 2010) αυτή η ιστορία λαμβάνει τέλος. Το μόνο που αναφέρεται είναι η συνέχιση της ΑΤΕ με το εμπορικό κομμάτι του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων, με στόχο καθαρά την κεφαλαιακή ενίσχυση της ΑΤΕ. Το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, που αποτελούσε το «φιλέτο» στο σχέδιο για τη δημιουργία ενός ισχυρού κρατικού τραπεζικού πυλώνα θα ιδιωτικοποιηθεί πλήρως. Το ίδιο και η Τράπεζα Αττικής. Δηλαδή, το δημόσιο θα πουλήσει το 34% που κατέχει στο πρώτο και το 41% που κατέχει εμμέσως (μέσω ΤΣΜΕΔΕ) στη δεύτερη.

Στο τέλος νικά η Γερμανία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

χρειάστηκε έγιναν εκείνες οι παρεμβάσεις που δεν επέτρεψαν στην κρίση του ευρώ να πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Συχνά, μάλιστα, στη διάρκεια του τελευταίου δωδεκάμηνου, η Γερμανία «συνελήφθη» να επιδιώκει την πτώση του ευρώ έναντι του δολαρίου, για να στηρίξει τις εξαγωγές της. Αν χρειαστεί, η Γερμανία δεν θα διατάσει να αυξήσει το αποθεματικό του «ταμείου διάσωσης» που έχει δημιουργηθεί, όπως άφησαν να εννοηθεί η Μέρκελ και ο Σόιμπλε τις τελευταίες μέρες, αφού πρώτα ξεφορτώθηκαν την ενοχλητική αλογόμυγα του ευρωομολόγου. Δεν δεσμεύονται όμως ούτε σ' αυτό, δηλώνοντας ότι η σχετική συζήτηση είναι πρόωρη, γιατί τα κονδύλια που διαθέτει σήμερα ο μηχανισμός είναι επαρκή. Κρατούν έτσι μια διαπραγματευτική «πισινή», γιατί είναι οι ίδιοι οι τραπεζίτες της Φρανκφούρτης που έχουν ζητήσει από τη γερμανική ηγεσία να συναινέσει σε μια αύξηση των κονδυλίων του μηχανισμού, γιατί δεν μπορεί όλο το βάρος της «στήριξης» να εξακολουθήσει να πέφτει στην ΕΚΤ. Οι ίδιοι, που προηγουμένως υπαινίσσονταν ακόμα και αποχώρηση της Γερμανίας από το ευρώ, αν δεν γίνουν δεκτές οι

γερμανικές αξιώσεις, τις τελευταίες μέρες εξαπολύουν... επίθεση αγάπης στο ευρώ. «Όλοι οι Ευρωπαίοι θα αγωνιστούν για τη σταθερότητα του ευρώ», δηλώνει ο Σόιμπλε. «Αν αποτύχει το ευρώ, η ΕΕ αποτυγχάνει. Σημειώστε ότι παραμένουν άθικτες όλες οι γερμανικές δεσμεύσεις για την ευρωζώνη», δηλώνει η Μέρκελ με ύψος στοργικής μητέρας.

Επομένως, το μόνο θέμα που έμεινε ανοιχτό για τη σύνοδο κορυφής είναι ο νέος μηχανισμός «διάσωσης», σύμφωνα με τη γερμανική πρόταση. Σύμφωνα με έγγραφο που παρουσίασε το BBC, η Γερμανία επιδιώκει μια γενικόλογη αναθεώρηση της Συνθήκης της Λισσαβόνας, έτσι που να μη δεσμευτεί για τίποτα, αλλά αντίθετα να έχει λυμένα τα χέρια της στο μέλλον. Η διατύπωση αυτή είναι η εξής: «Τα κράτη μέλη που χρησιμοποιούν ως νόμισμα το ευρώ δύνανται να καθιερώσουν ένα μηχανισμό σταθερότητας για να προστατεύεται η σταθερότητα του συνόλου της Ευρωζώνης. Η παροχή οικονομικής ενίσχυσης από το νέο μηχανισμό θα υπόκειται σε αυστηρούς όρους». Σ' αυτή τη διατύπωση χωράνε τα πάντα. Από τη γερμανική πρόταση για την «ελεγχόμενη χρεοκοπία», μέχρι ακόμα και η έκδοση ευ-

ρωομολόγου, αν κάτι τέτοιο κριθεί αναγκαίο στο μέλλον, όχι ως συνολική λύση, αλλά ως μέρος μιας λύσης.

Όσο τα πράγματα είναι ρευστά, τόσο η Γερμανία θα επιλέγει τις ad hoc λύσεις. Ανάλογα με το πρόβλημα και την ένταση του κάθε στιγμή. Το μόνο βέβαιο είναι ότι θα αυξηθούν οι πιέσεις για την εφαρμογή μεσαιωνικών δημοσιονομικών και κοινωνικών πολιτικών στις χώρες με υψηλό δημόσιο χρέος. Αν θέλετε κοινή δημοσιονομική πολιτική, ευχαρίστως να το συζητήσουμε, δήλωσε με προφανή ειρωνεία ο Σόιμπλε. Θα πρέπει όμως να δεχτείτε αλλαγή του κανόνα περί εθνικού καθορισμού της δημοσιονομικής πολιτικής, συμπλήρωσε σαρκαστικά. Μήπως, όμως, δεν γίνεται αυτό σήμερα; Δεν είναι τα υπερεθνικά όργανα που καθορίζουν τη δημοσιονομική (και όχι μόνο) πολιτική των χωρών που προστρέχουν στο μηχανισμό «στήριξης», όπως η Ελλάδα και η Ιρλανδία; Απλά, στο μέλλον τα πράγματα θα είναι χειρότερα. Η ιδέα του «κλαμπ του Βερολίνου» ουδέποτε εγκαταλήφθηκε από τη γερμανική πολιτική ηγεσία, που θεωρεί ότι μπορεί να οικοδομήσει το Δ' Ράιχ μόνο με οικονομικά μέσα.

Πέτρος Γιώτης

Εξακολουθούν να κάνουν πλάτες στον Στέγγο

Είχαμε υποσχεθεί την προηγούμενη εβδομάδα, ότι θα συνεχίσουμε με το σκάνδαλο της εταιρίας ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ, που επέκτεινε και ανακαίνισε το ξενοδοχειακό της συγκρότημα, χωρίς να προβλέπεται από την αποικιοκρατική σύμβαση που είχε υπογράψει ο Καρράς με τη φασιστική χούντα, χωρίς να έχει βγάλει οικοδομικές άδειες και να έχουν βγει Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις (ΚΥΑ) Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων. Αυτό το σημείωμα θα είναι πολύ μικρό, μιας και όλα τα ζητήματα τα θέσαμε πολύ αναλυτικά στα δύο προηγούμενα σημειώματά μας.

Σύμφωνα με την τελευταία νομοθετική ρύθμιση της αποικιοκρατικής σύμβασης (ΠΔ 389/1996), το Ξενοδοχείο Σιθωνία έπρεπε να είναι Α' Τάξης και να έχει 874 κλίνες. Όμως, σύμφωνα με το Πληροφοριακό Σημείωμα της ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ (3 Σεπτεμβρίου του 2009), το ξενοδοχείο Σιθωνία είναι πια 5 Αστέρων

και έχει 1.135 κλίνες. Εχουμε, δηλαδή, μια αύξηση 261 κλινών. Δημιουργήθηκαν συνεδριακά κέντρα και καζίνο, κάτι που δεν προβλεπόταν από την αποικιοκρατική σύμβαση της χούντας. Όλες αυτές οι κατασκευές δεν θα μπορούσαν να γίνουν, εάν δεν γίνονταν καθ' ύψος και κατά μήκος επεκτάσεις, κάτι που απαγορευόταν.

Η ανακαίνιση του ξενοδοχείου Σιθωνία εντάχθηκε στον αναπτυξιακό νόμο 3299/2004 στις 31 Δεκέμβρη του 2006, ολοκληρώθηκε προς το τέλος του 2008 και πήρε τζάμπα κρατική χρηματοδότηση 9,52 εκατ. ευρώ. Όπως αναφέραμε στο προηγούμενο σημειώματά μας, η εταιρία του Κ. Στέγγου ζήτησε και της ενέκριναν, το Νοέμβρη του 2010, Περιβαλλοντικούς Όρους και για την ανακαίνιση αυτού του ξενοδοχείου! Τα παραγαλάκια μπορεί να λένε ότι η «ελληνική γραφειοκρατία» βάζει εμπόδια στις «επενδύσεις» στην Ελλάδα, αλλά η πραγ-

ματικότητα είναι ριζικά αντίθετη. Οι καπιταλιστές κατασκευάζουν συγκροτήματα, χωρίς να έχουν εγκριθεί οι Περιβαλλοντικοί Όροι, χωρίς να έχουν βγάλει άδειες, και επιβραβεύονται με πλούσιο ζεστό χρήμα από τον κρατικό προϋπολογισμό.

ΥΓ: Επικοινωνήσαμε με τον προϊστάμενο του τμήματος Εκδόσης Οικοδομικών Αδειών στην Πολεοδομία του Πολύγυρου Χαλκιδικής και τον ρωτήσαμε γιατί δεν ακυρώνουν την άδεια που είχε εκδοθεί στις 6 Σεπτεμβρίου για τα 516 ή 1.000 μπαγκαλούς. Με αστεία επιχειρήματα προσπάθησε να μας πείσει, ότι πρέπει να γίνει έρευνα, η οποία δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμη! Μετά την απάντηση αυτή, μας έζωσαν τα φιδία και φοβόμαστε ότι η εταιρία ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ θα ξαναεπιχειρήσει να κατασκευάσει τα μπαγκαλούς. Τους υποσχόμαστε ότι δεν θα τους αφήσουμε σε χλωρό κλαρί.

Γεράσιμος Λιόντος

Δημοκρατικό προσωπίο (2)

Γράφαμε σε προηγούμενο φύλλο της «Κ» για τη συνεργασία του πρύτανη του Γεωπονικού Πανεπιστημίου με την παράταξη της ΠΑΣΠ προκειμένου να μη βγει απόφαση κατάληψης. Την προηγούμενη εβδομάδα είχαμε ένα ανάλογο περιστατικό, αυτή τη φορά στην Πληροφορική του ΕΚΠΑ, με τον πρόεδρο του τμήματος καθηγητή Π. Γεωργιάδη.

Οι φοιτητές είχαν αποφασίσει για δύο συνεχόμενες συνελεύσεις συμμετοχή σε πορείες και κατάληψη του τμήματος, έχοντας σαν κύρια απαίτηση να μην κατατεθεί ο νέος νόμος του υπουργείου Παιδείας για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτό δεν άρεσε στον πρόεδρο του τμήματος, ο οποίος προσπαθώντας να χειραγωγήσει τις αποφάσεις, στις 4 Δεκέμβρη έστειλε προς όλη την κοινότητα του τμήματος επιστολή που «προειδοποιούσε» ότι αν συνεχιστούν οι καταλήψεις θ' αναγκαστεί να διακόψει τα μαθήματα, και έτσι οι φοιτητές θα χάσουν όλο το εξάμηνο. Ταυτόχρονα, στην επιστολή υποστήριζε πως αυτό που προέχει είναι «η συνεργασία και ο διάλογος»!

Η απάντηση του συλλόγου φοιτητών, στη μαζική συνέλευση της Πέμπτης 9/12, ήταν να καταγγείλει την προσπάθεια τρομοκράτησης των φοιτητών του τμήματος, υπενθυμίζοντας στο πρόεδρο ότι ο σύλλογος δεν αποτελείται από φοβισμένα σχολιαστικά παιδιά που σκιάζονται από τις φοβερές του δασκάλου ότι θα κοπούν στο μάθημα αν δεν κάτσουν φρόνιμα και ότι το 2006 (με δυο μήνες καταλήψεις) και το 2007 (με τρεις μήνες καταλήψεις) εξασφάλισε τα εξάμηνα και τις εξεταστικές με το σταθί του. Επίσης, ο σύλλογος φοιτητών κάλεσε τους καθηγητές του τμήματος να καταδικάσουν τέτοιες πρακτικές.

Ο.Χ.

Η κρίση βαθαίνει σε όλους τους τομείς

Όλοι βλέπουμε τι συμβαίνει γύρω μας και εμπειρικά μπορούμε να διαπιστώσουμε τις συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης. Συνέπειες που καθρεφτίζονται και στα επίσημα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής, παρά το «συντηρητισμό» που χαρακτηρίζει τις εκτιμήσεις αυτής της υπηρεσίας, όταν αποτυπώνει δεδομένα που αφορούν τις λαϊκές τάξεις.

Ας σταχυολογήσουμε, λοιπόν, εντελώς ενδεικτικά και χωρίς καμιά αυστηρή αξιολογική σειρά, ορισμένα από τα πρόσφατα στοιχεία της ΕΛΣτατ.

◆ Ο Γενικός Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής μειώθηκε κατά 4,2% τον Οκτώβριο 2010 σε σύγκριση με τον Οκτώβριο 2009. Ο μέσος Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής της περιόδου Ιανουαρίου - Οκτωβρίου 2010, σε σύγκριση με τον αντίστοιχο Δείκτη της περιόδου Ιανουαρίου - Οκτωβρίου 2009, παρουσίασε μείωση κατά 5,5%.

◆ Το μέγεθος της Ιδιωτικής Οικοδομικής Δραστηριότητας στο σύνολο της χώρας, το Σεπτέμβρη του 2010, παρουσίασε μείωση κατά 15,1% στον αριθμό των οικοδομικών αδειών, κατά 17,2% στην επιφάνεια και κατά 23,2% στον όγκο, σε σχέση με τον αντίστοιχο μήνα του 2009. Κατά την περίοδο των τελευταίων δώδεκα μηνών (Οκτώβρης 2009 - Σεπτέμβρης 2010), το μέγεθος της συνολικής Οικοδομικής Δραστηριότητας (Ιδιωτικής-Δημόσιας) σημείωσε μείωση κατά 10,8% στον αριθμό των οικοδομικών αδειών, κατά 19,7% στην επιφάνεια και κατά 24% στον όγκο.

◆ Ο Δείκτης Κύκλου Εργασιών στο Χονδρικό Εμπόριο του Γ' τριμήνου 2010, σε σύγκριση με τον αντίστοιχο Δείκτη του Γ' τριμήνου 2009, παρουσίασε μείωση κατά 14,3%, έναντι μείωσης 7,3% που σημειώθηκε κατά την αντίστοιχη σύγκριση του

έτους 2009 προς το 2008.

◆ Ο Δείκτης Κύκλου Εργασιών στον τομέα των Αυτοκινήτων (κλάδος 45) του Γ' τριμήνου 2010, σε σύγκριση με τον αντίστοιχο Δείκτη του Γ' τριμήνου 2009, παρουσίασε μείωση κατά 54,0%, έναντι μείωσης 10,1% που σημειώθηκε κατά την αντίστοιχη σύγκριση του έτους 2009 προς το 2008.

◆ Ο Δείκτης Κύκλου Εργασιών στον τομέα Υπηρεσιών Παροχής Καταλύματος και Εστίασης του Γ' τριμήνου 2010, σε σύγκριση με τον αντίστοιχο Δείκτη του Γ' τριμήνου 2009, παρουσίασε μείωση 7,5%, έναντι μείωσης 2,3% που σημειώθηκε κατά τη σύγκριση της αντίστοιχης περιόδου του έτους 2009 προς το 2008.

◆ Ο Δείκτης Απασχολούμενων Ατόμων στο Λιανικό Εμπόριο, συμπεριλαμβανομένων των απασχολούμενων στον κλάδο των καυσίμων και λιπαντικών αυτοκινήτων, μειώθηκε κατά 1,4% το Γ' τρίμηνο 2010, σε σύγκριση με το Γ' τρίμηνο 2009.

Παρά ταύτα, οι αληθινοί της κυβέρνησης επιμένουν να λένε ακόμα, ότι το δεύτερο εξάμηνο του 2011 θ' αρχίσει η ανάκαμψη! Από πού θα προκύψει η ανάκαμψη, όταν πετσοκόβονται εκ νέου οι μισθοί σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, ενώ κάνουν θραύση η ανεργία και η υποαπασχόληση; Το νέο παραμύθι που έχουν βρει είναι οι εξαγωγές! Ξαφνικά, ο ψωραλέος ελληνικός καπιταλισμός, με τη διαλυμένη βιομηχανική βάση, που έχει αναγορευθεί σε βαριά βιομηχανία τον... τουρισμό, θα κατακτήσει τις ξένες αγορές! Οι «εταίροι», βέβαια, είναι πιο προσεκτικοί. Ο Ολι Ρεν, για παράδειγμα, τοποθετεί πλέον την έναρξη της ανάκαμψης στο δεύτερο εξάμηνο του 2012, ενώ την «έξοδο στις αγορές» για δανεισμό την τοποθετεί πια στο 2012, μπορεί και στο 2013. Όλα δείχνουν ότι τα χειρότερα δεν πέρασαν, αλλά βρίσκονται μπροστά μας.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ούτε δυο εβδομάδες δεν έμειναν για να φύγει ο Καποδίστριας και να έρθει ο Καλλικράτης, να φύγουν ο Ομέρ Πριόνης και ο Βασι-παπ και να έρθουν οι Καμίνης -εμπειρείει το come in- και Μπουτάρης. Παρεμπιπτόντως δεν βοο-άρει ο υπολογιστής, αλλά θα το δω μόλις αρχίσει να φαίνεται φως εξόδου από τη γενική δυσχέρεια. Μια έξοδος με φως που είναι ατομική και θα δει ο καθένας μας κάποια στιγμή. Γι' αυτήν είμαι απολύτως βέβαιος, για την άλλη καθόλου... Παράλληλα, θα φύγουν και κάποια μέλη του πολιτικού προσωπικού. Μερικά για τις ιδιαίτερες πατρίδες τους, άλλα για τις ιδιαίτερες γραμματείες τους και κάποια άλλα για τις ιδιαίτερες τραπεζικές θυρίδες τους. Θα ξεχαστούν πολλά προς στιγμή και θα ακουστούν πάλι εκείνες οι ευχές που όχι μόνο έχασαν κάθε νόημα, μα κατάπτωση γελιές μέσα στο σύνολο των ηθών και των ευθύμενων... Και φυσικά τη συνοδεία των καλάντων (αιτούμενα ταλάντων), ενίοτε και βαρβαριστί:

Jingle bells, jingle bells, jingle all the way
oh what fun it is to see Giorgakis run away.

Άλλοι πάλι θα επιμένουν στις παραδόσεις μας, τώρα που -σας τα προμήνυα σε παλαιότερες επιστολές, τα έγγραψαν ανησυχούντες και οι πνευματικοί ταγοί- αφανίζεται όχι μόνο το έθνος, αλλά και το βήμα, η απογευματινή (αιωνία η μνήμη) και σύμπας ο κόσμος που λείει και το ομώνυμο συγκρότημα «Gogol Bordello».

Καλὴν ἡμέρα ἄρχοντες κι αν είναι ορισμός σας
Χε! Ζω στο οικοδόμημα, στον καπιταλισμό σας.

Τέτοιες μέρες ο νους μας τρέχει στην Αθήνα μες στο κέντρο όπου είχε φυτρώσει ένα καινούργιο δέντρο, όπως τραγουδούσε και ο κ. πρέσβης όταν μας κακομάθαινε και πολύ πριν τις τελευταίες υπουργοποιήσεις, οπότε κακόμαθε και ο στενότερος περίγυρος. Το δέντρο αυτό αποτελεί μέρος αληθινής ιστορίας που συνέβη λίγο πριν την έλευση των Ν. Σ. Γόθων (η Ιστορία τους αναφέρει και σαν WC Γόθους, αλλά ο Πάσχω της καθημερινής μάντρας με τα βέλη δεν έλαβε θέση κι έτσι δεν έχουμε παρά να σιωπήσουμε με σεβασμό). Είχε φυτρώσει στο Κρουονέρι, εκεί που σήμερα αγωνιστές τυπώνουν την «Αστυνομική Επιθεώρηση» (γι' αυτό και το «ένα νερό κυρα-Βαγγελιώ, ένα νερό κρύο νερό» που συνοψίζεται εις Κρουονέρι για να μην είναι περιφραστικό και εκ του περισπού) εις ανάμνηση των πολεμιστών που ο πολυχρονεμένος Ομέρ Πριόνης είχε βάλει να το φυλάνε νυχθημερόν. Εμεινε δε γνωστό ως το «δέντρο του mal Ακα», γιατί κάτω του καθόταν κι άναβε φωτιές για να ζεσταθεί ο άρρωστος Ακα (χαιδευτικό του Ακατονόμαστος). Αξέχαστη έμεινε η στιγμή της αφής της εορταστικής φλόγας. Τι εποχές! Εξ ων και το δημόδες δύστυχο

Αρήνετε τα δάση να καίγονται για πλάκα
και τώρα φυλάτε το δέντρο του mal Ακα

Ως άγνωστον, το Κρουονέρι στην αρχαιότητα αποτελούσε τμήμα της περιφέρειας του δήμου Οίου της αρχαίας πόλης της Δεκέλειας, που βρισκόταν στη μεσόγαια τριττύα σύμφωνα με τη διοικητική διαίρεση του Κλεισθένη. Τι Καποδίστριας και Καλλικράτης τώρα, που τους ανέσυραν οι ημιμαθείς παφλάζοντες στα κύματα Παφλαγόνες του σήμερα (τους οποίους οι αρχαίοι Έλληνες περιφρονούσαν θεωρώντας τους ως έθνος απολίτιστο και αργυρώνητων δούλων, με τη λέξη «Παφλαγών» να σημαίνει «φλύαρος» και με οποιαδήποτε ομοιότητα με το σήμερα να είναι συνπτωματική). Και γι' αυτό τραγούδησε η λαϊκή μουσα:

Την μνημονιακή γραφή να λύσω πολεμώ
που σου χαράξαν' πειρατές γιάπηδες στις λαγόνες.

Γυμνοί με ξύλινους φαλλούς τριγύρω απ' το λαιμό
μας σπράχχαν' προς την θάλασσα με σπρέι οι Παφλαγόνες.

Το δέντρο του mal Ακα βρισκόταν πέρα από το τυροκομείο του Καράμπελα και το υποστατικό της Χαίδως, δίπλα στην πηγή του πεταλωτή (fontana di ferracavallo), ενός κρετίνου μειωμένων πνευματικών οριζόντων που όλη η μεσαιωνική Αθήνα απορούσε πώς τελείωσε τη νομική στο θρησκευτικό κολέγιο του τάγματος του αγίου Σουλπικίου.

Όπως το συνηθίζουμε, δεν θα τελειώσουμε ούτε αυτή την ιστορία, την οποία υπαγάγουμε σε ελαστικό σχέδιο δημοσίευσης για να την προστατέψουμε από την ανεργία. Το έκανε πιλοτικά πλήθος εργοδοτών και βλέπουμε ότι λειτουργεί.

Με δυο ευχές ως υποσχεθούμε (και όχι να ευχηθούμε) ένα καλύτερο αύριο. Του χρόνου πάλι κι όχι του χρόνου πάλι...

Επί Μίκην see

Θα σου τραβήξω δυο μανίκια, για να πληρώσω όλα τα νοίκια...

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Την περασμένη Τρίτη έγινε στο Καραϊσκάκη ο «Αγώνας κατά της Φτώχειας» μεταξύ των «Φίλων του Ζιντάν και του Ρονάλντο» και των «All Stars του Ολυμπιακού». Ο αγώνας τελούσε υπό την αιγίδα του ΟΗΕ και με την αμέριστη συμπαράσταση της ΟΥΕΦΑ και των λοιπών πολυεθνικών που λυμαινόνται το χώρο του ποδοσφαίρου και αυτό είναι αρκετό κατά την γνώμη μου για να άρει το φιλανθρωπικό του χαρακτήρα, παρά το γεγονός ότι οι εισπράξεις θα μοιραστούν στους πληγέντες από το σεισμό στην Αϊτή και τις πλημμύρες στο Πακιστάν, μέσω του προγράμματος του ΟΗΕ για την Ανάπτυξη (UNDP) καθώς και σε ελληνικά κοινωνικά ιδρύματα (το μερίδιο του Ολυμπιακού), αφού βέβαια αφαιρεθούν πρώτα οι δαπάνες για τη «φιλοξενία» των διάφορων αστέρων του ποδοσφαίρου.

Ανεξάρτητα από τις προθέσεις τους (που δεν είναι πάντα τόσο καθαρές, αν σκεφτούμε το μάρκετινγκ γύρω από το όνομά τους), οι ποδοσφαιριστές που συμμετέχουν σε τέτοιους αγώνες γίνονται συνένοχοι στην προσπάθεια των πολυεθνικών και των κολαούζων τους να μας πείσουν ότι στο παγκόσμιο επαγγελματικό ποδοσφαιρικό οικοδόμημα υπάρχει χώρος για την κοινωνική αλληλεγγύη. Ίσως κάποιοι να θεωρήσουν άδικη την κριτική μας, όταν όμως συνεργάζεσαι με αυτούς που έχουν καταδικάσει τον λαούς στην πείνα και την εξαθλίωση και που χρησιμοποιούν τους ποδοσφαιριστές σαν ανθρώπινες μηχανές παραγωγής ζεστού χρήματος για τις τσέπες τους, είσαι στην καλύτερη περίπτωση αφελής.

Οι αναγνώστες της «Κ» γνωρίζουν τις δραματικές συνθήκες καθημερινής διαβίωσης του λαού της Αϊτής και την εγκατάλειψή του από τους διεθνείς οργανισμούς (το μεγαλύτερο μέρος της οικονομικής βοήθειας δεν έχει δοθεί). Εξοργίζεσαι λοιπόν από τη δήλωση του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ, Μπαν Κι Μουν, ότι «Ο Αγώνας κατά της φτώχειας είναι η καλύτερη έκφραση της παγκόσμιας αλληλεγγύης. Δεν θα εγκαταλείψουμε και δεν θα ξεχάσουμε όσους βρίσκονται σε ανάγκη». Και με δυσκολία καταφέρνεις να συγκρατήσεις τα νεύρα και να μην σπάσεις τον υπολογιστή, ακούγοντας

τον πρόεδρο της ΠΑΕ Ολυμπιακός, Βαγγέλη Μαρινάκη, να δηλώνει: «Βιώνουμε όλοι μια κατάσταση δύσκολη με αβεβαιότητα και ανασφάλεια. Όλοι αναζητούν ένα καλύτερο μέλλον για εμάς και τα παιδιά μας. Ο ΟΗΕ μαζί με τους παίκτες μπορούμε να καταπολεμήσουμε τη φτώχεια...», την ίδια στιγμή που οι αθλητές και οι αθλήτριες του Ερασιτέχνη Ολυμπιακού είναι για μήνες απλήρωτοι και η ομάδα δεν μπορεί να τους εξασφαλίσει ούτε τα στοιχειώδη για μια αξιοπρεπή διαβίωση.

Είναι καθαρό ότι οι πολυεθνικές και οι διεθνείς οργανισμοί εκμεταλλεύονται την αγάπη των φιλάθλων για τους πρωτοκλασάτους ποδοσφαιριστές και προσπαθούν μέσα από τις ποδοσφαιρικές «φιλοξενίες» φιέστες να πε-

ρισσότερο από βέβαιο. Για να κρατηθούν τα προσχήματα, η ΠΑΕ Ολυμπιακός (οι κακεντρεχείς λένε ότι είχε προηγηθεί συνεννόηση των δυο ΠΑΕ) απηύθυνε αίτημα προς την πράσινη ΠΑΕ, προκειμένου να δοθεί άδεια για τη συμμετοχή τους, το οποίο όμως δεν έγινε δεκτό. Εκ των πραγμάτων αποδείχτηκε ότι ορθώς δεν συμμετείχαν οι δυο ποδοσφαιριστές, αφού οι οπαδοί του Ολυμπιακού που πήγαν στο Καραϊσκάκη αντέδρασαν με συνθήματα κατά του Παναθηναϊκού στο πρώτο γκολ που δέχτηκε η ομάδα τους. Ήταν ευχάριστο για εμάς, σε έναν αγώνα «κοινωνικής αλληλεγγύης», να ακούγονται υβριστικά συνθήματα, γιατί αποδείχτηκε με το πιο ξεκάθαρο τρόπο, ότι τέτοιου είδους

σας, μέσω των γνωριμιών που έχουμε στις τάξεις των οπαδών του Παναθηναϊκού, να βρούμε μια εξήγηση για τη δυναμική τους στάση, όμως δεν μπορέσαμε να καταλήξουμε σε ασφαλή συμπεράσματα. Και αν για τον αγώνα του ΟΑΚΑ υπάρχει η «εξήγηση» των δυο χρόνων από τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου, για την Τρίπολη η ισσοπαλία και η απαράδεκτη εικόνα της ομάδας δεν μπορούν να εξηγήσουν τη δυναμική και οργανωμένη επίθεση των οπαδών προς τα ΜΑΤ. Ο Πατέρας βρίσκεται για πρώτη φορά αντιμέτωπος μ' αυτούς που τον βοήθησαν να βγει προσωρινά νικητής στην κόντρα του με τον Τζήγερ και αναμένουμε με πολύ ενδιαφέρον τον τρόπο με τον οποίο θα λύσει το πρόβλημα. Εκτός όμως από τα επεισόδια που προκάλεσαν στην Τρίπολη, οι οπαδοί του Παναθηναϊκού έστειλαν και ένα μήνυμα προς τους ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου και την κυβέρνηση, που αφορά την οικονομική κατάσταση και την τιμή των

εισιτηρίων και φαίνεται στη φωτογραφία που φιλοξενεί σήμερα η στήλη.

ΥΓ3: Για την τραγική ποδοσφαιρική ομάδα οι οπαδοί του Παναθηναϊκού δεν μπορούν να είναι περήφανοι τη φετινή χρονιά. Οι πράσινοι ξεκίνησαν με πολλές φιλοδοξίες, όμως η πράξη δείχνει το αντίθετο. Μπορούν όμως να είναι περήφανοι για την ανδρική ομάδα βόλεϊ. Παρά τα τεράστια οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι παίκτες, έχουν καταφέρει να φτιάξουν ένα δυναμικό σύνολο, που καταθέτει σε κάθε αγώνα περσίωση ψυχής, βρίσκεται στην κορυφή του βαθμολογικού πίνακα στο ελληνικό πρωτάθλημα και προσπαθεί να προκριθεί στην επόμενη φάση της ευρωπαϊκής διοργάνωσης. Δυστυχώς, η προσπάθεια αυτή δεν έχει τύχει της ανάλογης προσοχής και αποδοχής, αφού δεν ξεπερνούν τους 300 οι οπαδοί που παρακολουθούν τα εντός έδρας παιχνίδια.

φιέστες απέχουν παρά πολύ από τις πραγματικές εκδηλώσεις αλληλεγγύης. Κλείνοντας, και για να μην παρεξηγηθούμε, τα ίδια ακριβώς θα ίσχυαν, αν συνδιοργανωτής του αγώνα ήταν η ΠΑΕ Παναθηναϊκός.

Κος Πάπιας rapias@eksegarsi.gr

ΥΓ1: Ο τίτλος της στήλης είναι στίχος από το σουξέ του ανερχόμενου λαϊκού αοιδού Αποστόλη Μελή, ο οποίος τον εμπνεύστηκε από την οικονομική κρίση. Το μοναδικό μας σχόλιο είναι ότι η οικονομική κρίση έχει οδηγήσει και σε πολιτιστική κρίση.

ΥΓ2: Εκτός από την άθλια αγωνιστική εικόνα της ομάδας, οι πολυμετοχικοί έχουν να λύσουν και το πρόβλημα των οργανωμένων οπαδών. Τις δυο τελευταίες αγωνιστικές, σε ΟΑΚΑ και Τρίπολη, οι οπαδοί του Παναθηναϊκού συγκρούστηκαν με τους μπάτσους, οι οποίοι αναγκάστηκαν να κάνουν εκτεταμένη χρήση χημικών για να μπορέσουν να τους «αναχαιτίσουν». Προσπαθή-

από τους εργαζόμενους να μην παρεξηγηθούμε, τα ίδια ακριβώς θα ίσχυαν, αν συνδιοργανωτής του αγώνα ήταν η ΠΑΕ Παναθηναϊκός.

Κος Πάπιας rapias@eksegarsi.gr

ΥΓ1: Ο τίτλος της στήλης είναι στίχος από το σουξέ του ανερχόμενου λαϊκού αοιδού Αποστόλη Μελή, ο οποίος τον εμπνεύστηκε από την οικονομική κρίση. Το μοναδικό μας σχόλιο είναι ότι η οικονομική κρίση έχει οδηγήσει και σε πολιτιστική κρίση.

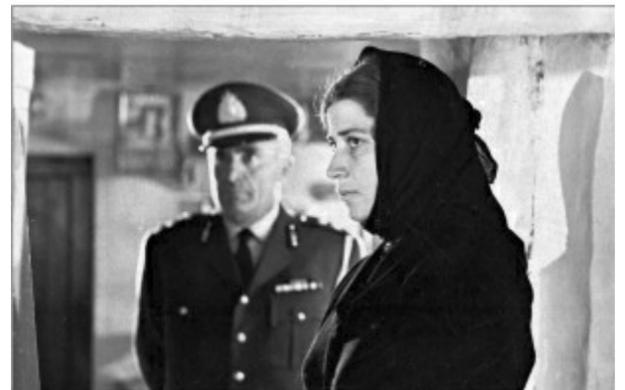
ΥΓ2: Εκτός από την άθλια αγωνιστική εικόνα της ομάδας, οι πολυμετοχικοί έχουν να λύσουν και το πρόβλημα των οργανωμένων οπαδών. Τις δυο τελευταίες αγωνιστικές, σε ΟΑΚΑ και Τρίπολη, οι οπαδοί του Παναθηναϊκού συγκρούστηκαν με τους μπάτσους, οι οποίοι αναγκάστηκαν να κάνουν εκτεταμένη χρήση χημικών για να μπορέσουν να τους «αναχαιτίσουν». Προσπαθή-

■ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Η αναπαράσταση

Γυρισμένη πριν σαράντα χρόνια, αυτή η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του Θ. Αγγελόπουλου είναι μια από τις σημαντικότερες του ελληνικού κινηματογράφου. Και τούτο διότι δεν πρόκειται για το αστυνομικό χρονικό ενός ερω-

τικού εγκλήματος, αλλά για ένα πολυεπίπεδο, κοινωνιολογικό σχόλιο των ηθών, των ανθρώπινων σχέσεων και της ταξικής διαστρωμάτωσης, στο φόντο του καθημαγμένου μεταπολεμικού αγροτικού τοπίου. Πέρα όμως από την ουσία, η «Αναπαράσταση» χαρακτηρίζεται από λιτότητα και απλότητα στη φόρμα, χειρουργική ακρίβεια και διαλεκτική αφηγηματική δομή, εικαστική αρτιότητα. Μια ταινία που αξίζει να δουν οι νεότεροι.

■ ΚΩΣΤΑ ΚΟΛΗΜΕΝΟΥ

Οργώνοντας το χρόνο

Ενα κολάζ βίντεο και εικόνων από τα γεγονότα του Δεκέμβρη του 2008, διανθισμένο με δηλώσεις ανωνύμων και επωνύμων, ο απόηχός τους ένα χρόνο μετά, με όσα ακολούθησαν την πρώτη μεγάλη –μετά το Μνημόνιο– παραγωγική διαδήλωση της 5ης Μάη, αλλά και μαρτυρίες παλιών συμπολεμιστών του Αρη Βελουχιώτη, που ζουν ακόμα στα βουνά των Αγράφων, σε μια προσπάθεια του σκηνοθέτη να συνδέσει το χθες με το σήμερα.

Από αρχειακή άποψη πρόκειται για ένα χρήσιμο υλικό που πέρα από τις αδυναμίες (αντικειμενικές και υποκειμενικές), υποδηλώνει την ευαισθησία του σκηνοθέτη στην καταγραφή και διατήρησή του, παρακαταθήκη στη συλλογική ιστορική μνήμη, παρακαταθήκη για τα όσα το άμεσο μέλλον επιφυλάσσει σ' αυτή τη χώρα.

Ελένη Σταματίου

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Το ΚΚΕ εκφράζει τον αποτροπιασμό του για τη στυγερή δολοφονία» (σ.σ. Αγγελόπουλου), ανακοίνωση γραφείου τύπου Περισσού, Ριζοσπάστης, 9-4-86 «Η 17Ν βαρύνεται με τα πιο σοβαρά εγκλήματα που έγιναν στη χώρα μας» (Ν. Φωτάκης, Ριζοσπάστης, 13-4-86).

Η σκληρή λιτότητα δεν έχει ορίζοντα λήξης. Αποθρασυμμένα τα αφεντικά ζητούν όλο και περισσότερα. Μιλούν για τον εργάτη λες και μιλούν για τις μηχανές τους. Ο άνθρωπος είναι γι' αυτούς ένα σκέτο «πράγμα», όπως ήταν οι δούλοι στην αρχαία Ρώμη. Θα ήταν ευχαριστημένοι μόνο αν κατάφερναν να δέσουν με χοντρές αλυσίδες τους εργάτες τους στη δουλειά και να τους έχουν εκεί να δουλεύουν μέχρι να πεθάνουν, όπως συνέβαινε στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης. Επειδή βέβαια κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει στη σημερινή «πολιτισμένη» κοινωνία τους, περιορίζονται να στύβουν σαν λεμονόκουπα τον εργάτη κι ύστερα να τον πετάνε στον σκουπίδοτενεκέ, για να πεθάνει από αργό θάνατο. Κι υπάρχουν εργάτες που πεθαίνουν με αργό θάνατο με πρώτους και καλύτερους τους άνεργους μακράς διάρκειας, που φτάνουν στα γεράματα χωρίς ποτέ να πάρουν σύνταξη

Τι δει ουν γίνεσθαι;

Ολόκληρη (γ)καμήλα είδε το άλογο. Να μην αφηνιάσει;

Ερχεται ζεστό διήμερο και καταιγίδες

(Για άλλη μια φορά) οι μπάτσοι δεν είναι παιδιά των εργατών – είναι τα σκυλιά των αφεντικών

◆ «Στη βία παραδίδεται η Ρώμη» (ΤΑ ΝΕΑ, 14-12-10). Εμ, δεν κοιτάνε τη Ρώμη τα Νέα... Κατά δω τηράνε.

◆ Νάτα και τα κανόνια νερού της αστυνομίας. Και καυτή και υγρή καταστολή. (Αλλά δεν μασάνε οι εντόπιοι).

◆ «Αγρια καταστολή» βλέπει στις φοιτητικές κινητοποιήσεις σε Πουέρτο Ρίκο και Λονδίνο ο Ριζοσπάστης, 14-12-10. Ναι, αλλά ξεχνάει τα «εργασιακά δικαιώματα» των μπάτσων...

◆ Μα γιατί τα σώματα ασφαλείας δεν διαδήλωσαν στις 15-12-10; (Αλλά την προηγούμενη...).

◆ Τα Νέα διαπιστώνουν ότι χρειάζονται «ανατροπές για να κλείσει η "τρύπα" των 390 εκ.» Τώρα ποιων η «τρύπα» γίνεται σούφρα δεν μπαίνει στον κόπο να εξηγήσει (ίσως γιατί μας «πηδάει» και πονάει κι αυτή η φυλλάδα...).

◆ Ο βρετανικός Socialist Worker κρίνει ότι η «συμφωνία» (σε εισαγωγικά το βάζει) για το κλίμα ξεπουλάει τον πλανήτη. Ποιοι εργαζόμενοι, ποιες ανάγκες και τα ρέστα, εδώ είναι υπερταξικό, πλανητικό (γιατί όχι και διαπλανητικό;) το θέμα.

◆ Κατάληψη και στο LSE (όχι LSD) – London School of Economics – από φοιτητάριατο ('ντάξει, μια σουίτα υπερπολυτελείας μόνο, αλλά... μέσα!).

◆ «Εκφυλίστηκε η διαδήλωση κατά Μπερλουσκόνι στη Ρώμη» – και βέβαια η εφημερίδα αναφέρεται στις έντονες συγκρούσεις αστυνομίας και και το κάψιμο κι ενός μπατσάδικου. Η ημερομηνία είναι η 14-12-2010. Οι προτεινόμενες για το κουίζ είναι ο Ριζοσπάστης και η γαλλική Le Figaro. Διαλέγετε (πλούσια δώρα για

σωστές απαντήσεις...).

◆ «Νίκη Μπερλουσκόνι» κραυγάζει η καριόλε (φτου!) Κοριέρε ντε λα Σέρρα της 14-12-10. Πολύ βιάζεται η... κυρία.

◆ «Μικρή αχτίδα δικαιοσύνης» βλέπει στην υπό όρους αποφυλάκιση του Julian Ass-

ange η βρετανική Morning Star, πρωτοσελίδα της 14-12-10. (Δηλαδή, μην ανησυχείτε, η δικαιοσύνη, έστω στοιχειωδώς, κάνει τη δουλειά της – η Morning Star είναι καθημερινή εφημερίδα των υπολειμμάτων του πάλαι πότε CP-GB).

◆ Κάτι λέει ο Ντιλ Σάνι στην δεκαπενθήμερη επιθεώρηση «Κόκκινο αστέρι» των νεπαλέζων μαοϊκών για τον «Λαϊκό πόλεμο, την τέχνη και τη λογοτεχνία» (16-31 Ιουλίου 2010, σ.σ. 22-23). Ρίξτε μία ματιά.

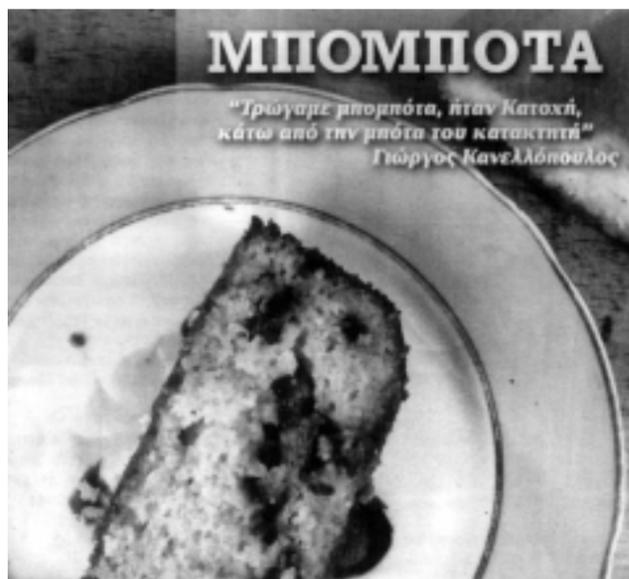
◆ Δεν κατήγγειλε ματαιώς την εξέγερση του Δεκέμβρη του οχτώ ο «διανοούμενος» κ. Τ. Θεοδωρακόπουλος: πρόεδρος ΕΚΕΒΙ...

◆ Ήταν «όλοι εκεί» –στον Α. Παντελήμονα– εκτός, εννοείται, των μεταναστών. Οπως την περιγράφει παρούσα συντάκτικς της Ελευθεροτυπίας, ήταν «μια επιδεικτικά ΕΛΛΗΝΙΚΗ, ΕΘΝΙΚΗ, ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ χειρονομία» (14-12-10).

◆ Σεβασμό και υπεράσπιση των φιλελεύθερων αξιών κηρύσσει-διακηρύσσει ο INDEPENDENT (Βρετανία) μετά το χτύπημα στη Σουηδία. (Οι πληβιακές μάζες δεν γνωρίζουν από σαβουάρ βιβρ...).

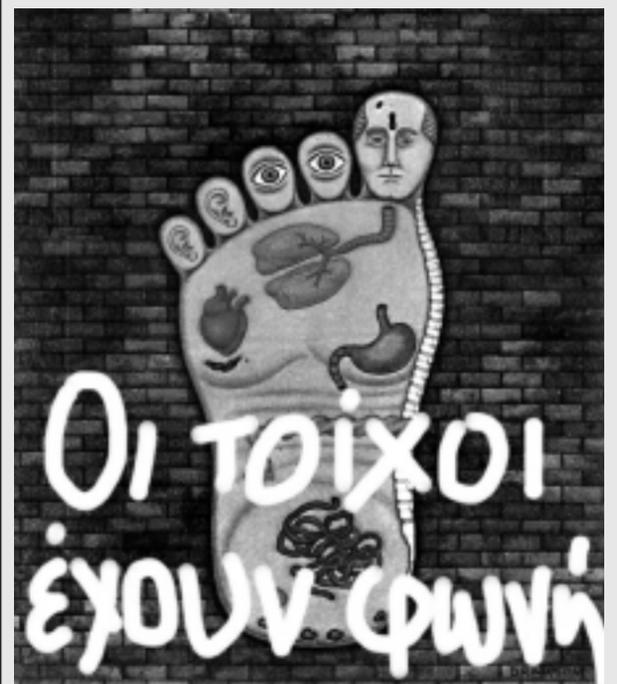
◆ Ασε, κυρ-Βίκτορα (Νέτα) – Ελ. 14-12-10: «Αντιδοτο στην κρίση είναι ένα καλό βιβλίο» – με γεμάτη την κοιλιά το βιβλίο σου μένει για παρηγοριά.

Βασίλης

1918. Το κτήριο της προσηπιακής κυβέρνησης του Σακάρο έχει μετατραπεί σε εργλεία. Η ενόργανη αποδόθηκε στους IWW, οι οποίοι προσπάθησαν να απαντήσουν στην κατοχή του Bill Haywood και άλλων 94 μελών τους σε φυλάκιση για προδοσία (αντικαταρκτική δραστηριότητα). Ο Haywood κατέφυγε στη Μόσχα.

Περί εργατικής θίας και άλλων σχετικών δαιμονίων

◆ Free thinking not fee thinking – Ελεύθερη σκέψη, όχι σκέψη με πληρωμή (πλακάτ σε φοιτητική κινητοποίηση στην Αγγλία)

Βέβαια, ελεύθερη σκέψη στα πανεπιστήμια δεν υπάρχει ούτε χωρίς πληρωμή. Κατ' ευφημισμόν τη λέμε ελεύθερη. Καλουπωμένη από την κυρίαρχη τάξη είναι, σύμφωνα με όσα προστάζει η ιδεολογία της και καθορίζουν οι ανάγκες της. Είναι, όμως, και απαραίτητη κι αυτό το αναγνωρίζουν όσοι έχουν στέρεη επαφή με την πραγματικότητα και δεν πετούν σε σύννεφα ιδεοληψίας. Εκείνο που συμβαίνει τα τελευταία χρόνια, τα χρόνια της ανόδου του νεοφιλελευθερισμού και της συντηρητικής ανασυγκρότησης του καπιταλισμού, είναι ότι η αστική τάξη προσπαθεί να πάρει πίσω όλες τις παραχωρήσεις που βαθμιαία αναγκάστηκε να κάνει στον τομέα της γενικής λαϊκής εκπαίδευσης. Γι' αυτό και βλέπουμε φοιτητικούς ξεσηκωμούς ταυτόχρονα στη Βρετανία και την Ιταλία, φέτος, στη Γαλλία τα προηγούμενα χρόνια. Και βέβαια, περιμένουμε ένα καινούργιο ξέσπασμα της φοιτητικής νεολαίας στην Ελλάδα, με το πέρασμα στη νέα χρονιά.

◆ Κερατέα – κερατάδες 1-0 (σύνθημα με σπρέι στη Σταδίου)

Γηπεδικό μεν, ευρηματικότατο δε. Και κάλεσμα προς παραδειγματισμόν, ταυτόχρονα...

◆ Όσο περισσότερο τους βάζεις πλάτη... τόσο περισσότερο αφήνεις τον κόλο σου εκτεθειμένο – Γενική Απεργία 15.12.10 (αφίσα χωρίς υπογραφή)

Η αφίσα συνοδεύεται από φωτογραφία ενός καθισμένου σε βαθύ κάθισμα νεαρού άντρα, που λόγω του χαμηλοκάβαλου παντελονιού αποκαλύπτει μέρος των οπισθίων του. Εξυπνο και ευρηματικό το σύνθημα, αλλά τόσο γενικόλογο. Και μ' έναν αέρα ελιτισμού, που γίνεται πιο έντονος από το δεύτερο ενικό πρόσωπο που χρησιμοποιείται. Λες και οι άγνωστοι εμπνευστές της αφίσας αυτοεξαιρούνται από την κριτική, την οποία απευθύνουν σε όλους τους άλλους. Μόνο δειλούς και συμβιβασμένους που δεν τους λένε. Και σε τελευταία ανάλυση, ποια είναι η πρόταση; Η συμμετοχή σε μια 24ωρη απεργία. Λες κι αυτή είναι το άπαν...

◆ Παρασκευή 17/12 20.00 Πλατεία Κοραή – Οι Γιατροί του κόσμου, οι atenistas, όλοι εμείς: φτιάχνουμε το πιο όμορφο δέντρο από κουτιά με γάλα, για τα παιδιά που το 'χουν ανάγκη – Ένα δέντρο γεμάτο γάλα! – Επίσης θα συγκεντρωθούν ρύζι, μακαρόνια, όσπρια για τις ανάγκες των ΓΤΚ – Γιατροί του Κόσμου – atenistas (αφίσα)

Νάτοι πάλι οι atenistas. Αυτή τη φορά αναβαθμισμένοι. Παρεούλα με τους ΓΤΚ, που είναι ήδη καταξιωμένοι στο σύστημα. Οπου να 'ναι θα καταξιωθούν και οι atenistas. Θα φτιάξουν κι αυτοί τη ΜΚΟ τους (αν δεν την έχουν φτιάξει ήδη), για να μπορούν να μαζεύουν παραδάκι από κράτος και ιδιώτες. Και να προσφέρουν «έργο», φυσικά, γιατί κάτι πρέπει να κάνουν για να σε πληρώσουν. Και να εγκλωβίζουν νέα παιδιά, γεμάτα με διάθεση κοινωνικής προσφοράς, σε πράξεις αστικής φιλανθρωπίας, χωρίς ίχνος πολιτικού προβληματισμού και χωρίς ίχνος κριτικής στο σύστημα.

4μηννη Οικονομική Εξόρμηση

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Ταξική ενότητα

Έχει γίνει πλέον φανερό, ότι η κυβέρνηση απομονώνει ομάδες ή κλάδους εργαζόμενων και τους χτυπά, αφού πρώτα οργανώσει μια τεράστια εκστρατεία συκοφάντησής τους, στηριγμένη στο οργανωμένο ψέμα των ΜΜΕ. Η θεωρία των «ρετιρέ» αναβιώνει και πάλι. Χτες ήταν οι εργαζόμενοι του ΟΣΕ, σήμερα οι εργαζόμενοι των αστικών συγκοινωνιών, αύριο θα είναι οι τραπεζοϋπάλληλοι και θ' ακολουθήσουν κι άλλοι.

Έχει γίνει, όμως, εξίσου φανερό, ότι ο μεγάλος σύμμαχος της κυβέρνησης σ' αυτή την τακτική της είναι η πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, με το συντεχνιασμό και τη διάσπαση της ταξικής ενότητας. Όταν χτυπιόταν ο ΟΣΕ, οι υπόλοιποι κάθονταν και κοιτάζαν, λες και δεν θα ερχόταν η σειρά τους. Όταν επιστρατεύονταν οι ναυτεργάτες (και παλιότερα οι φορτηγατζήδες), κανένας άλλος κλάδος δεν κινήθηκε, λες και δεν θα βρίσκονταν και άλλοι υπό την απειλή της επιστράτευσης, όπως ήδη γίνεται με τους εργαζόμενους της ΕΘΕΛ. Χτυπιούνται τώρα οι ΔΕΚΟ που ελέγχονται άμεσα από το δημόσιο και ο πρόεδρος της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ κάνει πως δεν καταλαβαίνει και θέτει ερωτήματα μπροστά στον τηλεοπτικό φακό, αν θα ισχύσει το πετσόκομμα και για τις εισηγμένες, κάνοντας πως δεν καταλαβαίνει.

Αναφερόμαστε στους εργαζόμενους στις ΔΕΚΟ και τις πρώην ΔΕΚΟ-Τράπεζες, γιατί γι' αυτούς είναι πιο εύκολο να αντιδράσουν, λόγω του ειδικού καθεστώτος εργασίας που έχουν. Γιατί οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα βρίσκονται με το πιστόλι στον κρόταφο και για να είμαστε ειλικρινείς πρέπει να πούμε ότι είναι πολύ πιο δύσκολο να αντιδράσουν μαχητικά. Κι αυτοί, όμως, διαπιστώνουν πλέον, μετά το πολυνομοσχέδιο-σκούπα, ότι στο στόχαστρο κυβέρνησης και τρόικας δεν βρίσκονται μόνο τα «ρετιρέ», όπως αφελώς ίσως πίστεψαν κάποιοι, αλλά ακόμη και οι χαμηλόμισθοι που εργάζονται τρεις ώρες την ημέρα (έκοψαν και τα δικά τους άθλια ωρομίσθια).

Είναι μείζον ζητούμενο, λοιπόν, η ταξική ενότητα και αλληλεγγύη. Η ίδια η έννοια της απεργίας αλληλεγγύης μοιάζει πλέον με ιστορικό απολίθωμα στο ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα. Φρόντισε γι' αυτό η αστικοποιημένη και πλήρως διεφθαρμένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Μπορούμε εύκολα να φανταστούμε τι θα γινόταν αν έμπαιναν ταυτόχρονα σε απεργία όλοι οι κλάδοι της λεγόμενης κοινής ωφέλειας: ΔΕΗ, τράπεζες, αστικές συγκοινωνίες κ.λπ. Μέσα σε λίγες μέρες θα μπορούσαν να παραλύσουν τη χώρα και να πυροδοτήσουν ένα μεγάλο κίνημα αντίστασης. Γιατί όλος ο εργατόκοσμος είναι οργισμένος, συν τη νεολαία.

Κάτι τέτοιο, όμως, μοιάζει με όνειρο. Γιατί; Γιατί απλούστατα δεν υπάρχει εκείνη η δύναμη που θ' αναλάβει να οργανώσει έναν τέτοιο αγώνα. Η πρωτοβουλία παραμένει στα χέρια των αστικών δυνάμεων, σε πολιτικό και σε συνδικαλιστικό επίπεδο. Κι είναι αυτές οι δυνάμεις που προωθούν τη διάσπαση, προβάλλοντας είτε τον συντεχνιασμό είτε το στενό κομματικό συμφέρον. Οι πουλημένοι της ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να οδηγήσουν τους αγώνες σε ήττα, ο ΣΥΝ κολυμπάει εντός, εκτός και επί τα αυτά και ο Περισσός κηρύσσει εκ των προτέρων την αναποτελεσματικότητα των αγώνων και την αποτελεσματικότητα της κάλπης που θα φέρει τη... λαϊκή εξουσία.

Απ' όποια πλευρά και να κοιτάξεις τις εξελίξεις, στο ίδιο συμπέρασμα καταλήγεις. Απαιτείται ταξική ανασυγκρότηση και στο πολιτικό και στο συνδικαλιστικό επίπεδο, για να πάψει το δηλητήριο της ταξικής διάσπασης να σκοτώνει κάθε αντίσταση.

Π.Γ.

Πεδίο μάχης το ιστορικό κέντρο της Ρώμης

Μπορεί ο Μπερλουσκόνι να τη γλίτωσε, κερδίζοντας την πολυπόθητη ψήφο εμπιστοσύνης στα δύο σώματα της βουλής (στη γερουσία με 162 ψήφους υπέρ έναντι 135 κατά και στην κάτω βουλή οριακά, με 314 ψήφους υπέρ έναντι 311 κατά), δεν φαίνεται, όμως, να γλιτώνει από το κύμα της λαϊκής βίας ενάντια στα αντιδραστικά μέτρα που περνά η κυβέρνηση του. Με πιο πρόσφατο το νόμο για τα πανεπιστήμια, που ψηφίστηκε στις 2 Δεκέμβρη, εν μέσω φοιτητικών κινητοποιήσεων που αγκάλιασαν όλη την Ιταλία.

Ο νέος νόμος προωθεί ασφυκτικότερο οικονομικό έλεγχο στα πανεπιστήμια (περικοπές), εισαγωγή στα διοικητικά συμβούλια μανατζαρέων από τον ιδιωτικό τομέα (τρεις σε σύνολο έντεκα θα προέρχονται από τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις) και μέτρα που αφορούν τους πρυτάνεις και τους καθηγητές.

Την περασμένη Τρίτη, η ιστορική πλατεία Πιάτσα Ντελ Πόπολο, στο κέντρο της Ρώμης, μετατράπηκε σε πεδίο μάχης, μόλις μαθεύτηκε ότι ο Μπερλουσκόνι κέρδισε την ψήφο εμπιστοσύνης από την κάτω βουλή. Να πως περιγράφει τα επεισόδια ο βρετανικός Γκάρντιαν της ίδιας μέρας:

«Κουκουλοφόροι διαδηλωτές έστησαν φλεγόμενα οδοφράγματα όσο η αστυνομία ξυλοκοπούσε τους διαδηλωτές σε διαφορετικά σημεία του ιστορικού κέντρου της πρωτεύουσας. Πυρπολήθηκαν αυτοκίνητα και οχήματα επισήμων και αστυνομικοί έριξαν δακρυγόνα στους διαδηλωτές. Αρχι-

κές αναφορές κάνουν λόγο για τουλάχιστον 80 αστυνομικούς και διαδηλωτές τραυματίες από τις ταραχές. Ορισμένοι διαδηλωτές κρατούσαν σιδερένια δοκάρια και πετούσαν πέτρες από πλάκες πεζοδρομίου κατά τη διάρκεια των πιο βίαιων ταραχών που έχει δει η Ρώμη εδώ και πολλά χρόνια».

Οι διαδηλωτές δεν ήταν όμως μόνο φοιτητές. Ήταν και εργαζόμενοι, αλλά και άστεγοι από την Ακουίλα, την πόλη που τον Απρίλιο του 2009 βρέθηκε στο επίκεντρο ενός ισχυρού σεισμού με αποτέλεσμα εκατοντάδες νεκρούς και δεκάδες χιλιάδες άστεγους. Το χειρότερο για την κυβέρνηση του ανεκδιήγητου «καβαλιέρε» ήταν ότι οι διαδηλωτές ήταν δεκάδες χιλιάδες. Μόνο στη Ρώμη ξεπερνούσαν τις 100.000, ενώ διαδηλώσεις έγιναν και σε άλλες πόλεις (Παλέρμο, Τορίνο, Μιλάνο και αλλού).

Η άγρια καταστολή των μπάτσων, που χτύπησαν και διαδηλωτές που δε συμμετείχαν στα επεισόδια, δείχνει και το φόβο τους απέναντι στην έκρηξη της λαϊκής ανβίας που δε μπορεί να τεθεί σε καλούπια από κανένα αντιπολιτευόμενο αστικό κόμμα. Γι' αυτό και έσπευσαν να περιφρουρήσουν το σπίτι του Μπερλουσκόνι, που τέθηκε σε προστατευτικό κλοιό από μπαταρικά και ελικόπτερα που πετούσαν συνεχώς από πάνω. Οι εποχές της «κοινωνικής ειρήνης» έχουν περάσει ανεπιστρεπτή. Όταν η αδικία γίνεται νόμος, η αντίσταση γίνεται καθήκον και οι σύγχρονες Μαρτίες Αντουανέτες δεν θα μπορούν πλέον να είναι σίγουρες για το κεφάλι τους...

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Άννης 24 - Αιγάλεω

